

Europeiska unionens officiella tidning

C 54

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofemte årgången

23 februari 2012

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Regionkommittén

93:a plenarsessionen den 14 och 15 december 2011

2012/C 54/01	Regionkommitténs resolution om "Regionkommitténs prioriteringar 2012 med utgångspunkt i Europeiska kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram"	1
--------------	--	---

YTTRANDEN

Regionkommittén

93:a plenarsessionen den 14 och 15 december 2011

2012/C 54/02	Yttrande från Regionkommittén om "Säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter"	8
2012/C 54/03	Yttrande från Regionkommittén om "En EU-ram för nationella strategier för integrering av romer fram till 2020"	13
2012/C 54/04	Yttrande från Regionkommittén om "Översyn av den europeiska grannskapspolitiken"	18

SV

Pris:
4 EUR

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 54/05	Yttrande från Regionkommittén om "Minskad byråkrati för medborgarna: att underlätta fri rörlighet i fråga om officiella handlingar och erkännande av verkningarna av civilståndshandlingar"	23
2012/C 54/06	Yttrande från Regionkommittén om "En rymdstrategi för Europeiska unionen i allmänhetens tjänst"	28
2012/C 54/07	Yttrande från Regionkommittén om "EU:s lokala och regionala myndigheters bidrag till FN:s konferens om hållbar utveckling 2012 (Rio+20)"	34

III Förberedande akter

REGIONKOMMITTÉN

93:a plenarsessionen den 14 och 15 december 2011

2012/C 54/08	Yttrande från Regionkommittén om "Ny flerårig budgetram efter 2013"	40
2012/C 54/09	Yttrande från Regionkommittén om "Energieffektivitet"	49
2012/C 54/10	Yttrande från Regionkommittén om "En gemensam konsoliderad bolagsskattebas"	65

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

REGIONKOMMITTÉN

93:A PLENARSESSIONEN DEN 14 OCH 15 DECEMBER 2011

Regionkommitténs resolution om "Regionkommitténs prioriteringar 2012 med utgångspunkt i Europeiska kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram"

(2012/C 54/01)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

I. EU:s framtid

1. Regionkommittén anser att den största utmaningen för EU i dag är att återskapa medborgarnas förtroende för unionens kapacitet att garantera finansiell stabilitet och få igång den ekonomiska tillväxten, liksom att se till att demokratiska politiska beslut är överordnade en negativ påverkan från finansmarknaderna.

2. ReK ser positivt på en fördjupning av den europeiska integrationen vad gäller ekonomisk styrning, under förutsättning att en sådan fördjupning har demokratiskt legitimitet och sker inom ramen för EU-institutionerna. Kommittén noterar dock att Europeiska rådet vid sitt toppmöte den 9 december 2011 inte kunde tillämpa gemenskapsmetoden på den nya finanspolitiska pakten eller på den förstärkta samordningen av den ekonomiska politiken, trots att 26 medlemsstater av 27 ville ha kvar gemenskapsmetoden. Men eftersom enhällighet krävdes återstår endast det mellanstatliga förfarandet med alla de rättsliga och politiska konsekvenser som detta får. Kommittén beklagar att ett alltför snävt angreppssätt hittills har tillämpats i syfte att endast införliva budgetdisciplinen i ett mellanstatligt fördrag. En eventuell reform av Lissabonfördraget är enligt ReK:s uppfattning tänkbar inom ramen för ett konvent som utformas enligt samma modell som konventet om Europeiska unionens framtid (2002–2003), i vilket EU-institutionerna, inklusive Regionkommittén, måste involveras fullt ut.

3. Kommittén är också mycket positiv till att kommissionen trots den svåra ekonomiska, budgetmässiga och institutionella situationen kraftfullt försvarar gemenskapsmetoden. I egenskap av politisk församling för lokala och regionala myndigheter i EU anser ReK att detta är det enda sättet att garantera EU:s demokratiska legitimitet, agera utifrån värderingar som solidaritet och

sammanhållning och skapa respekt för principerna om flernivåsstyre, subsidiaritet och proportionalitet. ReK bekräftar att kommittén har för avsikt att återspegla dessa samverkande värderingar i det reviderade samarbetsavtal som håller på att förhandlas fram mellan kommissionen och Regionkommittén.

4. ReK välkomnar Kroatiens nära förestående anslutning och bekräftar att kommittén gärna ser att kroatiska observatörer deltar i kommitténs arbete från och med januari 2012.

II. Att lyfta fram EU-budgetens särskilda karaktär och mervärde

5. Trots att EU:s budget är relativt begränsad är den mycket viktig för att hantera de utmaningar som man enats om och som fastställts i Lissabonfördraget och Europa 2020-strategin. Budgeten har ett mervärde och skiljer sig från nationella, regionala och lokala budgetar genom att den alltid är i balans, vilket innebär att inga medel används för att betala tillbaka skulder och att den främst används för investeringar (94,5 %) på nationell, regional och lokal nivå. EU:s budget har stor betydelse som hävstång i den europeiska återhämtningsstrategin och för att finansiera strukturella investeringar riktade till de regionala och lokala myndigheterna, i synnerhet mot bakgrund av den pågående krisen.

6. Det är viktigt att Regionkommittén fortlöpande får uttrycka sina politiska ståndpunkter om framtida EU-åtgärder för en djupare skattemässig och ekonomisk integration samt om samverkans effekterna mellan lokala, regionala och nationella budgetar och EU-budgeten. Kommittén måste försvara de regionala och lokala myndigheternas lagstadgade behörighet i fråga om finansiell autonomi och reagera på sådana åtgärder som påverkar de regionala och lokala myndigheternas möjlighet att få lån till ett rimligt pris.

7. ReK uppmanar budgetmyndighetens båda parter att före utgången av 2012 enas om en ny flerårig budgetram för perioden 2014–2020 och, i enlighet med åtagandet i artikel 311 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, om en reform av systemet med egna medel i syfte att överge principen om rättvist återflöde ("juste retour") och att avsätta tillräckligt med tid för att färdigställa de partnerskapskontrakt och operativa program som kommer att utarbetas efter att lagstiftningsåtgärderna som rör den fleråriga budgetramen har antagits.

8. Kommittén välkomnar Europeiska kommissionens förslag från pilotstadiet av initiativet om obligationslån.

III. *Framtiden för sammanhållningspolitiken och transporter*

9. ReK anser att sammanhållningspolitiken är EU:s viktigaste stödpolitik som kan bidra till en balanserad och hållbar ekonomisk utveckling ur såväl miljömässigt som socialt hänseende i hela EU. Kommittén beklagar i detta avseende att budgeten för sammanhållningspolitiken har minskats i den fleråriga budgetramen för 2014–2020, i synnerhet mot bakgrund av den pågående ekonomiska, finansiella och sociala krisen och Europa 2020-strategins ambitiösa mål.

10. Regionkommittén är positiv till att kommissionen i det lagstiftningspaket som offentliggjordes den 6 oktober 2011 håller fast vid en sammanhållningspolitik för hela EU och en förenklad struktur med två mål och tre regionkategorier. Kommittén står emellertid fast vid sin uppfattning att andra kriterier skulle kunna tillämpas vid sidan av BNP per invånare, särskilt vid genomförandet och utvärderingen av programmen, eftersom denna indikator inte i tillräcklig utsträckning speglar den ekonomiska utvecklingen, den sociala sammanhållningen, den miljömässiga hållbarheten eller de regionala skillnaderna.

11. ReK välkomnar Europeiska kommissionens förslag om att inrätta 1) en gemensam strategisk ram som ska skapa större enhetlighet och samverkans effekter mellan EU:s politiska strategier och 2) ett partnerskapsavtal mellan kommissionen och varje medlemsstat. Kommittén ser positivt på att de lokala och regionala myndigheterna får medverka direkt vid utformningen av denna politik.

12. Sammanhållningspolitiken kan spela en viktig roll i det konkreta genomförandet av Europa 2020-strategin. ReK påminner emellertid om att sammanhållningspolitikens viktigaste uppgift, som är inskriven i fördraget, är att minska de ekonomiska, sociala och territoriella skillnaderna. Kommittén efterlyser därför större flexibilitet i valet av tematiska mål och besluten om hur medlen ska koncentreras, och anser att verklig vikt bör läggas vid principerna om flernivåstyrelse och partnerskap med lokala och regionala myndigheter.

13. ReK ställer sig bakom förslagen i lagstiftningspaketet om en förstärkning av den urbana dimensionen, lokala utvecklingsinsatser och integrerade lokala och regionala investeringar, och anser att handlingsplanerna för rörlighet i städerna bör genomföras med finansiellt stöd från EU. Samtidigt påpekar kommittén att det är nödvändigt att landsbygdsutvecklingsaspekten

återspeglas på ett lämpligt sätt vid utformningen av sammanhållningspolitiken med en lämplig koppling till den gemensamma jordbrukspolitiken.

14. Kommittén instämmer i princip i att de offentliga utgifterna för sammanhållningspolitiken bör göras mer effektiva genom att ett villkorssystem införs, men varnar samtidigt för att göra politiken alltför svår att genomföra. ReK stöder tanken om förhandsvillkor, så länge listan med villkor som ska uppfyllas inte är för lång, och accepterar även principen om efterhandsvillkor, under förutsättning att de lokala och regionala myndigheterna direkt bidrar till att fastställa de resultatindikatorer som ska tillämpas. Kommittén motsätter sig däremot förslagen om makroekonomisk villkorlighet utifrån stabilitets- och tillväxtpakten och hyser starka tvivel vad gäller resultatreserven.

15. Kommittén stöder en förstärkning av målet om regionalt samarbete genom att större finansiella resurser anslås i syfte att skapa något mer än enbart utbyte av god praxis mellan regionerna i Europa.

16. Kommittén noterar med tillfredsställelse att översynen av förordning 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) innehåller ett stort antal förslag från Regionkommittén, särskilt när det gäller ekonomiska aktörers och civilsamhällesaktörers deltagande i EGTS och att underlätta för myndigheter i tredjeländer att få tillgång till instrumentet. ReK framhåller att EGTS har möjlighet att bli gränsöverskridande inom samtliga EU:s politikområden. Kommittén åtar sig därför att fortsätta sina insatser för att främja detta instrument, framför allt genom den särskilda plattformen, och har för avsikt att fortsätta att förvalta EGTS-registret.

17. Kommittén anser att "fonden för ett sammankopplat Europa", som har ett budgetanslag på 50 miljarder euro, skulle kunna få positiva effekter och fungera som en viktig hävstång när det gäller att förstärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen i EU och locka till sig andra investeringar, framför allt genom projektobligationer. Denna mekanism bör dock ligga i linje med styrningen av och budgeten för sammanhållningspolitiken. Kommittén anser under alla omständigheter att det är mycket viktigt att se till att det skapas enhetlighet och överensstämmelse med de projekt som finansieras inom ramen för strukturfonderna och att de lokala och regionala myndigheterna deltar när projekten väljs ut.

18. ReK kommer att utarbeta ett detaljerat yttrande om det nya regelverket om TEN-T, som riktar sig till alla aktörer inom TEN-T-politiken och inte bara till medlemsstaterna och som avsevärt skulle kunna minska lagstiftningshindren för genomförandet av ett europeiskt transportsystem.

19. Kommittén ställer sig positiv till att samhällskostnader, miljökostnader och kostnader för tillträde internaliseras genom harmoniserade avgifter för alla transportslag, där intäkterna öronmärks för att skapa ett integrerat, effektivt och hållbart transportsystem. ReK stöder dessutom främjandet av nya finansieringsinstrument, framför allt de europeiska projektobligationerna. Kommittén anser att den ökade användningen av offentlig-privata partnerskap också kan bidra till att trygga finansieringen av nya transportinfrastrukturprojekt

20. ReK betonar att kommissionen behöver en heltäckande strategi för att informera om sammanhållningspolitikens resultat och fördelar på lokal nivå. Kommittén påminner om den viktiga roll som lokala och regionala myndigheter kan spela och erbjuder sitt stöd i detta avseende.

IV. Att genomföra Europa 2020-strategin i partnerskap

21. Europa 2020-strategin bör ges en fullständig lokal och regional dimension.

22. Regionkommittén beklagar att medlemsstaterna vid utarbetandet av de nationella reformprogrammen inom ramen för Europa 2020-strategin i de flesta fall inte tagit tillfället i akt att genomföra strategin i partnerskap mellan alla myndighetsnivåer. Europeiska kommissionen bör i sina årliga tillväxtöversikter (2012 och 2013) betona att medlemsstaterna måste ta upp flernivåstyre och partnerskap i sina framstegsrapporter. Det bör framgå i vilken utsträckning och på vilket sätt alla parter, inklusive lokala och regionala myndigheter, har deltagit i genomförandet av Europa 2020-strategin. Vid behov bör särskilda rekommendationer om detta utfärdas i syfte att öka medansvaret för strategin. Europa 2020-strategins trovärdighet står på spel om inte bristen på partnerskap mellan EU-nivån, nationell, regional och lokal nivå och medborgarna åtgärdas.

23. ReK påminner om sitt förslag om att territoriella pakter ska upprättas i samtliga medlemsstater för att trygga ett partnerskapsbaserat genomförande av nationella reformprogram och ett gemensamt utarbetande av partnerskapsavtalen. Kommittén framhåller att den partnerskapsprincip som kommissionen föreslagit bör omsättas i praktiken genom att en överenskomelse mellan alla offentliga myndigheter som är juridiskt behöriga att utnyttja EU-medel görs till en förutsättning för godkännande av partnerskapskontrakt och genom att man främjar möjligheten att upprätta territoriella pakter.

24. ReK anser att uppföljningen av flaggskeppsinitiativen bör stärkas och övervakas ur ett resultatorienterat perspektiv. Ytterligare insatser krävs för att informera berörda parter på lokal nivå om åtgärder inom alla flaggskeppsinitiativ. Resultatet av den undersökning som ReK nyligen genomfört om "Europa 2020-strategin: Vad händer ute på fältet?" visar att ju större kunskaperna är om flaggskeppsinitiativen bland lokala och regionala myndigheter, desto mer relevanta blir de för lokala och regionala åtgärder. Det innebär också en möjlighet att sätta lokala och regionala initiativ i relation till de bredare EU-målen, vilket skapar en känsla av medansvar och samordnade insatser.

IV A. Smart tillväxt

25. Regionkommittén anser att EU:s nuvarande forskningsbudget är otillräcklig och välkomnar därför den omfattande satsningen på forskning och innovation som föreslås i den fleråriga budgetramen (en ökning från 53 miljarder euro till 80 miljarder euro). Detta tar EU närmare Europa 2020-målet om att investera 3 % av EU:s BNP i forskning och innovation, i linje med upprättandet av en "innovationsunion". Kommittén betonar behovet av en bättre integration av nationella program och EU:s ramprogram för forskning.

26. ReK stöder inrättandet av en gemensam strategisk ram, "Horisont 2020", för forskning och innovation, eftersom den

har potential att leda till förenkling och konsolidering av olika finansieringsprogram på detta område, t.ex. sjunde ramprogrammet för forskning och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation. Kommittén påpekar emellertid att det gemensamma strategiska ramverket för forskning och innovation bör vara nära samordnat och förenligt med det gemensamma strategiska ramverk som föreslås för strukturfonderna. ReK välkomnar i detta sammanhang den regionala resultattavlan för innovation, i linje med kommitténs rekommendation⁽¹⁾ om att utarbeta och publicera en resultattavla på regional nivå som gör det möjligt för myndigheter på regional och lokal nivå, forskningsvärlden (universitet, högskolor och forskningsinstitut) och företag att utvärdera och följa upp resultaten av den regionala innovationsverksamheten.

27. ReK stöder utvidgningen av och de ökade anslagen till programmet Utbildning Europa efter 2013 för utbildningsprojekt som främjar rörlighet. Kommittén anser att utbildning som främjar självständigt tänkande, kreativitet och innovation är av avgörande betydelse för att trygga tillväxt och konkurrenskraft i framtiden. ReK erkänner också utbildningens betydelse ur ett bredare perspektiv när det gäller att utveckla hela människan och hennes sociala dimension liksom att trygga lika möjligheter och tillgång till utbildning, fortbildning och rörlighet. Det är positivt att Europeiska kommissionen har tagit fasta på kommitténs uppmaning att ta med idrott i det integrerade programmet för utbildning, fortbildning, ungdomar och idrott.

28. ReK ser mycket positivt på kommissionens planer att länka samman de nationella forskningssystemen och trygga fri konkurrens inom forskning och i fråga om nyckelposter vid universitet.

29. ReK stöder ytterligare åtgärder för att utnyttja potentialen i e-handel, e-förvaltning och IKT-baserade framsteg i allmänhet, samtidigt som medborgarnas rätt till tillförlitlig information, säkerhet och privatliv garanteras. ReK inser den digitala agendans enorma betydelse för energieffektivitet, driftskompatibla offentliga tjänster och finansieringen av bredbandsnät i hela EU. Kommittén välkomnar i detta avseende budgetanslaget på 9,2 miljarder euro för digitala nät i fonden för ett sammankopplat Europa och de närliggande riktlinjerna för transeuropeiska telekommunikationsnät.

30. ReK vill framhålla den målsättning som fastställdes i flaggskeppsinitiativet "En digital agenda för Europa"⁽²⁾, nämligen att alla européer senast 2013 ska ha tillgång till bredband. Kommittén anser att detta mål bör kompletteras med ett förfarande som grundar sig på en definition av medborgarnas rättigheter i detta avseende och på särskilda skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster.

31. Kommittén är positiv till att det kommande programmet "Kreativa Europa" för perioden efter 2013 är inriktat på Europa 2020-målen. Genom att sammanföra kultur och medier kommer programmet att underlätta spridning av kulturprodukter, skapa en enda onlinemarknad för audiovisuella verk och bidra till att frigöra den sysselsättningsskapande potentialen i de kulturella och kreativa sektorerna, samtidigt som Europas kulturella tillgångar bevaras och utvecklas.

⁽¹⁾ CdR 468/2000.

⁽²⁾ KOM(2010) 245 slutlig

IV B. Tillväxt för alla

32. Kommittén ser positivt på att kommissionen avser att fokusera på stabilitet och tillväxt och samtidigt inkluderar flera viktiga initiativ på det sociala området i sitt arbetsprogram.

33. Kommittén vill upprepa den uppmaning som vi framförde till Europeiska kommissionen i vårt nyligen antagna yttrande "Subventionerade bostäder" (CdR 71/2011) om att man snarast möjligt bör införa ett EU-regelverk som garanterar anständiga bostäder till rimliga kostnader för alla. Ett sådant regelverk skulle vara helt i överensstämmelse med Europa 2020-målen om att utrota fattigdom och verka för bättre hälsa bland EU-medborgarna. Kommittén anser också att detta regelverk bör kopplas till EU:s energipolitik och att energirenovering av bostäder bör omfattas av Europeiska regionala utvecklingsfonden som en viktig beståndsdel av den sociala sammanhållningen.

34. ReK undrar vad som skett med uppföljningen av initiativet för att förbättra möjligheterna för unga, som Europeiska kommissionens ordförande tog upp i sitt tal om tillståndet i unionen.

35. ReK åtar sig att bidra till Europeiska kommissionens paket om socialt entreprenörskap, som är av stor betydelse för lokala och regionala myndigheter i egenskap av såväl arbetsgivare som tjänsteleverantörer och kunder.

36. ReK kommer att bidra till Europeiska kommissionens rekommendationer om barnfattigdom i linje med Europa 2020-målen för att bekämpa arbetslöshet, social utestängning och fattigdom.

37. Kommittén gläder sig över att rådet (jordbruk och fiske) den 14 november 2011 enats om en övergångslösning för att behålla programmet om livsmedelsstöd till de sämst ställda fram till 2013, men beklagar att ingen överenskommelse nåtts för att förlänga programmet efter 2013. ReK anser under alla omständigheter att om ansvarsområdet för de sämst ställda flyttas över från den gemensamma jordbrukspolitiken till Europeiska socialfonden bör även motsvarande budgetmedel föras över i EU:s budget.

38. ReK kommer aktivt att bidra till utarbetandet av de fleråriga programmen för perioden 2014–2020 om hälsa och konsumentpolitik liksom om programmet e-hälsa.

39. ReK betonar de lokala och regionala myndigheternas viktiga roll när det gäller att utnyttja idrottens möjlighet att bidra till social integration och en sund livsstil.

IV C. Hållbar tillväxt

40. Regionkommittén kommer aktivt att bidra till EU:s förberedelser inför Förenta nationernas konferens om hållbar utveckling i juni 2012 (Rio+20-toppmötet) samt aktivt delta i toppmötet och uppföljningen av detta. Kommittén anser i detta sammanhang att Rio-toppmötet bör utarbeta en färdplan för en grön lokal ekonomi och att man bör se över FN:s styrningsstrukturer så att lokala och regionala myndigheter fullt ut erkänns som centrala partner på vägen mot hållbar utveckling.

41. ReK upprepar sin uppmaning till Europeiska kommissionen om att så snart som möjligt under 2012 lägga fram ett förslag till EU:s sjunde miljöhandlingsprogram med tydliga mål och tidsramar, där fokus läggs på mekanismer som kan vara till stöd för lokala och regionala myndigheter i genomförandet av EU:s miljölagstiftning, bland annat den eventuella utvidgningen av borgmästarförsamlingen till den bredare agendan för resurseffektivitet, med särskild tonvikt på hållbar vattenförvaltning och avfallshantering.

42. ReK ser fram emot att utvärdera den kommande färdplanen för energi 2050 och bekräfta sitt åtagande att främja hållbara energilösningar på lokal nivå för att underlätta övergången till en energiekonomi med låga koldioxidutsläpp. Kommittén har för avsikt att ta upp behovet av mer balanserade energistrategier och stödordningar.

43. Kommittén uppmanar Europeiska kommissionen att ta hänsyn till beslutet från den tionde partskonferensen för konventionen om biologisk mångfald om en "Handlingsplan för subnationella myndigheter, städer och andra lokala myndigheter om biologisk mångfald (2011–2020)" när EU:s strategi för biologisk mångfald 2020 genomförs.

44. ReK stöder EU:s insatser för att skapa ett juridiskt bindande globalt avtal inom ramen för FN och välkomnar de framsteg som gjordes i Durban som viktiga steg i rätt riktning. Vi anser att den internationella klimatdebatten efter mötet i Durban bör bygga vidare på de framsteg som gjordes vid Cancún-konferensen, där man erkände de lokala och regionala myndigheternas avgörande roll och mer aktivt erkände och stödde de viktiga åtgärder för anpassning och begränsning som har vidtagits på lokal och regional nivå, däribland långsiktiga åtgärder för att skapa en "grön" ekonomi med låga koldioxidutsläpp.

45. ReK anser att miljö- och klimatpolitiska prioriteringar måste integreras i andra politikområden för att uppnå största möjliga samverkans effekter.

46. ReK välkomnar ambitionen att öka andelen klimatrelaterade utgifter till minst 20 % i EU:s fleråriga budgetram för tiden efter 2013. Regionkommittén uppmanar emellertid ännu en gång EU:s budgetmyndighet att se till att EU:s budget och den fleråriga budgetramen blir mer målinriktad så att man fullt ut utnyttjar potentialen i de lokala och regionala satsningarna på att mildra effekterna av klimatförändringarna och öka stödet till investeringar på medellång och lång sikt i energibesparings- och energieffektivitetsprojekt, i synnerhet inom ramen för borgmästarförsamlingen.

47. ReK upprepar i detta sammanhang även att det nya Life-instrumentet bör fortsätta att stödja lokala och regionala myndigheter i egenskap av viktiga stödmottagare och fungera som en katalysator så att de kan dra största möjliga nytta av EU-medel för att genomföra ambitiösa miljöskyddsprojekt.

48. ReK välkomnar den planerade översynen av kärnsäkerhetsförordningen.

V. Utveckling av flernivåstyre i EU:s politik och förbättring av den smarta lagstiftningen

49. ReK välkomnar EU-institutionernas generella stöd för en EU-politik som baseras på flernivåstyre, och riktar särskilt uppmärksamheten på lagstiftningspaketet om sammanhållningspolitiken, där flernivåstyre lyfts fram som en av de viktigaste "allmänna principerna". Kommittén uppmanar emellertid EU-institutionerna att även omsätta flernivåstyret i praktiken, genom att skapa en genuin anda av flernivåstyre i de inledande stadierna av den politiska beslutsprocessen och att föreslå konkreta innovativa verktyg och instrument som baseras på flernivåstyre och partnerskap.

50. ReK anser att en EU-strategi för smart lagstiftning bör syfta till att minska de administrativa och ekonomiska bördorna för lokala och regionala myndigheter och privata aktörer i EU. En sådan strategi bygger på en beslutsprocess där lagstiftningen fortloppande ses över och anpassas till nya utmaningar och förhållanden, en grundlig utvärdering och konkreta erfarenheter av genomförandet på alla styresnivåer samt införande av nya e-förvaltningslösningar

51. Kommittén har för avsikt att fortsätta att övervaka tillämpningen av subsidiaritetsprincipen, särskilt genom samarbete med andra EU-institutioner och nationella och regionala parlament.

52. I syfte att förbättra regelverket efterlyser ReK konsekvensanalyser från EU som tar större hänsyn till lokala och regionala aspekter, och kommittén har för avsikt att på ett mer strukturerat sätt bidra till Europeiska kommissionens konsekvensanalyser. ReK har också för avsikt att utveckla mekanismer för att kunna bidra till efterhandsutvärderingen av befintlig lagstiftning, i synnerhet genom att granska hur EU-lags-
tftningen genomförs på lokal och regional nivå.

53. ReK välkomnar att perioden för offentliga samråd förlängs från 8 till 12 veckor.

VI. Att frigöra inre marknadens potential

54. ReK välkomnar att Europaparlamentet stöder Erasmus-programmet för fortbildning av lokala företrädare med 2 miljoner euro. Vi uppmanar kommissionen att se till att denna budget utnyttjas på ett snabbt och effektivt sätt och bekräftar vårt åtagande att spela en aktiv roll i utvecklingen av detta program.

55. ReK betonar åter behovet av att lagstiftning som rör den inre marknaden utformas med hänsyn till den övergripande social klausul som fastställs i artikel 9 i EUF-fördraget.

56. ReK vill åter peka på behovet av att uppdatera förordningen om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (Almunia-paketet) och upprepar sin begäran om att tröskeln för de minimis-undantagen ska höjas till 800 000 euro/år för att vidga räckvidden för undantagna sociala tjänster, ta bort det befolkningsrelaterade undantagskriteriet och frångå avsikten att ge kommissionen mandat att mäta hur effektivt utförandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse är.

57. Kommittén förväntar sig fortfarande att kommissionen, som aviserat i meddelandet om inre marknadsakten i april 2011 ⁽³⁾, ska presentera de "åtgärder som på ett bättre sätt säkerställer att tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, däribland tjänster av allmänt socialt intresse, ges en rättslig ram som gör det möjligt att fullgöra dessa uppgifter" och "utreda vilka åtgärder som krävs för att i linje med artikel 14 och protokoll 26 säkerställa att alla invånare till ett rimligt pris får tillgång till de tjänster som är nödvändiga i det dagliga livet och för ekonomisk och social integration". ReK förväntar sig också att kommissionen ska presentera det planerade meddelandet om en kvalitetsram för tjänster i allmänhetens intresse.

58. Kommittén välkomnar moderniseringen av EU:s lagstiftningsram för offentlig upphandling i linje med målen i Europa 2020-strategin, och de ytterligare möjligheterna att inbegripa mål som t.ex. kampen mot klimatförändringarna, miljöskydd, förebyggande av social utestängning och främjande av innovation och e-förvaltning i offentlig upphandling.

59. Kommittén välkomnar kommissionens förslag om ett utkast till direktiv och ett utkast till förordning om kreditvärderingsinstitut, som lades fram den 15 november 2011, i synnerhet målen om att minska finansinstitutens beroende av kreditvärderingar och att öka kreditvärderingsinstitutens ansvar för sina kreditvärderingar. Kommittén beklagar dock att kommissionen inte har beaktat Europaparlamentets uppmaning ⁽⁴⁾ om att inleda en studie om huruvida ett offentligt och oberoende europeiskt kreditvärderingsinstitut kan inrättas och vilka återverkningarna av detta kan bli.

60. ReK förväntar sig att kommissionen ska offentliggöra en vitbok om pensioner. Den bör åtföljas av en korrekt bedömning av konsekvenserna för lokala och regionala myndigheter, eftersom de svarar för majoriteten av de offentliganställda i Europa och förvaltar tilläggspensionssystem för sin personal.

61. ReK betonar vikten av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och dess behov av att fungera som verktyg i kampen mot negativa sysselsättnings-effekter av globaliseringen. Eftersom fonden är ett verktyg som reagerar i efterhand kan den dock inte ersätta en förebyggande sysselsättningsstrategi som syftar till att förutse långsiktiga ekonomiska förändringar och omstruktureringar. Dessutom kan fonden inte omvandlas till ett kompensationsystem för att mildra konsekvenserna av frihandelsavtal. Kommittén avvisar förslaget om att fonden ska finansieras utanför den fleråriga budgetramen.

62. Regionkommittén vill betona vikten av utmärkelsen "Europeiska entreprenörsregioner", som kommittén lanserade 2010 som ett gränsöverskridande "nätverk" av regioner som utvecklar skräddarsydda regionala strategier för att stimulera företagande och dra nytta av företagens innovativa potential.

⁽³⁾ KOM(2011) 206 slutlig.

⁽⁴⁾ Se punkt 60 i "Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2010 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ" (halvtidsutvärderingen).

63. ReK anser att man bör inrätta partnerskap inom ramen för småföretagsakten för att genomföra denna i större utsträckning på regional nivå, och önskar få delta i den rådgivande grupp för småföretagsakten som ska inrättas.

VII. *Att driva medborgarnas agenda: frihet, säkerhet och rättvisa*

64. Regionkommittén ser fram emot att förordningen om det europeiska medborgarinitiativet ska träda i kraft, eftersom denna lagstiftning kommer att stärka det demokratiska livet i EU genom att öka engagemanget bland medborgarna och det organiserade civila samhället i utformningen av EU-politiken och till sist skapa en stark känsla av "deltagande" i och identifiering med unionen. Kommittén åtar sig att spela en aktiv roll i genomförandet av europeiska medborgarinitiativ.

65. Regionkommittén vill understryka vikten av att främja ett europeiskt offentligt rum, där begrepp som en europeisk identitet och ett EU-medborgarskap på flera nivåer (som komplement till medlemsstaternas medborgarskap och de nationella, regionala och lokala identiteterna) kan bidra till att stärka demokratin i Europa. ReK välkomnar därför att 2013 har utsetts till Europeiska medborgaråret, och vill lyfta fram vikten av att tillhandahålla tillräckliga resurser och program för att främja grundläggande rättigheter, demokrati och medborgardeltagande i det europeiska projektet. Utöver de föreslagna programmen för rättvisa, rättigheter och medborgarskap ser kommittén därför fram emot att få bidra till anpassningen av det förväntade programmet "Ett Europa för medborgarna", så att vänortsprojekt och mekanismer för att stödja decentraliserad kommunikation främjas ytterligare.

66. Kommittén har en fast tro på ett öppet Europa grundat på en hög skyddsnivå och full respekt för de grundläggande rättigheterna för alla. Detta bör också vara de vägledande principerna för alla åtgärder och all lagstiftning inom EU:s insatsområden. Kommittén efterlyser ett fullständigt genomförande av stadgan om de grundläggande rättigheterna via konkreta åtgärder och initiativ.

67. Kommittén har åtagit sig att bidra till att målen i Stockholmsprogrammet och dess handlingsplan uppfylls till fullo, i synnerhet utvecklingen av övergripande och samordnade politiska åtgärder för migrations- och asylfrågor, gränskontroll och säkerhet. Kommittén konstaterar att det behövs smarta yttre gränser och betonar vikten av att upprätthålla och förbättra området utan inre gränser. ReK välkomnar därför avsikten att stärka förvaltningen av Schengen-systemet samtidigt som dess gemenskapskaraktär tryggas och man ser till att nödvändiga reaktioner på yttre händelser baseras på öppenhet och gemensamma europeiska bestämmelser som inte i onödan begränsar de befintliga gränsöverskridande samarbetet.

68. Mot bakgrund av de allt större utmaningarna på området välkomnar Regionkommittén den avsevärda budgetökning som föreslås för inrikes frågor i den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 och minskningen av antalet program för inrikes frågor från sex till två: en asyl- och migrationsfond samt en fond för inre säkerhet. ReK efterlyser emellertid en balans mellan å ena sidan utgifterna för säkerhet och gränskontroll och å

andra sidan utgifterna på de områden där de lokala och regionala myndigheterna ger ett tydligt mervärde, t.ex. integration av invandrare och villkor för mottagande av asylsökande.

69. ReK efterlyser påtagliga framsteg när det gäller medborgarnas faktiska möjligheter att röra sig fritt i unionen. Till detta hör förenklade förfaranden för medborgare som har valt att flytta inom EU, på områden som erkännande av verkningarna av civilståndshandlingar, arvsrätt och skilsmäsoavtal.

70. Regionkommittén anser att de lokala och regionala myndigheterna kan erbjuda ett trovärdigt bidrag till utvecklingen av en stabil ram för både den materialrättsliga och den processrättsliga nivån. Vi stöder därför avsikten att stärka rättigheterna under förfarandet, att garantera säkerhet och trygghet i hela Europa och att fortsätta att vidareutveckla det polisiära och rättsliga samarbetet.

VIII. *Jordbruk och fiske*

71. ReK kommer aktivt att bidra till utarbetandet av den kommande lagstiftningen för den gemensamma jordbrukspolitik genom att framhålla vikten av ett tydligare fokus på sysselsättning, en miljövänligare jordbrukspolitik, förstärkning av dess territoriella dimension och behovet av reglering av jordbrukssektorn. Mot bakgrund av det tunga kravet på den gemensamma jordbrukspolitikens att inte bara fylla livsmedelsbehoven utan också att uppnå EU:s centrala mål, anser kommittén att denna politik bör ligga mer i linje med Europa 2020-strategin, för att kunna fokusera på jordbruksrelaterad sysselsättning i synnerhet i sårbara områden, och för att ge jordbrukarna möjlighet att få stöd för att tillhandahålla kollektiva nyttigheter, t.ex. förbättrade insatser för livsmedelssäkerhet, hållbar förvaltning av naturresurser, skydd av den biologiska mångfalden, kamp mot klimatförändringarna och ekonomisk förnyelse av landsbygden som helhet.

72. ReK stöder en rättvisare fördelning av den gemensamma jordbrukspolitikens medel genom tillämpning av objektiva kriterier som återspeglar de olika ekonomiska verkligheterna i medlemsstaterna, och efterlyser förenkling av förfarandet för direktstöd.

73. Kommittén beklagar att budgeten för landsbygdsutveckling (101 miljarder euro) även fortsättningsvis förblir oproportionerligt liten i förhållande till de medel som fördelas i form av direktstöd. Kommittén efterlyser större fokus på stöd till utvecklingen av landsbygdsekonomin och till diversifiering samt i synnerhet på bättre samverkan med EU:s sammanhållningspolitik, där den gemensamma strategiska ramen ger en bra rättslig och politisk stomme.

74. ReK kommer att bidra till diskussionerna om EU:s gemensamma fiskeripolitik och Europeiska fiskerifonden genom att framhålla vikten av att utveckla ett hållbart fiske samtidigt som man bevarar den sociala och ekonomiska utvecklingen i kustregionerna – det måste finnas en rättvis balans mellan dessa dimensioner. Regionkommittén önskar inte minst att man i större utsträckning främjar hållbar sysselsättning i kustområdena och attraktiv sysselsättning i sjöfartssektorn för ungdomar, samtidigt som man tryggar ett balanserat utnyttjande av havets resurser.

IX. Att ge EU en tydligare röst i världen

75. Regionkommittén välkomnar EU:s insatser för att stödja övergången till demokrati i hela världen. ReK uppger att man behöver engagera alla aktörer i denna process för att möjliggöra effektiv kapacitetsuppbyggnad också på lokal och regional nivå.

76. Kommittén kommer att fortsätta att samarbeta med andra institutioner när det gäller att lyfta fram den territoriella dimensionen i utvidgningsprocessen och att stödja deltagande från de lokala och regionala aktörerna i kandidatländerna och de potentiella kandidatländerna i utvecklingen via kommitténs behöriga utskott (CIVEX), och särskilt via dess arbetsgrupper med Turkiet och västra Balkan och dess gemensamma rådgivande kommitté med f.d. jugoslaviska republiken Makedonien. Kommittén aviserar också inrättandet av en gemensam rådgivande kommitté EU–Montenegro 2012 och vill på nytt framhålla sina avsikter att inrätta en gemensam rådgivande kommitté med de övriga kvarstående kandidatländerna för att tillhandahålla en lämplig ram som stöd för anslutningsförhandlingarna ur ett lokalt och regionalt perspektiv.

77. ReK kommer även fortsättningsvis att stödja kommissionen i samband med programmet för kommunal förvaltning (LAF, *Local Administration Facility*) och ställa upp som medarrangör för studiebesök till Bryssel för folkvalda lokalpolitiker och högre tjänstemän från kandidatländerna och de potentiella kandidatländerna, så att de kan bekanta sig med arbetet i EU och med delar av gemenskapslagstiftningen. Kommittén planerar att vidareutveckla sin del av olika LAF-evenemang i respektive land för att nå ut till en större publik och öka effektiviteten i Taie-finansierad verksamhet för lokala och regionala myndigheter. ReK vill också åter föra fram sitt förslag om att motsvarande initiativ bör utvecklas för grannskapsländerna i syfte att stödja deras kapacitetsuppbyggnad på lokal och regional nivå.

78. ReK vill påminna om att målen för den europeiska grannskapspolitiken, bl.a. om konsolidering av demokratiska reformer och framsteg mot "djupgående demokrati", inte kan

uppnås utan aktivt stöd från de lokala och regionala myndigheterna. Kommittén kommer att fortsätta att satsa kraft och resurser på utvecklingen av den lokala och regionala dimensionen av den europeiska grannskapspolitiken.

79. Kommittén fäster stor vikt vid arbetet inom Euromed-församlingen för lokala och regionala myndigheter (Arlem) och konferensen för regionala och lokala myndigheter i länderna inom det östliga partnerskapet (Corleap) samt vid möjligheterna att utnyttja dessa forum för att uppnå målen för den europeiska grannskapspolitiken. Som svar på en begäran från toppmötet i Warszawa för stats- och regeringschefer från länderna inom det östliga partnerskapet kommer ReK att arbeta för att omvandla Corleap till en permanent ram för institutionellt samarbete, och öka insatserna för att föra de lokala och regionala myndigheterna från partnerländerna närmare EU.

80. Kommittén kommer att fortsätta att arbeta för ökat deltagande från de regionala och lokala myndigheternas sida i fastställandet, genomförandet och utvärderingen av strategier för utvecklingssamarbete. Därför kommer ReK att stödja bättre samordning av åtgärder bland alla aktörer och främja en metod som bygger på partnerskap och arbete på flera nivåer för att se till att utvecklingsstödet ger resultat. Kommittén kommer också rent konkret att fortsätta det nära samarbetet med kommissionen, särskilt när det gäller att organisera konferensen om decentraliserat utvecklingssamarbete och att främja både atlasen för decentraliserat samarbete, där befintliga samarbetsprojekt kartläggs, och internetportalen som underlättar arbete i nätverk och partnerskap för att utveckla projekt och se till att biståndet blir effektivare.

81. Kommittén ger sin ordförande i uppdrag att lägga fram denna resolution för Europeiska rådets ordförande, Europaparlamentet, Europeiska kommissionen, det polska rådsordförandeskapet samt för de kommande danska respektive cypriotiska ordförandeskapen.

Bryssel den 15 december 2011

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

YTTRANDEN

REGIONKOMMITTÉN

93:A PLENARSESSIONEN DEN 14 OCH 15 DECEMBER 2011

Yttrande från Regionkommittén om "Säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter"

(2012/C 54/02)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén konstaterar att de säljfrämjande åtgärder som hittills genomförts utanför EU är begränsade och uppmanar därför kommissionen att undersöka hur de skulle kunna omorienteras, eftersom det är viktigt att EU behåller sin ledande ställning när det gäller export av livsmedel från jordbruket.
- Kommittén instämmer med kommissionen i att det är nödvändigt att förstärka de lokala marknaderna.
- Främjandet av den europeiska livsmedelsmodellen inte är förenligt med användandet av genetiskt modifierade organismer, och att GMO-baserade produkter inte bör omfattas av marknadsföringspolitiken.
- Kommittén är positiv till att förstärka informationen om hälsovinster med en sund och balanserad kost.
- Kommittén skulle välkomna initiativ för att utvidga den obligatoriska producentmärkningen med uppgift om produktionsorten.
- Det är mycket viktigt att det finns specifika instrument för information och säljfrämjande åtgärder som är effektivare än de nuvarande för att snabbt kunna reagera på kriser i syfte att återvinna konsumenternas förtroende och ingjuta tillförsikt i producenterna.
- Regionkommittén anser att programurvalet inte bara bör ske på europeisk nivå, och begär att regionerna involveras i urvalsförandet och att de får möjlighet att väcka förslag, med tanke på deras kännedom om aktörer och lokala marknader, särskilt den småskaliga produktionen.
- I samband med förhandlingar om internationella avtal bör kommissionen framhålla de europeiska livsmedelsproducenternas intressen.
- För att bli effektivare bör de säljfrämjande åtgärder som genomförs direkt av kommissionen samordnas på ett bättre sätt med de åtgärder som genomförs av producenterna via de fleråriga programmen.
- Samtliga produkter som framställs inom EU, med undantag av tobak och spritdrycker, bör kunna omfattas av programmen för säljfrämjande åtgärder. Åtgärder när det gäller produkter som bidrar till en sund och allsidig kost bör emellertid prioriteras, liksom åtgärder i fråga om andra produkter med en differentierad kvalitetsbeteckning som geografiskt är kopplade till EU.

Föredragande	Pedro Sanz ALONSO (ES-PPE), regionpresident i La Rioja
Referensdokument	Grönbok om säljfrämjande åtgärder och informationskampanjer för jordbruksprodukter – en strategi med stort europeiskt mervärde för att främja Europas smaker
	KOM(2011) 436 slutlig

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänt

1. Regionkommittén har noggrant granskat grönboken om "säljfrämjande åtgärder och informationskampanjer för jordbruksprodukter – en strategi med stort europeiskt mervärde för att främja Europas smaker". Vi välkomnar detta initiativ som vi ställer oss mycket positiva till.

2. Kommittén anser att EU:s jordbrukssektor är oerhört viktig för utvecklingen av den lokala och regionala ekonomin, och att den på ett avgörande sätt bidrar till att skapa sysselsättning och möjligheter för landsbygdsbefolkningen att bo kvar i området. Jordbrukspolitiken har även en avgörande betydelse när det gäller att konsolidera sektorns verksamhet.

3. Kommittén instämmer i att marknaden inte alltid vare sig är medveten om eller erkänner det arbete som EU:s producenter utför när det gäller hälsa, miljö och djurskydd, eller när det gäller de produkter som ingår i de europeiska kvalitetssystemen (SGB, SUB, GTS och ekologiska jordbruksprodukter). Detta kan ge upphov till en viss frustration hos producenterna.

4. ReK konstaterar att den europeiska produktionsmodellen i hög grad skiljer sig från de konkurrerande ländernas, och att det därför är viktigt att framhäva vår modell i syfte att göra den känd.

5. Vi är medvetna om att EU har ett ytterst mångfacetterat kulinariskt kulturarv, som hör till de mest betydande i världen på grund av mångfalden i utbudet av jordbruksprodukter. Det är viktigt att utnyttja detta faktum och göra det känt både inom och utanför EU.

6. Regionerna och de regionala myndigheterna är en mycket viktig partner när det gäller landsbygdsutveckling och utvecklingen av lokala marknader. De är ett oundgängligt stöd i samband med gemensamma åtgärder för att främja småskalig produktion och närmarknader.

7. Kommittén gläder sig över att den säljfrämjande politik som hittills genomförts har bidragit till att man lyckats återställa konsumenternas förtroende som rubbats i samband med kriser som dioxinkrisen och galna ko-sjukan. Vi inser dock att denna politik behöver mycket smidigare och effektivare verktyg för information så att den snabbt kan bidra till att avhjälpa kriser som exempelvis *E. coli*-infektionen och därigenom återställa konsumenternas förtroende så snabbt som möjligt.

8. ReK konstaterar att de säljfrämjande åtgärder som hittills genomförts utanför EU är begränsade och uppmanar därför

kommissionen att undersöka hur de skulle kunna omorienteras, eftersom det är viktigt att EU behåller sin ledande ställning när det gäller export av livsmedel från jordbruket.

9. Vid det arbete med att utveckla nya strategiska idéer som vi står inför måste vi se till att denna utveckling sker i överensstämmelse med målen för EU:s och de enskilda medlemsstaternas kvalitetspolitik och med hänsyn tagen till de skilda förutsättningarna i fråga om produktion och saluföring. Framför allt måste utnyttjandet av EU:s stödprogram på området bli mer effektivt och slagkraftigt genom att befintliga bestämmelser görs betydligt flexiblare och genom att ansöknings- och genomförandeförfarandena rationaliseras.

10. Mot bakgrund av vidareutvecklingen av EU:s säljfrämjande åtgärder, EU:s kvalitetspolitik och reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken bör man också med hänsyn tagen till ovan nämnda målsättningar och förutsättningar se över EU:s rättsliga krav i fråga om säljfrämjande åtgärder, riktlinjerna för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013 samt kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion av jordbruksprodukter.

11. Kommittén framhåller att de initiativ som omfattar flera länder och flera produkter inte har varit särskilt framgångsrika, och uppmanar kommissionen att noggrant undersöka orsakerna till detta samt att även i framtiden främja denna typ av program, särskilt programmen som omfattar flera produkter.

Vilka målgrupper bör politiken för säljfrämjande åtgärder och informationskampanjer till stöd för jordbruksprodukter ha? Vad bör denna politik bidra med?

12. Syftet med säljfrämjande åtgärder med avseende på europeisk jordbruks- och livsmedelsproduktion, såväl på den inre marknaden som i tredjeländer, är att stödja sysselsättningen i landsbygdsområden, eftersom produktion och bearbetning är nära knutna till produktionsområdet. Denna territoriella dimension bör även fortsättningsvis vara ett grundläggande inslag på vägen mot målet om en balanserad fysisk planering i EU.

13. Kommittén instämmer i att politiken för säljfrämjande åtgärder och informationskampanjer till stöd för jordbruksprodukter bör vara ambitiös. Den bör ha en differentierad strategisk ansats utifrån de produkter och de marknader som den vänder sig till. Man bör se till att alla de instrument som för närvarande finns tillgängliga kompletterar varandra på ett lämpligt sätt för att i högre grad kunna utnyttja synergieffekter och öka effektiviteten.

14. Säljfrämjande åtgärder bör i framtiden inte bara inriktas på att främja den generiska Europabilden, och det måste bli betydligt enklare att använda sig av kollektiva märken, exempelvis geografiska beteckningar (bland annat med stöd från regionerna och i enlighet med tydliga definitioner), ange produkternas geografiska ursprung och produktionssätt samt att ge små och medelstora företag tillgång till stödmedel. Den som vill locka konsumenterna på både den inre marknaden och utanför EU måste också främja märkestrohet.

15. Politiken för säljfrämjande åtgärder och informationskampanjer bör även ha som målsättning att återställa konsumenternas förtroende både inom och utanför EU i händelse av att det inträffar livsmedelskriser i framtiden.

16. Kommittén skulle välkomna ökade insatser när det gäller att informera konsumenterna om vad kvalitetsmärkningarna betyder.

Vilka informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder bör genomföras för att stärka de lokala och regionala marknaderna?

17. Vi instämmer med kommissionen i att det är nödvändigt att förstärka de lokala marknaderna genom en politik som ökar kunskaperna om mångfalden hos de lokala produkterna och deras sociala, kulturella och historiska koppling till konsumenterna i det område eller den region där de produceras. Vidare kan lokala marknader bidra till att förbättra miljön, till exempel genom att koldioxidutsläppen minskar i samband med transporter, förvaring och förpackning.

18. Vi är positiva till att utnyttja samverkans effekter mellan de instrument som står till buds för att stödja de regionala och lokala marknaderna och andra europeiska fonder. Detta är möjligt om man inför åtgärder som gynnar dessa marknader i de olika programmen för landsbygdsutveckling, bl.a. med hjälp av Leadermetoden. Kommissionen bör insistera på att alla program för landsbygdsutveckling i de olika regionerna ska innehålla åtgärder som syftar till att främja strategier för utveckling av lokala marknader, sprida strategier som exempelvis *slow food*, uppmuntra konsumtion av närproducerade livsmedel och "noll-kilometer-matlagning", samt främja tätare kontakter mellan producenter och konsumenter.

19. Regionkommittén betonar vikten av att stödja och främja jordbruksprodukter från EU:s mindre gynnade områden såsom bergsområden, regioner i de yttersta randområdena, randområden, öar etc. så att man varaktigt stärker deras produktion av kvalitetsprodukter, särskilt med hänsyn till debatten om statligt stöd när det ibland råder klart ogynnsamma produktions- och marknadsföringsvillkor som kräver ett ökat ekonomiskt stöd.

20. Kommittén anser att främjandet av den europeiska livsmedelsmodellen inte är förenligt med användandet av genetiskt modifierade organismer, och att GMO-baserade produkter inte bör omfattas av marknadsföringspolitiken.

Vilka är de specifika behoven i fråga om information och säljfrämjande åtgärder avseende europeiska produkter, och vilka bör målen vara på den inre marknaden?

21. Kommittén instämmer i att det krävs en särskild insats för att sprida kunskap om EU:s kvalitetssystem (SUB, SGB, GTS och ekologiskt jordbruk), inte bara bland konsumenterna utan också bland producenterna, där man framhåller vilka egenskaper som skiljer produkterna åt och vilka fördelar som finns i samband med framställning, inköp och konsumtion av en viss produkt.

22. Kommittén beklagar att det i förslagen till förordning för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 som lagts fram av kommissionen, särskilt EJFLU-förordningen, inte finns något verktyg för att främja kvalitetsprodukter (den tidigare åtgärden nr 33 i axel 1 försvinner), trots att samrådet om grönboken om säljfrämjande åtgärder och informationskampanjer för jordbruksprodukter ännu inte avslutats. Antingen bör man utarbeta konkreta förslag som ersätter de nuvarande åtgärderna och se till att förslagen till förordning om den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 även i fortsättningen innehåller säljfrämjande åtgärder med förbättringar för kvalitetsprodukter, eller också bör tidsplanen för dessa båda reformer sammanfalla.

23. Vi ställer oss positiva till att förstärka informationen om hälsovinster med en sund och balanserad kost. Det bör göras ytterligare ansträngningar i fråga om barn och ungdomar, och därför bör man intensifiera och stödja kampanjerna för en hälsosam och balanserad kost i skolorna, och man bör i större utsträckning fokusera på att ge eleverna tillgång till hälsosamma och lokalt producerade livsmedel.

24. Kommittén skulle välkomna initiativ för att utvidga den obligatoriska producentmärkningen med uppgift om produktionsorten, och även uppmuntra liknande initiativ för märkning inom cateringbranschen.

25. Det är mycket viktigt att det finns specifika instrument för information och säljfrämjande åtgärder som är effektivare än de nuvarande för att vi snabbt ska kunna reagera på kriser i syfte att återvinna konsumenternas förtroende och ingjuta tillförsikt i producenterna.

Vilka åtgärder bör vidtas för att uppnå målen och därmed optimera EU:s insatser på den inre marknaden?

26. De åtgärder som bör vidtas inom EU bör omfatta alla tillgängliga marknadsförings- och medieverktyg, och man bör i varje enskilt fall välja de verktyg som är effektivast på grundval av budskapets innehåll och den målgrupp det vänder sig till. Det är mycket viktigt att alla jordbruksföretag får tillgång till dessa verktyg, individuellt eller gemensamt.

27. Regionkommittén anser att programvalet inte bara bör ske på europeisk nivå. Erfarenheterna hittills visar att ett direkt deltagande från medlemsstaternas sida i programvalet leder till större acceptans och motivation bland de sökande och programdeltagarna. Samtidigt ligger detta i linje med subsidiaritetsprincipen och leder till att större hänsyn tas till situationen på plats.

28. Kommittén begär i detta syfte att regionerna involveras i urvalsförfarandet och att de får möjlighet att väcka förslag, med tanke på deras kännedom om aktörer och lokala marknader, särskilt den småskaliga produktionen. Regionerna bidrar med ett avgörande stöd till, och tar till och med initiativ till, gemensamma säljfrämjande åtgärder för mindre producenter och småskalig produktion.

29. Det är nödvändigt att genomföra generiska kampanjer där man framhäver fördelarna med att konsumera livsmedel producerade inom EU på grund av deras höga kvalitet och säkerhet samt respekten för miljö och djurskydd, som följer av de tvingande, stränga produktionsnormerna och av de ännu strängare bestämmelser som fastställts i medlemsstaterna inom ramen för frivilliga produktspecifikationer. Kommittén ser gärna att man i fråga om geografiska beteckningar även hänvisar till produktens koppling till en medlemsstat eller region.

30. I syfte att få till stånd en europeisk dimension bör alla säljfrämjande åtgärder som finansieras direkt av kommissionen, såväl generiska som de som gäller en speciell produkt eller produktgrupp, åtföljas av en slogan, gemensamma budskap eller gemensamma värderingar som fastställts av kommissionen.

31. Kommittén välkomnar kommissionens förslag om att inrätta en plattform för utbyte av god praxis som skulle bidra till att förbättra utarbetandet och definitionen av målen för program som omfattar flera länder.

Vilka är de specifika behoven för information och säljfrämjande åtgärder avseende europeiska produkter, och vilka bör målen vara på den yttre marknaden?

32. Kommittén vill göra kommissionen uppmärksam på att EU:s livsmedelsindustri gör stora ansträngningar när det gäller säljfrämjande åtgärder på den yttre marknaden. EU:s officiella roll är mycket viktig när det gäller att vinna marknadsandelar och stärka sin ställning i länder utanför EU via officiella marknadsförings- och informationskampanjer. Vid utarbetandet av sådana kampanjer bör kommissionen alltid ta hänsyn till skillnaderna mellan de olika medlemsstaterna och mellan aktörerna inom EU:s livsmedelssektor.

33. I samband med förhandlingar om internationella avtal bör kommissionen framhålla de europeiska livsmedelsproducenternas intressen och ta initiativ till säljfrämjande åtgärder i de länder med vilka man ingår avtal i syfte att erövra tillräckliga marknadsandelar i dessa länder.

34. Regionkommittén anser att den gemensamma jordbrukspolitikens framtid är kopplad till EU:s framtida handelspolitik, och för att göra de säljfrämjande åtgärderna på de yttre marknaderna mer effektiva bör Europeiska kommissionen anstränga sig ytterligare för att garantera att det råder jämlika konkurrensvillkor inom ramen för WTO, samt insistera på att ett förstärkt skydd av skyddade ursprungsbeteckningar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB) upprätthålls inom ramen för handelsavtalen om åtgärder mot varumärkesförfalskning (Acta-avtalen).

35. Ett av de bästa sätten att skydda EU:s jordbruksprodukter är att se till att alla livsmedel som saluförs inom EU (inklusive importerade produkter) lyder under samma eller likvärdiga regler i fråga om livsmedelshygien och livsmedelssäkerhet.

Vilka åtgärder bör vidtas för att uppnå målen och därmed optimera EU:s insatser på den yttre marknaden?

36. För att bli effektivare bör de säljfrämjande åtgärder som genomförs direkt av kommissionen samordnas på ett bättre sätt med de åtgärder som genomförs av producenterna via de fleråriga programmen.

37. Kommissionen uppmanas att intensifiera och utvidga insatserna till stöd för producenterna i EU på de yttre marknaderna genom en lång rad åtgärder som är flexibla och anpassade till den marknad de är avsedda för och den typ av produkter som ska marknadsföras.

38. Det är mycket viktigt att vidta åtgärder som underlättar för små och medelstora företag att marknadsföra sig på den yttre marknaden särskilt tack vare internet. Att inrätta nätverk kan bidra till detta. Man skulle även kunna undersöka om åtgärder som vidtas av grupper av små och medelstora företag skulle kunna prioriteras i högre grad eller erhålla ett ökat stöd.

Vem bör kunna få finansiering? Bör vissa mottagare prioriteras?

39. Kommittén konstaterar att det är förenat med betydande svårigheter för privata aktörer att bidra ekonomiskt till generiska marknadsföringskampanjer som syftar till att främja och informera om EU:s produktionsmodell och kvalitetssystem, och därför bör sådana kampanjer genomföras och finansieras av kommissionen.

40. Regionkommittén framhåller att effektiva säljfrämjande åtgärder inte bara – som enligt de nuvarande bestämmelserna – ska kunna utgå från bransch- och paraplyorganisationerna. Dessa instrument måste också göras tillgängliga på lika villkor för institutioner i medlemsstaterna och framför allt för de kollektiva aktörer som på regional nivå främjar kvalitetslivsmedel och kvalitetsprodukter från jordbruket.

41. Man har uppnått goda resultat med marknadsföringskampanjen för vin i tredjeländer, och denna modell skulle därför kunna tillämpas på andra produkter. Privata aktörer skulle då kunna marknadsföra sina produkter i länder utanför EU, vilket anses vara nödvändigt i svagt organiserade sektorer eller i sektorer som saknar organisationer som företräder dem.

Finns det möjliga synergieffekter mellan EU:s olika instrument för säljfrämjande och information?

42. De olika typer av PR-verktyg som EU har till sitt förfogande har sin givna plats, i och med att vart och ett av dem motsvarar en viss produkt eller produktgrupp och en specifik situation, som exempelvis sektorns storlek, hur den är organiserad, vilken marknad den riktar sig till, osv., och därför är det nödvändigt att bibehålla specifika instrument för information och marknadsföring vid sidan av de övergripande verktygen.

43. Kommissionen uppmanas att säkerställa att åtgärdspaketet stämmer överens med strategierna för kvalitet och marknadsföring.

Vilka jordbruksprodukter och livsmedel bör kunna komma i fråga för åtgärder, och enligt vilka kriterier?

44. Samtliga produkter som framställs inom EU, med undantag av tobak och spritdrycker, bör kunna omfattas av programmen för säljfrämjande åtgärder. Åtgärder när det gäller produkter som bidrar till en sund och allsidig kost, exempelvis frukt och grönsaker, mjölk, olivolja osv., bör emellertid prioriteras, liksom åtgärder i fråga om andra produkter med en differentierad kvalitetsbeteckning som geografiskt är kopplade till EU.

Vilka medel för säljfrämjande åtgärder kan ge ett större genomslag?

45. Kommittén håller med kommissionen om att det är en god idé att kombinera nyckelbudskap. Dessa bör utarbetas av kommissionen och ingå i alla marknadsföringskampanjer i syfte att framhäva dels det europeiska produktionssystemets värde, dels värdet av en sund och balanserad kost, med specifika budskap för olika produkter i syfte att öka kunskaperna om den europeiska matkulturens mångfald, traditioner och kvalitet.

46. Regionkommittén konstaterar att förfarandet i många avseenden borde ges en mer flexibel utformning så att det framför allt också kan reagera på kortfristiga utvecklingstendenser på respektive marknad. Detta borde t.ex. ske genom en uppdatering av riktlinjerna, utökade möjligheter till omfördelning av medel utan tilläggsavtal för en bättre anpassning av de löpande programmen till nya utvecklingstendenser på marknaderna, minskade krav på detaljer i programansökan samt snabbare beslut från kommissionens sida.

47. När så är möjligt bör man alltid framhäva produktens ursprung, dock utan att glömma dess EU-anknytning.

48. Kommittén anser i synnerhet att det är lämpligt att använda kollektiva märken, exempelvis geografiska beteckningar, bland annat med stöd från regionerna och i enlighet med tydliga definitioner. Det kunde också vara lämpligt att i framtiden utvidga möjligheterna till säljfrämjande åtgärder till att omfatta mer än framställningen av den generiska Europabilden, och det måste i synnerhet för små och medelstora företag bli lättare att omnämna märken och tillverkare och gå längre än med de nuvarande undantagen, förutsatt att

— de omfattas av eller är knutna till ett kollektivt varumärke, och att

— privata märken som omfattas av denna verksamhet inte direkt kan dra fördel av EU-stöd.

49. Branschorganisationerna kan och bör spela en viktig roll på EU-nivå när det gäller att påskynda *programmen som omfattar flera länder*, men för att kunna göra detta måste förfarandena och förvaltningsstrukturerna göras mer flexibla.

Hur stora europeiska budgetmedel behövs för att vi ska kunna uppnå våra mål?

50. Kommittén instämmer i att programmen även i fortsättningen bör medfinansieras, och att beloppet i vissa fall kan få överstiga det nuvarande taket på 50 %, särskilt beträffande säljfrämjande åtgärder på den yttre marknaden. När det gäller de budgetmedel som behövs, föreslår vi att kommissionen undersöker hur stora budgetmedel EU:s konkurrenter, t.ex. USA, avsätter, och på grundval av detta lägga fram ett budgetförslag.

Bryssel den 14 december 2011

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om "En EU-ram för nationella strategier för integrering av romer fram till 2020"

(2012/C 54/03)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Kommittén vill åter framhålla behovet av att de nationella regeringarna fullt ut involverar de regionala och lokala myndigheterna i nationella strategier för integrering av romer, med tanke på att den sociala och ekonomiska integreringen i första hand äger rum på lokal nivå. Detta innebär även att de nationella regeringarna måste ställa nödvändiga medel till förfogande för de lokala och regionala myndigheterna så att de kan utföra denna integrationspolitik för romerna.
- Kommittén uppmanar de nationella regeringarna att stödja de regionala och lokala myndigheternas satsningar när det gäller integrering av romerna genom en enhetlig nationell politik och lagstiftning i samarbete med de lokala och regionala nivåerna inom en tydlig europeisk ram, där de olika politiska nivåernas mål och medel är samordnade.
- Det är nödvändigt att på samtliga nivåer i hela Europa ta itu med romernas ofördelaktiga situation vad avser diskriminering, fattigdom, låg utbildningsnivå, hinder på arbetsmarknaden, bostadssegregering och otillräcklig tillgång till hälsovård och sociala tjänster. Kommittén konstaterar emellertid att begreppet "rom" är en "paraplydefinition" som även omfattar andra befolkningsgrupper med liknande kulturella kännetecken och en historia vad avser marginalisering och social utestängning i det europeiska samhället (sinti, zigenare, resandefolk, kalé, ashkali osv.). Alla dessa befolkningsgrupper kan inte tillskrivas en gemensam sociokulturell tillhörighet.
- För att uppnå dessa mål bör man, enligt kommittén, beakta könsaspekterna och motverka den flerfaldiga diskriminering som romska kvinnor drabbas av, både inom och utanför sin befolkningsgrupp. Det är nödvändigt att se till att de romska kvinnorna involveras i och tar större ansvar i samhället, genom att erbjuda dem möjligheter till utbildning och sysselsättning, något som kommer att få positiva återverkningar för hela familjen och för barnens hälsa och utbildning.

Föredragande

Alvaro ANCISI (IT-PPE), ledamot av kommunfullmäktige i Ravenna

Referensdokument

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – En EU-ram för nationella strategier för integrering av romer fram till 2020

KOM(2011) 173 slutlig

1. POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT**

1. Regionkommittén välkomnar kommissionens meddelande om *En EU-ram för nationella strategier för integrering av romer fram till 2020*, och betraktar det som ett viktigt steg för att förbättra samordningen av politiken för integrering av romer på EU-nivå.

2. Kommittén ställer sig bakom rådets slutsatser om kommissionens meddelande från den 19 maj 2011, där man uppmanar kommissionen att fortsätta arbetet i arbetsgruppen för romer, för att romers integrering ska beaktas i EU-politiken på alla områden och för att utvärdera EU-finansieringens roll i strävan att främja romers delaktighet i EU och i utvidgningspolitiken.

3. ReK noterar och välkomnar Europaparlamentets betänkande om integreringen av romer, "EU-strategin för integrering av romer" ⁽¹⁾, som antogs den 9 mars 2011. Där uppmanades kommissionen att fastställa prioriterade områden för strategin och att lägga fram en färdplan för att införa bindande miniminormer på EU-nivå för de prioriterade områdena utbildning, sysselsättning, boende och hälso- och sjukvård.

4. ReK upprepar sitt erbjudande att samarbeta med kommissionen, europeiska organ och medlemsstaterna för att främja enhetlighet och konsekvens i politiken, samt att ta fram gemensamma mätstandarder, i syfte att avlägsna alla former av diskriminering och segregering av romer och främja deras integrering ⁽²⁾.

5. Det är nödvändigt att på samtliga nivåer i hela Europa ta itu med romernas ofördelaktiga situation vad avser diskriminering, fattigdom, låg utbildningsnivå, hinder på arbetsmarknaden, bostadssegregering och otillräcklig tillgång till hälsovård och sociala tjänster. Kommittén konstaterar emellertid att begreppet "rom" är en "paraplydefinition" som även omfattar andra befolkningsgrupper med liknande kulturella kännetecken och en historia vad avser marginalisering och social utestängning i det europeiska samhället (sinti, zigenare, resandefolk, kalé, ashkali osv.). Alla dessa befolkningsgrupper kan inte tillskrivas en gemensam sociokulturell tillhörighet.

6. Kommittén vill åter framhålla behovet av att de nationella regeringarna fullt ut involverar de regionala och lokala myndigheterna i nationella strategier för integrering av romer, med tanke på att den sociala och ekonomiska integreringen i första

hand äger rum på lokal nivå. Detta innebär även att de nationella regeringarna måste ställa nödvändiga medel till förfogande för de lokala och regionala myndigheterna så att de kan utföra denna integrationspolitik för romerna.

7. Kommittén uppmanar de nationella regeringarna att stödja de regionala och lokala myndigheternas satsningar när det gäller integrering av romerna genom en enhetlig nationell politik och lagstiftning i samarbete med de lokala och regionala nivåerna inom en tydlig europeisk ram, där de olika politiska nivåernas mål och medel är samordnade.

8. Kommittén välkomnar att kommissionen erkänner att ett synsätt som är tydligt inriktat på romerna och deras mycket speciella behov – samtidigt som det är fast förankrat inom ramen för den bredare strategin för bekämpning av fattigdom och utestängning – inte bara ligger i linje med principen om icke-diskriminering på både EU-nivå och nationell nivå, utan i praktiken är det enda sättet att ta itu med detta särskilda problem.

9. Kommittén ser positivt på att kommissionen understryker behovet av en politik som beaktar den regionala särarten och lyfter fram missgynnade mikroregioner med behov av särskilda åtgärder.

10. Kommittén instämmer i kommissionens bedömning att det för att bekämpa romernas sociala utestängning och förbättra deras situation inte räcker med vare sig ett förbud mot diskriminering på grund av ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung eller tillhörighet till en nationell minoritet (ett förbud som fastställs i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna) eller med socioekonomiska åtgärder.

11. ReK anser att man även fortsättningsvis måste understryka behovet av att bekämpa fördomar, rasism, diskriminering (både direkt och indirekt, med särskild uppmärksamhet på flerfaldig diskriminering) och segregation och verka för en attitydförändring bland allmänheten.

12. Regionkommittén välkomnar kommissionens vilja att främja nationella strategier för integrering av romer genom att fastställa mätbara och jämförbara mål som är möjliga att uppnå, tidsfrister och instrument, möjligheter till teknisk hjälp för att förbättra medlemsstaternas kapacitet att förvalta, övervaka och utvärdera, och genom att planera EU-finansiering som komplement och stöd till medlemsstaternas nationella budgetanslag.

⁽¹⁾ INI/2010/2276.

⁽²⁾ ReK:s yttrande *Integreringen av romerna i samhället och i näringslivet*.

13. ReK ställer sig bakom kommissionens insatser för att ta fram konkreta instrument som kan användas för att uppnå målen i EU-ramen, t.ex. den gemensamma insatsen tillsammans med Europarådet för att utbilda 1 000 romska rådgivare under två års tid för att stärka integrationen i skolan av romska barn, och för att stärka kontakterna med den romska befolkningen.

EU:s fyra mål för integreringen av romerna är följande: Tillgång till utbildning, sysselsättning, hälso- och sjukvård och bostäder

14. Kommittén anser att de regionala och lokala myndigheterna i många medlemsstater har särskilda befogenheter på de fyra åtgärdsområden som kommissionen har fastställt som strategiskt viktiga för att bekämpa segregationen och den sociala och ekonomiska utestängningen av romer, och att det följaktligen är på lokal nivå som den sociala sammanhållningen skapas.

15. Kommittén anser att det med tanke på de fyra prioriterade målen är viktigt att kommissionen uppmanar medlemsstaterna att fastställa konkreta, mätbara och jämförbara indikatorer för att kunna upprätta ett stabilt övervakningssystem som gör det möjligt att mäta framstegen i integreringen av romerna och arbetet med att övervinna problemen.

16. Regionkommittén ställer sig bakom målen i följande avseenden:

— **Tillgång till utbildning:** Se till att alla romska barn, oavsett om de är bofasta eller inte, går ut grundskolan, och att de då ska ha tillgång till utbildning av hög kvalitet, utan diskriminering eller segregering. Förbättra tillgången till förskoleverksamhet som garanterar lika behandling och respekt för principen om lika möjligheter, minska antalet elever som avbryter sin skolgång under grundskolans senare del eller på gymnasienivå och att generellt verka för att råda bot på analfabetismen i de romska befolkningsgrupperna.

— **Tillgång till sysselsättning:** Överbrygga klyftan i fråga om sysselsättning mellan romerna och den övriga befolkningen genom att på ett icke-diskriminerande sätt ge romer fullständig tillgång till yrkesutbildning, arbetsmarknaden och egenföretagande. Tillgången till mikrokrediter bör främjas, liksom arbetsförmedlingarnas rådgivning.

— **Tillgång till hälso- och sjukvård:** Medlemsstaterna bör erbjuda normaliserad tillgång till hälso- och sjukvård av hög kvalitet, särskilt för barn och kvinnor, samt förebyggande hälsovårdstjänster och garanterad tillgång till sociala tjänster för romer på samma nivå och på samma villkor som för den övriga befolkningen. Romer bör uppmuntras att medverka i de hälsovårdsprogram som är riktade till dem. Medlemsstaterna bör även verka för att minska klyftan mellan de romska befolkningsgrupperna och EU-genomsnittet vad gäller särskilda hälsoindikatorer.

— **Tillgång till bostäder och grundläggande tjänster:** Främja icke-diskriminerande tillgång till bostäder, däribland subventionerade bostäder och grundläggande tjänster (t.ex. vatten, el och gas), och verka för att tillfredsställa de särskilda behoven för icke bofasta romer.

17. För att uppnå dessa mål bör man, enligt kommittén, beakta könsaspekterna och motverka den flerfaldiga diskriminering som romska kvinnor drabbas av, både inom och utanför sin befolkningsgrupp. Det är nödvändigt att se till att de romska kvinnorna involveras i och tar större ansvar i samhället, genom att erbjuda dem möjligheter till utbildning och sysselsättning, något som kommer att få positiva återverkningar för hela familjen och för barnens hälsa och utbildning.

18. Att den romska befolkningen flyttar runt i Europa beror enligt kommittén inte bara på att det saknas ekonomiska möjligheter och möjligheter till sysselsättning, utan också på den sociala utestängningen och diskrimineringen i fråga om tillgång till tjänster. Det krävs därför europeiska strategier och medel för att bemöta denna rörlighet och främja samarbete mellan de regioner som de reser från och till.

Kontroll av subsidiaritet och proportionalitet

19. Tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen:

— Kommissionens meddelande överensstämmer med subsidiaritetsprincipen med tanke på den romska befolkningsgruppens transnationella karaktär i Europa och det gemensamma problem med social utestängning som romerna möter på olika håll i Europa, vilket innebär att de föreslagna satsningarna kan genomföras bäst på EU-nivå.

— De åtgärder som planeras medför inte några nya rättsliga instrument eftersom de ska genomföras genom den öppna samordningsmetoden, och många av dem dessutom bygger på redan befintliga rättsliga ramar, vilket är i enlighet med proportionalitetsprincipen.

20. Regionkommittén har tagit del av samrådsrapporten från nätverket för övervakning av subsidiaritetsprincipen och välkomnar detta bidrag.

— ReK:s nätverk för övervakning av subsidiaritetsprincipen genomförde, med tanke på ämnet för kommissionens meddelande och de frågor som där har att göra med subsidiaritetsprincipen, ett samråd med parterna i nätverket som avslutades den 5 augusti 2011. I slutsatserna fastslås att kommissionens meddelande är nödvändigt eftersom det innebär ett mervärde, samtidigt som subsidiaritetsprincipen respekteras.

- Man anser att den romska befolkningsgruppen bör bevara sin identitet.
- Man understryker dessutom att den nationella och regionala politiken har visat sig ganska ineffektiv i kampen mot marginalisering och fattigdom, medan de helt nationella initiativen inte är samordnade, och därför leder till ett uppsplittat arbetssätt.
- Framför allt visar de deltagandes synpunkter att integration av romer är en fråga av transnationell karaktär som måste behandlas på ett samordnat sätt och kan beröra flera medlemsstater samtidigt.
- EU-insatser på detta område skulle kunna föra med sig en rad positiva effekter, t.ex. att förbättra enhetligheten och effektiviteten i medlemsstaternas nationella strategier och införa ett sammanhållet och integrerat synsätt. EU-insatser skulle förbättra möjligheterna till informationsutbyte, kontakter och samfinansierade projekt på integrationsområdet. EU-insatser skulle kunna vara mycket effektiva för att öka medvetenheten om att romernas situation måste förbättras.
- I samrådet underströks också att medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna själva bör få möjligheter att utarbeta lämpliga strategier som beaktar de lokala omständigheterna och den romska befolkningens art och storlek. Man påpekade därför att det är av avgörande betydelse att de lokala och regionala myndigheterna får delta i utformning och planering av de åtgärder som de nationella myndigheterna fastställer för att dessa ska bli framgångsrika.

21. Regionkommittén anser att det mot bakgrund av befintliga samordningsmekanismer, bland annat den öppna samordningsmetoden, är nödvändigt att utvärdera hur medlemsstaterna på effektivast möjliga sätt kan erbjudas instrument för ett mer strukturerat samarbete, i synnerhet när det gäller att systematiskt integrera de romska frågorna i EU-politiken och den nationella politiken och införa obligatoriska minimistandarder för att främja den sociala, ekonomiska och kulturella integrationen av den romska minoriteten.

22. Kommittén anser också det behövs ett starkare flernivåsstyre som omfattar de regionala och lokala myndigheterna i beslutsprocessen och inte enbart betraktar dem som genomförandeorgan. Samtidigt bör de lokala och regionala myndigheterna få instrument och ekonomiska resurser som motsvarar den utmaning som integreringen av romerna innebär.

Avslutande rekommendationer

23. ReK rekommenderar medlemsstaterna att utvärdera eller se över de egna nationella strategierna för integreringen av romerna i enlighet med de tidsgränser som fastställts av kommissionen. De regionala och lokala myndigheterna bör engageras i beslutsprocessen och genomförandet, varvid man bör dra nytta av goda metoder och beakta att de mål som fastställts i

EU-ramen för integrering av romer fram till 2020 inte kan uppnås om inte de lokala och regionala myndigheterna får delta.

24. Regionkommittén rekommenderar medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna att fastställa, genomföra och övervaka de egna strategierna för integreringen av romer i nära samarbete med det romska civila samhället och i det sammanhanget uppmuntra olika former av representation, samråd, deltagande i utarbetandet, beslutsfattande, genomförande, övervakning och utvärdering av den politik och de projekt som berör romerna.

25. Kommittén rekommenderar medlemsstaterna att i nära samarbete med de lokala och regionala myndigheterna skapa effektiva uppföljningssystem för att utvärdera vilka effekter integrationsmetoderna för romerna fått, så att dessa kan delas med alla relevanta myndigheter och intressegrupper.

26. ReK rekommenderar att de beslut som fattades vid borgmästarmötet om romer i Strasbourg den 22 september 2011 omgäende verkställs.

27. ReK rekommenderar medlemsstaterna att utarbeta strategier som rör frågan om integreringen av romerna med utgångspunkt i att det är inte bara en socialt och ekonomiskt missgynnad grupp, utan också en nationell minoritet med rättigheter i enlighet med Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter (ETS 157).

28. ReK uppmanar Europeiska kommissionen att se till att de ekonomiska och andra resurser som krävs ställs till förfogande för att genomföra de olika handlingsplanerna och initiativen.

29. Regionkommittén rekommenderar medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna att främja insatser som lyfter fram värdet av den romska befolkningens kultur och identitet, vilket är av grundläggande betydelse för att bekämpa stereotyper, främlingsfientlighet och rasism samt att främja social och ekonomisk integration utan påtvingad kulturell assimiler.

30. Regionkommittén rekommenderar medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna att skapa strategier som syftar till att bekämpa fördomar om romer, rasism och diskriminering. Samtidigt bör man vara medveten om att enbart socioekonomiska åtgärder, utan en verklig förändring av allmänhetens attityder, inte räcker för att främja integrationen av den romska befolkningen.

31. Regionkommittén rekommenderar medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna att vidta konkreta och specifika åtgärder för att övervinna problemen och säkerställa lika tillgång till utbildning, sysselsättning, hälsovård och sociala tjänster, bostäder och allmänna bekvämligheter samt stärka kontakterna med den romska befolkningen genom romska kulturrådgivare.

32. ReK rekommenderar medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna att främja ett genomförande av strategin för integrering av romer som är förenligt med EU:s strategier för att minska fattigdomen och den sociala utestängningen, och att förebygga marginalisering och utestängning av romska barn med början från tidig barndom genom att säkerställa utbildning, stöd och vård för barn under tre år. Detta skulle säkerställa fullständig integrering och garantera deras rättigheter. Mot bakgrund av att den sociala och ekonomiska utestängningen är en generationsövergripande fråga skulle en minskning av fattigdom och segregation bland barn i hög grad minska riskerna för framtida social, ekonomisk och sysselsättningsrelaterad utestängning och diskriminering.

33. Kommittén rekommenderar de regionala och lokala myndigheterna att utbyta goda metoder när det gäller integreringen av romer. Man bör också vara medveten om att nät som

Eurocities, internationella organisationer och andra statliga och icke-statliga aktörer som är aktiva på de fyra utvalda prioriterade områdena kan bidra till genomförandet av EU-ramen för integrering av romer, med utgångspunkt i ett lokalt perspektiv och genom att engagera städer i alla europeiska länder.

34. Regionkommittén rekommenderar medlemsstaterna att beakta kommissionens uppmaning att utnyttja den planerade EU-finansieringen för att stödja åtagandet att främja integreringen av romer bl.a. ur strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och det europeiska instrumentet Progress för mikrokrediter. Medlemsstaterna bör inte bara involvera regionala och lokala myndigheter och det romska civila samhället, utan också konsultera internationella organisationer, religiösa organisationer och icke-statliga organisationer. De bör även utnyttja EU:s tekniska bistånd för att förbättra sin kapacitet att förvalta, övervaka och utvärdera projekten.

Bryssel den 14 december 2011

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om "Översyn av den europeiska grannskapspolitiken"

(2012/C 54/04)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Kommittén framhåller att ökad medverkan från de lokala och regionala myndigheternas sida i grannskapspolitiken kan stärka invånarnas engagemang och stödet för politikens mål och motverka föreställningen om att det uteslutande är nationalstaternas regeringar och institutionerna i Bryssel som har ansvaret i frågor rörande vår kontinent. På detta sätt kan lokala och regionala myndigheter också bidra till att komma till rätta med farliga tendenser till isolering eller åternationalisering som annars skulle kunna äventyra stabiliteten i länder både inom och utom EU.
- Kommittén fäster stort värde vid arbetet inom Euromedförsamlingen för lokala och regionala myndigheter (Arlem), som gör det möjligt för lokala och regionala myndigheter att delta i den euromediterrana politiska debatten och ger en territoriell dimension till de projekt som utvalts av Medelhavsunionens generalsekreterare. Den garanterar också utbyte av bästa metoder och bidrar till att genomföra målen för den europeiska grannskapspolitiken.
- ReK stöder också konferensen för regionala och lokala myndigheter i länderna inom det östliga partnerskapet (Corleap) som ett nätverk för multilateralt samarbete mellan lokala och regionala myndigheter från EU och länderna inom det östliga partnerskapet, vilket syftar till att ytterligare engagera dessa myndigheter i den europeiska grannskapspolitiken. Syftet är även att arbeta tillsammans med de lokala och regionala myndigheterna i länderna inom det östliga partnerskapet för att skapa en permanent institutionell samarbetsram.
- Kommittén anser att grannskapspolitiken bör intensifieras i hela Svartahavsområdet. Man bör framhålla denna regions varaktiga geopolitiska betydelse för EU och därför också Svartahavssynergins betydelse. EU-medlemsstater som gränsar till detta område bör uttryckligen få stöd från EU för åtgärder med koppling till grannskapspolitiken.

Föredragande	Jacek PROTAS (PL–PPE), regionpresident i Warmińsko-Mazurskie (Ermland–Masurien)
Referensdokument	Gemensamt meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén "Ny respons på ett grannskap i förändring"
	KOM(2011) 303 slutlig

I POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Inledande kommentarer

1. ReK välkomnar kommissionens förslag och gläds över dess övergripande syfte som starkt betonar vikten av att understödja strävan emot djupgående demokrati och politiska reformer i partnerländerna. Lokala och regionala myndigheter inom unionen har en odiskutabel roll som demokratiska och politiska institutioner och är centrala för demokratibyggnad. Lokala och regionala myndigheter bidrar därmed gärna till dessa strävanden inom grannskapspolitiken.

2. Regionkommittén ser med stor glädje på den europeiska grannskapspolitikens utveckling hittills med den allt större differentieringen och anpassningen till konkreta behov och situationer. Regionkommittén ställer sig positiv till att det ursprungliga projektet från 2004 (som byggde på principen "lika för alla") nu byggs ut med alltmer specialiserade (skraddarsydda) instrument.

3. Kommittén ser med glädje hur den europeiska grannskapspolitiken har gett upphov till det östliga partnerskapet, unionen för Medelhavsområdet samt Svartahavssynergien som håller på att ta form.

4. Kommittén anser att differentieringen av den europeiska grannskapspolitiken bör fortsätta och att grannskapspolitiken bör bli en verklig del av en ambitiös och sammanhållen europeisk utrikespolitik och ett alltmer specialiserat instrument inom denna.

5. Kommittén framhåller att grannskapspolitiken såsom den bedrivs i och av regionerna kan fungera som ett effektivt instrument för att främja de värderingar som ligger till grund för EU – respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter.

6. Kommittén anser att alla EU:s regioner bör inbjudas till att delta i grannskapspolitiken och att man bör nyttja den expertis och erfarenhet som regionala och lokala myndigheter har när det gäller de yttre förbindelserna.

7. Kommittén anser att det är särskilt viktigt att skapa förståelse för grannskapspolitiken bland allmänheten i regionerna.

8. Kommittén framhåller vikten av att man utvecklar både regeringsnivån och samhällsnivån (kontakter mellan människor) i den europeiska grannskapspolitiken. De lokala och regionala myndigheterna kan spela en särskilt viktig roll vid utformandet

av ett målinriktat och ansvarsfullt samarbete med organisationer i det civila samhället, men som offentliga myndigheter bör de också aktivt medverka till att bygga upp kontakter på administrativ/offentlig nivå.

9. Kommittén framhåller att ökad medverkan från de lokala och regionala myndigheternas sida i grannskapspolitiken kan bidra till att öka invånarnas medvetenhet och stärka deras deltagande och stödet för politikens mål samt motverka föreställningen om att det uteslutande är nationalstaternas regeringar och institutionerna i Bryssel som har ansvaret i frågor rörande vår kontinent. På detta sätt kan lokala och regionala myndigheter också bidra till att komma till rätta med farliga tendenser till isolering eller åternationalisering som annars skulle kunna äventyra stabiliteten i länder både inom och utom EU.

10. Kommittén framhåller vikten av samarbete mellan regioner i och utanför EU som inte gränsar till varandra.

11. Kommittén rekommenderar att man inte enbart stöder den ekonomiska tillväxten i snäv bemärkelse, utan även en hållbar utveckling i grannländerna, särskilt i syfte att minska de regionala och sociala skillnaderna.

12. ReK instämmer i kommissionens förslag att man bör uppmuntra och stödja partnerskap. Långsiktiga samarbeten mellan samhällets alla olika aktörer främjar pluralism och engagemang på flera nivåer vilket därmed ökar förutsättningarna för en hållbar ekonomisk, social och demokratisk utveckling.

13. Kommittén anser att de arbets- och verksamhetsformer som regionerna erbjuder kan vara särskilt nyttiga i den europeiska grannskapspolitiken, till stöd för sådana instrument som Taix, Sigma, vänortssamarbete mellan städer och regioner och den europeiska grannskapspolitikens handlingsplaner.

14. Kommittén bekräftar och instämmer i kommissionens förslag om att effektiva regionala partnerskap exempelvis kan ske inom samsamarbetsområden som SME, miljöstyrning, utbildning, ungdom, kultur, transport, forskning, landsbygdsutveckling, sysselsättning, etc. Unionens lokala och regionala myndigheter besitter lång erfarenhet och konkret kunnande inom ovan nämnda samsamarbetsområden och ingår gärna i partnerskap.

15. Kommittén stöder de grundläggande argumenten i yttrandet "En stark europeisk grannskapspolitik" som man anser vara av stor vikt och som behandlar ett högaktuellt ämne.

16. Kommittén framhåller EU-institutionernas roll när det handlar om att se till att partnerländerna på ett effektivt sätt utnyttjar tillgängliga medel och föreslår att man koncentrerar sig på sådant praktiskt samarbete som ger konkreta resultat.

17. Kommittén understryker med eftertryck att EU i sin budget för 2014–2020 måste anslå tillräckliga medel för genomförandet av den europeiska grannskapspolitiken.

18. Kommittén tycker det är lovvärt att kommissionen vill förenkla och bättre samordna olika finansieringsinstrument och vill understryka den potentiella effekt och nytta som det kan bidra till.

Differentieringen av grannskapspolitiken, dess arbetsmetoder och regionernas roll

19. Kommittén är övertygad om att den nödvändiga differentieringen av grannskapspolitiken inte får innebära en rent formell, geografisk uppdelning i en sydlig och en östlig dimension.

20. Kommittén rekommenderar en differentiering av grannskapspolitiken med avseende på i vilken grad demokratin (dvs. de demokratiska processerna) fungerar, de mänskliga och medborgerliga rättigheterna och rättsstatsprincipen respekteras och hur den politisk-ekonomiska övergången förloper (med särskild tonvikt på införandet av principerna för den fria marknaden) i de enskilda länderna. Ju mer målinriktad grannskapspolitiken är, desto mer effektiv kommer den att bli.

21. Kommittén anser att man bör skapa politiska instrument som gör det möjligt att behandla samhälleliga, kommunala, regionala och nationella åtgärder på olika sätt beroende på deras särdrag och möjligheter. Åtgärder på dessa olika områden bör vara i samklang med varandra men behöver inte och bör ofta inte heller ske parallellt.

22. Kommittén anser att "mer för mer"-strategin i grannskapspolitiken på regeringsnivå är tydlig och motiverad.

23. Kommittén framhåller att "mer för mer"-strategin på samhällsnivå är mindre tydlig och att den alltför formella tillämpningen av den till och med kan bli kontraproduktiv och försvåra kontakter nedifrån och upp. Kontakterna med samhället måste nämligen vara kontinuerliga och så informella som möjligt för att bli effektiva.

24. Kommittén anser att de lokala och regionala myndigheternas deltagande inte får ersätta medborgarnas och den tredje sektorns medverkan.

25. Kommittén understryker att den tredje sektorns medverkan bör erkännas som en viktig faktor i grannskapspolitiken och att den kräver särskilda instrument.

26. Kommittén betonar de lokala och regionala myndigheternas roll när det handlar om att göra handelsförbindelserna tätare och anser att närmare ekonomisk integration kan fungera som katalysator för samhällsförändringar och politiska förändringar. Den stimulerar dessutom de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken att skapa frihandelsområden.

27. Kommittén fäster stort värde vid arbetet inom Euromed-församlingen för lokala och regionala myndigheter (Arlem), som gör det möjligt för lokala och regionala myndigheter att delta i den euromediterrana politiska debatten och ger en territoriell dimension till de projekt som utvalts av Medelhavsunionens generalsekreterare. Den garanterar också utbyte av bästa metoder och bidrar till att genomföra målen för den europeiska grannskapspolitiken.

28. ReK stöder också konferensen för regionala och lokala myndigheter i länderna inom det östliga partnerskapet (Corleap) som ett nätverk för multilateralt samarbete mellan lokala och regionala myndigheter från EU och länderna inom det östliga partnerskapet, vilket syftar till att ytterligare engagera dessa myndigheter i den europeiska grannskapspolitiken. Syftet är även att arbeta tillsammans med de lokala och regionala myndigheterna i länderna inom det östliga partnerskapet för att skapa en permanent institutionell samarbetsram.

29. Kommittén uppmanar EU, unionen för Medelhavsområdet, de nationella regeringarna och de internationella aktörerna att fortsätta att samarbeta med Arlem, där Regionkommittén och sammanslutningar av lokala och regionala myndigheter samlas för att göra insatserna i Medelhavsområdet mer samordnade och effektiva.

30. Kommittén anser att man i de sociala kontakterna bör sträva efter att skapa situationer med direkta möten mellan människor. Det handlar om deltagarnas personliga engagemang och inte bara om deras deltagande i institutionella roller och åtgärder.

31. Kommittén anser att man bör sträva efter att involvera städer och regioner i kulturella utbyten. Detta är ett område där framför allt den tredje sektorn kan agera särskilt effektivt. Det kräver dock ett tydligt stöd från de lokala och regionala myndigheterna samt regeringarna.

32. Kommittén anser att man bör balansera intressekonflikter mellan enskilda grupper av regioner som kan uppstå till följd av att de befinner sig i olika geografiska områden. Den övergripande samordningen av EU:s utrikespolitik måste säkerställa att differentieringen inte leder till "konkurrens" mellan sydliga och östliga regioner och att regionernas specialisering på enskilda områden inom grannskapspolitiken inte får ge upphov till eller fördjupa eventuella intressekonflikter eller rivalitet i negativ bemärkelse.

33. Kommittén anser att institutionaliseringen av grannskapspolitiken bör underlätta och stödja medverkan och åtgärder från regionernas sida "på distans" (t.ex. samarbete med centraleuropeiska regioner i Medelhavsområdet eller med västeuropeiska regioner i Östeuropa). Detta skulle stärka regionernas känsla av gemensamt ansvar för den europeiska grannskapspolitiken som helhet.

34. Kommittén anser att man måste stärka den särskilda rollen hos de regioner som ligger på känsliga EU-gränser i öster och söder. Just dessa regioner påverkas direkt av problemen i EU:s närområde. Den europeiska grannskapspolitiken bör under inga omständigheter föras ovanför huvudena på dessa regioner utan måste beakta deras specifika intressen.

35. Kommittén anser att EU:s gränsregioner bör få särskilt stöd inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken.

36. Kommittén framhåller att den europeiska grannskapspolitiken bör ta hänsyn till befintliga förbindelser med tredje land, i synnerhet Ryssland, framför allt i öster. Man bör göra regionerna uppmärksamma på denna aspekt av den europeiska grannskapspolitiken och stödja lämpliga samarbetsformer med alla berörda tredjeländer.

37. Kommittén förklarar att man har för avsikt att stödja demokratiseringen i ett antal grannländer till EU genom att tillsammans med Europarådets kommunalkongress fortsätta anordna valövervakningsupdrag.

Grannskapspolitikens förutsättningar i enskilda länder

38. Kommittén anser att man bör beakta de särskilda förhållanden som gäller för det östliga partnerskapets och grannskapspolitikens verksamhet i Kaukasus.

39. Kommittén konstaterar att Georgien inom ramen för det östliga partnerskapet systematiskt kräver fortlöpande stöd med tanke på de särskilda följderna av 2008 års konflikt.

40. Kommittén anser att grannskapspolitiken bör intensifieras i hela Svartahavsområdet. Man bör framhålla denna regions varaktiga geopolitiska betydelse för EU och därför också Svartahavssynergins betydelse. EU-medlemsstater som gränsar till detta område bör uttryckligen få stöd från EU för åtgärder med koppling till grannskapspolitiken.

41. Kommittén anser att Moldavien är ett specialfall. Med tanke på att grannskapspolitiken och det östliga partnerskapet har gjort stora framsteg i detta land, bör man väcka största möjliga intresse för utvecklingen i detta land. Om man åtminstone gör vissa framsteg kan detta få stor betydelse för främjandet av både grannskapspolitiken och den europeiska utrikespolitiken.

42. Kommittén föreslår att man särskilt uppmärksammar den specifika situationen i Kaliningradområdet, som trots sitt läge inte omfattas av grannskapspolitiken. Detta är ett ovanligt viktigt och känsligt område som inte bara befinner sig på gränsen till EU utan är omgivet av EU-länder från alla håll. Man får inte bortse från den särskilda situationen i denna region när man genomför grannskapspolitiken i EU:s närområde.

43. Kommittén anser att man trots besvikelsen över den fortsatt svåra situationen i Vitryssland måste stödja grannskapspolitikens engagemang i detta land.

44. Kommittén anser att man konsekvent måste stödja processen för demokratisk, politisk, ekonomisk och social förändring i Ukraina.

45. Kommittén anser att grannskapspolitiken i den nuvarande situationen med "den arabiska våren" bör få spela en

viktig roll genom att den utvecklar kontakter mellan samhällena. Under den närmaste tiden bör detta område ägnas särskild och mycket intensiv verksamhet. Engagemanget i denna region bör ses som ett test på alla EU-medlemmars ansvar som stater, regioner och samhällen.

46. Regionkommittén erinrar om att länderna söder om Medelhavet skiljer sig åt och att EU:s tillvägagångssätt måste vara skraddarsytt och anpassat till varje enskild situation. Demokratibyggnad och övergång till demokrati är dock universella företeelser, som framför allt börjar på gräsrotsnivå och inte kan införas ovanifrån om demokratin ska bli stabil och fast förankrad i samhället.

Det territoriella samarbetets betydelse som instrument för grannskapspolitiken

47. Kommittén anser att euroregionerna har erfarenheter som kan vara av betydelse för grannskapspolitiken. I länderna i Centraleuropa har de fungerat som ett hjälpinstrument i anslutningsprocessen och efter deras EU-anslutning har de blivit ett hjälpinstrument för att reglera förbindelserna med de grannländer som inte ingår i EU.

48. ReK ger därför sitt stöd till inrättande av varaktiga politiska och administrativa decentraliserade strukturer och anser att de lokala och regionala myndigheternas administrativa och institutionella kapacitet underlättar samarbete på nivåerna under den statliga, förbättrar effektivitet och goda styresmetoder och är grundläggande för demokratiseringsprocessen.

49. Kommittén rekommenderar att man utreder möjligheterna att förstärka de befintliga euroregionerna genom att använda EGTS-instrumentet (europeiska grupperingar för territoriellt samarbete) eftersom detta skulle förbättra rättssäkerheten för de berörda parterna och öka insynen i de strukturer som skapas. ReK upprepar sin begäran att EGTS med tredje land bör vara möjligt på bilateral basis och uppmanar de medlemsstater som ännu inte har gjort det att vidta de åtgärder som krävs för att underlätta och genomföra ETGS.

50. Kommittén understryker den praktiska nyttan av kapacitetssupplemningsprogram inom ramen för utvidgningen av EU:s grannskapspolitik och upprepar – med programmet för kommunal förvaltning som konkret exempel ⁽¹⁾ – sitt förslag att motsvarande initiativ ska utvecklas för länderna i södra Medelhavsområdet i syfte att stödja deras kapacitetssupplemningsprogram på lokal och regional nivå.

51. Kommittén noterar att euroregionerna som institution underlättar ett brett spektrum av aktiviteter, allt från ekonomi till kultur. Den underlättar spontant samarbete där den tredje sektorn deltar. Euroregionen har visat sig vara ett flexibelt och ovanligt effektivt instrument för åtgärder på Central- och Östeuropas gränser, som samtidigt är EU:s yttre gränser.

⁽¹⁾ ReK samarbetar redan nära med Europeiska kommissionen för att stödja detta pilotprogram som för närvarande begränsar sig till kandidatländer och potentiella kandidatländer.

52. Kommittén rekommenderar att man stöder projekt och inrättandet av ytterligare euroregioner (och utnyttjar erfarenheterna från de euroregioner som har varit verksamma under en längre tid) som framför allt binder samman områden i Algeriet, Tunisien, Libyen, Egypten med andra lämpliga områden i södra Europa.

53. Kommittén anser att det faktum att EU:s södra gräns är en havsgräns inte bör ses som ett hinder för att skapa euroregioner där. Man bör framhålla vikten av initiativ för att skapa sådana euroregioner som Andalusien-Gibraltar-Marocko, Notio Egeo-Turkey (Sydegeiska öarna-Turkiet), Vorio Egeo-Turkey (Nordegeiska öarna-Turkiet), Polis-Trakiakent, även om de bara befinner sig i sin linda.

54. Kommittén anser att euroregionen "Black Sea" (Svarta havet) måste börja fungera så snabbt som möjligt.

55. Kommittén anser att euroregionerna som institution kan fungera som ett effektivt stöd för den europeiska grannskapspolitikens instrument (Europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (ENPI)), t.ex. Taiex, Sigma, Twinning och den europeiska grannskapspolitikens handlingsplaner.

56. ReK understryker det mervärde som ligger i de europeiska grupperingarna för territoriellt samarbete (EGTS) och den makroregionala strategin som innovativa verktyg för territoriellt samarbete på interregional och överstatlig nivå, eftersom de i Medelhavs- och Svartahavsområdet medverkar till att stärka sammanhållningen och förbättra samordningen av de politiska insatserna på olika områden genom att rationalisera fördelningen av fondmedel och framhäva de lokala och regionala myndigheternas roll på grundval av principen om flernivåstyre och med ett brett deltagande av det civila samhällets organisationer.

Grannskapspolitikens medborgardimension finner stöd i regionernas verksamhet

57. Kommittén anser att kontakterna mellan regeringar eller till och med mellan regionala myndigheter inte får ersätta bredare och djupare kontakter mellan samhällen. Alla länder i Medelhavsområdet bör knytas samman med euroregioner, som underlättar kontakter mellan den tredje sektorn och medborgarna.

58. Kommittén rekommenderar de åtgärder som är typiska för euroregioner som ett effektivt instrument för att motverka många stereotyper och farhågor med anledning av invandringen

utmed EU:s gränser och anser att direkta erfarenheter av samarbete och utbyte också kan bidra till att komma till rätta med de stereotyperna uppfattningar om Europa och västerlandet som är förhärskande i många av unionens grannländer.

59. Kommittén anser att en aktiv grannskapspolitik kan vara ett sätt att hejda okontrollerad migration.

60. Kommittén anser att en grannskapspolitik som går ut på att hjälpa de mest aktiva enskilda individerna och grupperna i de regioner och länder som gränsar till EU bidrar till den politiska och ekonomiska omvandlingen.

61. Kommittén hävdar att stöd till individer och grupper som verkar för demokratiska förändringar och ekonomiska reformer bidrar till att stärka effektiviteten i alla åtgärder.

62. Kommittén framhåller vikten av att man inom grannskapspolitiken organiserar olika former av utbyte mellan ungdomar och studenter och även vetenskapligt samarbete.

63. Det är viktigt att stärka den administrativa kapaciteten i partnerländerna. Kommittén välkomnar därför förstärkningen av nationella program, t.ex. det estniska centrumet för det östliga partnerskapet som fokuserar på administrativ kapacitet och det östliga partnerskapets akademi för offentlig förvaltning i Warszawa, och uppmanar partnerländerna att stödja administrativa reformer och kapacitetsuppbyggnad även på lokal och regional nivå.

Mellanregional samverkan inom grannskapspolitiken

64. Kommittén anser att de euroregioner som skapas i söder bör ha sina partner i andra delar av kontinenten (på samma sätt som regionerna). Sådana förbindelser borde framför allt skapas mellan euroregioner på EU:s södra gräns och de euroregioner i Central- och Nordeuropa som gränsar till Östeuropa. Den europeiska grannskapspolitiken bör inte delas upp i isolerade fragment, utan EU:s regionalpolitik bör motverka detta. De europeiska grupperingarna för territoriellt samarbete verkar vara rätt instrument för att skapa sådana förbindelser.

65. Kommittén anser att EU:s visumpolitik bör underkastas en systematisk analys så att det blir lättare att utfärda visum för medborgare i länder som ingår i den europeiska partnerskapspolitiken, eftersom detta underlättar dialogen mellan samhällen.

66. Kommittén framhåller den potentiella fördelen med att införa lokal gränstrafik vid vissa av EU:s gränser.

Bryssel den 14 december 2011

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om "Minskad byråkrati för medborgarna: att underlätta fri rörlighet i fråga om officiella handlingar och erkännande av verkningarna av civilståndshandlingar"

(2012/C 54/05)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Civilståndshandlingar som födelseattester, vigselbevis, dödsattester, skilsmäsohandlingar, intyg om namnbyte och så vidare är grundläggande för en människas identitet och möjlighet att fullt ut delta i det sociala, ekonomiska och politiska livet.
- Offentliga handlingar fyller en mycket viktig funktion för att säkerställa att EU-medborgarna effektivt kan utöva sina rättigheter.
- Civilståndslagstiftning är en exklusiv behörighet för medlemsstaterna och deras lokala och regionala myndigheter, och ReK vill påpeka att subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen måste följas.
- ReK ställer sig bakom kommissionens breda målsättning att kartlägga och avlägsna hinder för utövandet av EU-rättigheter, i synnerhet när det gäller gränsöverskridande situationer, och ge medborgarna ytterligare praktiska och konkreta fördelar av den pågående europeiska integrationen. Det främsta målet för den politiska utvecklingen på detta område bör vara att tillgodose medborgarnas behov.
- ReK delar uppfattningen att legalisering av offentliga handlingar mellan medlemsstaterna inte bör vara nödvändigt. Mot bakgrund av att informationsutbytet är otillförlitligt och ofullständigt påpekar kommittén att man innan lagstiftning införs eventuellt kan komma att behöva upprätta administrativa samarbetsstrukturer så att dessa myndigheter vid behov kan kontrollera äktheten hos handlingar. Under tiden och i syfte att underlätta förbindelserna med tredjeländer anser ReK att medlemsstaterna bör undersöka och eventuellt tillämpa e-APP-projektet för utfärdande och användning av elektroniska apostiller.
- ReK anser att man inte bör förbise möjligheten att upprätta ett europeiskt civilståndskontor, om ett sådant skulle visa sig vara mer ändamålsenligt och effektivt än vad det är att skapa en rad nya kontor eller upprätthålla motsvarande kontor i medlemsstaterna.
- Ta fram riktlinjer om bästa praxis som medlemsstaterna kan överväga för att underlätta tillhandahållandet av civilståndshandlingar över nationsgränserna.

Föredragande	Patrick McGOWAN (IE–ALDE), Ledamot av Donegal County Council och Border Regional Authority
Referensdokument	Grönbok: Minskad byråkrati för medborgarna: att underlätta fri rörlighet i fråga om officiella handlingar och erkännande av verkningarna av civilståndshandlingar KOM(2010) 747

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén välkomnar det initiativ som Europeiska kommissionen har tagit i riktning mot att skapa en medborgarunion genom att lägga fram en grönbok för att få i gång en debatt runt om i EU om möjligheterna till lagstiftningsförslag om två olika men närliggande områden:

(a) Fri rörlighet i fråga om officiella handlingar genom avskaffande av formaliteterna kring legalisering av handlingar medlemsstaterna emellan.

(b) Erkännande av verkningarna av vissa civilståndshandlingar, så att en persons rättsliga ställning som fastställts av en medlemsstat erkänns och har samma rättsliga verkningar i en annan medlemsstat.

2. Offentliga handlingar avser olika administrativa dokument, handlingar som upprättats av notarie och rättsliga handlingar. De omfattar även civilståndshandlingar, som dokumenterar milstolparna i en persons liv. Civilståndshandlingar som födelseattester, vigselbevis, dödsattester, skilsmässohandlingar, intyg om namnbyte och så vidare är grundläggande för en människas identitet och möjlighet att fullt ut delta i det sociala, ekonomiska och politiska livet.

3. Offentliga handlingar fyller en mycket viktig funktion för att säkerställa att EU-medborgarna effektivt kan utöva sina rättigheter. Dessa rättigheter omfattar fri rörlighet för medborgarna och deras familjemedlemmar, fri rörlighet för arbetstagare, etableringsfrihet, social trygghet, fri rörlighet för varor och tjänster och en effektiv domstolsprövning för medborgare på privaträttsens område. En lång rad olika offentliga handlingar är i själva verket relevanta när det gäller erkännande av EU-rättigheter.

4. ReK ställer sig bakom kommissionens breda målsättning att kartlägga och avlägsna hinder för utövandet av EU-rättigheter, i synnerhet när det gäller gränsöverskridande situationer, och rent generellt minska byråkratin för att underlätta samarbete mellan länderna och ge medborgarna ytterligare praktiska och konkreta fördelar av den pågående europeiska integrationen. Det främsta målet för den politiska utvecklingen på detta område bör vara att tillgodose medborgarnas behov.

5. De grundläggande skillnader som finns mellan EU-ländernas system för civilstandsregistrering (händelse- och personbaserade register och folkbokföringsregister) och i de olika förfaranden som tillämpas speglar de konstitutionella och rättsliga

systemen som gäller för ländernas offentliga myndigheter och är en konsekvens av olika samhällsvärderingar. Skillnaderna kan illustreras av det faktum att civilståndshandlingar har olika rättsliga verkningar i olika medlemsstaterna.

6. Bestämmelserna om registrering av civilstånd fungerar i allmänhet effektivt inom medlemsstaterna, och problemen uppstår framför allt när flera olika medlemsstater är inblandade. Kommittén konstaterar emellertid att omkring en tredjedel av alla civilståndsärenden i EU har gränsöverskridande aspekter, och de administrativa problemen kommer att öka i takt med den ökade rörligheten. En faktor som ytterligare komplicerar situationen i gränsöverskridande ärenden är skillnaderna vad gäller tillämplig lag, där varje land har sina egna bestämmelser om lagvalsregler.

7. Även om vissa offentliga handlingar (t.ex. yrkeskvalifikationer) omfattas av EU-lagstiftningen är civilståndslagstiftning en exklusiv behörighet för medlemsstaterna och deras lokala och regionala myndigheter. EU måste följa subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen vid utvecklingen av sin politik och lagstiftning på detta område.

8. Vilka myndigheter som är behöriga att legalisera handlingar varierar stort både inom och mellan medlemsstaterna, och ett ännu större antal olika behöriga myndigheter ansvarar för civilståndshandlingar på olika förvaltningsnivåer i rättsligt, religiöst eller administrativt hänseende. Kommittén konstaterar emellertid att det oftast är på lokal och regional nivå som medborgarna kommer i kontakt med dessa myndigheter, och det finns omkring 80 000 lokala folkbokföringskontor runt om i EU.

9. Dessa frågor bör inte enbart betraktas isolerat utan också mot bakgrund av EU-politiken i ett bredare perspektiv, t.ex. den ekonomiska politiken, den digitala agendan, socialpolitiken och utrikespolitiken, för att på så sätt förbättra samordningen, effektiviteten och samstämmigheten i EU:s åtgärder.

Fri rörlighet för offentliga handlingar

10. Legalisering används vanligen för att styrka en utländsk handlingens äkthet, eftersom myndigheterna i ett visst land eventuellt inte känner till sigillerna, stämplarna och underskrifterna från den myndighet som utfärdat den offentliga handlingen. Vissa offentliga handlingar som t.ex. pass, körkort och domar erkänns emellertid utan att någon ytterligare legalisering krävs.

11. Legalisering av dokument kräver tid, pengar och insatser och räcker i sig inte för att förhindra bedrägerier vid gränsöverskridande användning av offentliga handlingar. ReK stöder skrivelsen i Stockholmsprogrammet om att EU aktivt bör utnyttja sitt medlemskap i Haagkonferensen för internationell privaträtt för att främja relevanta konventioner (även vad gäller Internationella civilståndskommissionen), eftersom medlemsstaterna hittills inte har lyckats samarbeta i fråga om konventionerna om legalisering av handlingar.

12. Situationen är fragmenterad när det gäller tillämpningen av befintliga konventioner som rör legalisering av handlingar och det stora antalet olika bilaterala fördrag som undertecknats. Brysselkonventionen från 1987 om avskaffandet av legalisering av offentliga handlingar mellan medlemsstaterna har exempelvis undertecknats av minde än hälften av EU-medlemsstaterna, och ännu färre har ratificerat och preliminärt börjat tillämpa den.

13. ReK delar uppfattningen att legalisering av offentliga handlingar mellan medlemsstaterna inte bör vara nödvändigt i ett EU som bygger på ömsesidigt förtroende. Kommittén anser även att andra administrativa formaliteter som utgör hinder för unionsmedborgarskapet och rätten till fri rörlighet, t.ex. särskilda intyg om hindersprövning för utländska medborgare, även de kan komma att bli överflödiga mellan medlemsstaterna.

14. Mot bakgrund av att informationsutbytet mellan folkbokföringskontoren i medlemsstaterna är otillförlitligt och ofullständigt (vissa medlemsstater varken skickar eller tar emot information om "utländska" händelser som påverkar civilståndet) påpekar kommittén att man innan lagstiftning införs eventuellt kan komma att behöva upprätta administrativa samarbetsstrukturer mellan folkbokföringsmyndigheterna i medlemsstaterna så att dessa myndigheter vid behov kan kontrollera äktheten hos handlingar. På samma sätt kan samarbetskanaler behöva upprättas för att underlätta verifiering av andra officiella handlingar, t.ex. utbildningsbevis och notariehandlingar. Sådana samarbetsstrukturer skulle för övrigt också kunna vara till hjälp för tjänstemän som vill kontrollera att innehållet i dokumentet är korrekt, vid sidan av kontrollen av handlingens äkthet.

15. Regionkommittén anser att anledningarna till att medlemsstaterna är tveksamma till att ratificera befintliga konventioner (som t.ex. Brysselkonventionen från 1987) behöver undersökas liksom erfarenheterna i de medlemsstater som preliminärt tillämpar denna konvention.

16. Under tiden och i syfte att underlätta förbindelserna med tredjeländer anser ReK att medlemsstaterna bör undersöka och eventuellt tillämpa e-APP-projektet⁽¹⁾ för utfärdande och användning av elektroniska apostiller liksom det internetbaserade

e-register som Spanien nyligen lanserat i Europa inom ramen för det e-APP för Europe-projekt som Europeiska kommissionen stöder.

Gränsöverskridande frågor och erkännande av verkningarna av civilståndshandlingar

17. Många medborgare stöter på stora problem när de vill föra över civilståndshandlingar till ett annat land. Vissa medlemsstater kräver att medborgarna finner sig personligen för att få tillgång till sina egna civilståndshandlingar eller för att få apostiller. Sådan onödig byråkrati kan orsaka stora kostnader för personer som nu kanske bor utanför medlemsstaten i fråga. ReK föreslår därför att man, med respekt för subsidiaritetsprincipen, tar fram riktlinjer om bästa praxis som medlemsstaterna kan överväga för att underlätta tillhandahållandet av civilståndshandlingar över nationsgränserna. Lämpliga säkerhetsmekanismer bör tillämpas för att minska risken för bedrägerier.

18. Varje medlemsstat har utvecklat sitt eget regelverk om medborgarskap och civilstånd utifrån landets egna historia, kultur, politiska system och rättssystem, och införandet av stora förändringar skulle kunna få långtgående konstitutionella, rättsliga och ekonomiska följder för myndigheter i medlemsstaterna och kräva omfattande rättsliga och administrativa förändringar i strukturer och förfaranden. På samma sätt skulle det kunna leda till stora sociala och kulturella förändringar för medborgarna och samhället.

19. ReK konstaterar emellertid att EU-medborgarna, särskilt de som bor och arbetar i en annan medlemsstat, förväntar sig att deras liv inte i onödan kompliceras av administrativa formaliteter i samband med hanteringen av civilståndsärenden där flera medlemsstater är inblandade.

20. Regionkommittén inser att det skulle innebära orealistiskt stora logistiska problem och kostnader att tillhandahålla fortbildning om system och förfaranden för civilståndsregistrering i andra medlemsstater till EU:s omkring 125 000 folkbokförare. Kommittén betonar därför behovet av att ta fram mer genomförbara lösningar för att ta itu med de problem som medborgarna ställs inför.

21. Att det i dag endast förekommer sporadiska ad hoc-kontakter mellan folkbokföringskontoren i medlemsstaterna kan förklaras genom olika rättsliga, förfarandemässiga, logistiska och framför allt språkliga svårigheter. Kommittén föreslår därför att Europeiska kommissionen upprättar en expertgrupp bestående av folkbokföringsspecialister från varje medlemsstat så att förslag på lösningar av gränsöverskridande problem kan utarbetas gemensamt och EU:s medverkan i samarbetet inom internationella forum underlättas.

22. Kommittén anser att de kostnads- och tidskrävande kraven på översättningar och auktoriserade översättningar av offentliga handlingar bör minskas genom att man ökar användningen av standardiserade formulär och utnyttjandet av elektroniska inkodnings- och avläsningssystem, och menar att detta skulle kunna utvecklas inom ramen för större internationella forum.

⁽¹⁾ Inom ramen för pilotprojektet om elektroniska apostiller (e-APP) utvecklar, främjar och bistår Haagkonferensen för internationell privaträtt och USA:s nationella notarieförbund tillsammans med intresserade länder (eller vissa av dess inhemska jurisdiktioner) införandet av billig, operationell och säker mjukvara för utfärdande och användning av elektroniska apostiller (e-apostiller) och upprättande och förvaltning av elektroniska register över apostiller (e-register).

23. Det finns en utbredd önskan om att skapa verkliga administrativa förenklingar, inte bara att göra pappersprocesser elektroniska, och i kombination med de möjligheter som elektronisk lagring och överföring av data innebär finns det nu en möjlighet och en drivkraft att modernisera och centralisera informationssystemen.

24. ReK anser att de medlemsstater som inte redan centralt registrerar alla händelser som påverkar en viss persons civilstånd bör införa en sådan mekanism, vilket också skulle underlätta registreringen av sådana händelser som inte äger rum inom landets gränser. Kommittén inser emellertid att detta kan bli mycket kostnadskrävande och innebära problem med hänsyn till subsidiaritetsprincipen för de ansvariga myndigheterna och att det eventuellt inte alltid är politiskt genomförbart.

25. Många medlemsstater har emellertid redan en centraliserad registrering, och ReK anser att en gemensam kontaktpunkt skulle kunna bidra till att minska de praktiska problemen för folkbokförare och medborgare. En sådan kontaktpunkt skulle kunna upprättas på regional nivå, med hänsyn tagen till registrens elektroniska tillgänglighet, landets storlek, fördelningen av rättsliga befogenheter, språkliga aspekter osv. inom medlemsstaterna.

26. Man behöver visa att de pilotprojekt som utvecklats för elektroniskt utbyte av civilståndshandlingar kan fungera effektivt i praktiken och kan anpassas för en mer utbredd användning. Regionkommittén skulle välkomna en översyn av de elektroniska verktyg som underlättar samarbetet mellan offentliga myndigheter i EU. En prioriterad fråga bör vara att införa säkerhetsmekanismer för att motverka bedrägerier och skydda medborgarnas privatliv och persondata.

27. Det bör skapas starkare kopplingar mellan EU:s informationskällor och relevanta informationsförmedlare i medlemsstaterna i syfte att göra medborgarna uppmärksamma på sina allmänna EU-rättigheter. De lokala och regionala myndigheterna skulle kunna bidra stort i detta avseende.

28. Planerna på ett harmoniserat europeiskt civilståndsintyg tycks mycket ambitiösa med tanke på att medlemsstaternas system vad gäller civilståndshandlingarnas typ, utformning och innehåll skiljer sig åt stort. Vid sidan av skillnader i deras beviskraft och hur de kan ändras kan till exempel födelseattester runt om i EU innehålla uppgifter om barnets religion och huruvida det är fött inom äktenskapet samt om föräldrarnas civilstånd och socioekonomiska ställning.

29. Som tidigare anförts skulle ett europeiskt civilståndsintyg till en början behöva införas vid sidan av nationella system och EU-system, vilket skulle kunna leda till problem vad gäller den rättsliga tolkningen av olika systems enhetlighet och inbördes förhållande, med tanke på att det redan finns ett stort antal kombinationer av privaträttsliga, religiösa och utländska lagar som domstolarna i medlemsstaterna kan behöva ta ställning till.

30. Med tanke på de olika rättsliga och administrativa strukturer och förfaranden som finns när det gäller civilståndsregistrering runt om i EU är även förslaget om ett automatiskt erkännande av civilståndshandlingar som utfärdats av andra medlemsstater problematiskt och skulle inte kunna fungera

utan omfattande förändringar i den nationella lagstiftningen i medlemsstaterna för att förhindra att medborgare behandlas på olika sätt.

31. Mot bakgrund av de skillnader som finns mellan medlemsstaterna i dessa frågor anser kommittén att Europeiska kommissionen, även genom ett fördjupat samarbete, skulle kunna fortsätta att försöka standardisera lagvalsregler och valet av jurisdiktion i folkbokföringsfrågor i syfte att skapa större tydlighet för medborgarna.

32. Kommittén anser emellertid att det kan vara problematiskt att låta medborgarna välja tillämplig lag i en medlemsstat framför en annan när det gäller folkbokföringsfrågor. Ett par kan t.ex. vara oenigt om vilken jurisdiktion som ska väljas, och det skulle kunna leda till "folkbokföringsshopping", där människor väljer de förfaranden som bäst passar de egna omständigheterna.

33. ReK anser att man inte bör förbise möjligheten att upprätta ett europeiskt civilståndskontor, om ett sådant skulle visa sig vara mer ändamålsenligt och effektivt än att skapa en rad nya kontor eller upprätthålla motsvarande kontor i medlemsstaterna. Kommittén menar också att det skulle kunna a) bidra till att utveckla en mer kollegial inställning till internationella konventioner i EU, b) förbättra det administrativa samarbetet genom sammanställning och utbyte av bästa praxis och erfarenheter, t.ex. vad gäller kompatibiliteten på IT-området, och tillhandahålla riktlinjer till nationella myndigheter om internationella frågor, c) fungera som en central kontaktpunkt som kan besvara frågor om civilståndsärenden där flera länder är inblandade, som ett stöd till folkbokförarna, och naturligtvis bidra till att lösa ständigt återkommande problem som medborgarna ställs inför när de på ett legitimt sätt vill utöva sina rättigheter i EU och d) eventuellt fungera som ett centraliserat backup- eller referensregister i EU för civilståndshandlingar.

34. ReK uppmanar medlemsstaterna att snabbare införliva och tillämpa den befintliga lagstiftningen som rör utövan av de rättigheter som är knutna till EU-medborgarskapet och uppmanar ett utökat samarbete mellan medlemsstaterna genom deras deltagande i befintliga mellanstatliga organisationer för att främja internationellt samarbete i folkbokföringsfrågor och en mer omfattande ratificering av befintliga konventioner.

35. Kommittén uppmanar registreringsmyndigheterna i medlemsstaterna att lägga upp exempel på civilståndshandlingar (med översättningar) på internet så att motsvarande "utländska" myndigheter kan få en viss uppfattning om hur de ser ut. Europeiska kommissionen skulle eventuellt kunna hjälpa till att koordinera eller underlätta ett sådant initiativ.

36. ReK uppmanar kommissionen att upprätta ett nätverk av folkbokförare/konsulära experter från samtliga medlemsstater för att undersöka om ett tillräckligt administrativt samarbete kan skapas för att arbeta mot ett avskaffande av formaliteterna kring legalisering av handlingar. Kommittén är redo att stödja arbetet för att ta fram förslag som rör harmoniseringen av lagvalsreglerna. ReK anser emellertid att frågorna om ömsesidigt erkännande och ett europeiskt civilståndsintyg kräver ytterligare djupgående analys.

37. Medan frågorna i grönboken naturligtvis behandlas utifrån ett EU-27-perspektiv och ett mer långsiktigt perspektiv vill kommittén betona att mer lokala lösningar också kan utnyttjas för att ta itu med problem som medborgarna regelbundet ställs inför, särskilt de som bor i gränsområden och som kanske bor och arbetar i olika jurisdiktioner. Kommittén uppmuntrar i detta sammanhang ytterligare bilaterala och multilaterala avtal mellan medlemsstaterna och med andra länder liksom initiativ på lokal och regional nivå i likhet med EGTS-projekten för territoriellt samarbete.

38. ReK betonar att konsekvensanalyserna av all lagstiftning som föreslås särskilt måste genomföras med avseende på de sociala, ekonomiska och rättsliga konsekvenserna i medlemsstaterna.

39. Med tanke på att lokala och regionala myndigheter har ett ansvar på detta område skulle ReK fullt ut vilja delta i den fortsatta debatten och ställer i detta sammanhang sina rådgivande nätverk ⁽²⁾ till Europeiska kommissionens förfogande.

Bryssel den 14 december 2011

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

⁽²⁾ Europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS), övervakningsplattformen för Europa 2020 och nätverket för övervakning av subsidiaritetsprincipen (som mellan den 13 juli och den 2 september 2011 genomförde ett samråd om grönboken).

Yttrande från Regionkommittén om "En rymdstrategi för Europeiska unionen i allmänhetens tjänst"

(2012/C 54/06)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén framhåller att de lokala och regionala myndigheterna i betydande utsträckning bidrar till utvecklingen av rymdtekniksektorn genom att skapa kluster och konkurrensområden där producenter (även små och medelstora företag), högskolor och vetenskaplig forskning möts. Dessa spelar på så sätt en avgörande roll i fråga om innovation och tekniköverföring.
- Kommittén understryker att de lokala och regionala myndigheterna också spelar en avgörande roll som användare.
- Kommittén förväntar sig att också de lokala och regionala myndigheterna på ett långsiktigt och heltäckande sätt kommer att få delta i utformningen och genomförandet av den europeiska rymdpolitiken nu när unionens befogenheter utvidgats.
- Kommittén uppmanar kommissionen att lägga förslag om hur en hållbar finansiering av den operativa driften av GMES-infrastrukturen i framtiden ska kunna säkerställas inom ramen för EU-budgeten. Vi avvisar kommissionens förslag om att medlen ska hämtas utanför EU-budgeten. GMES och Galileo är europeiska projekt och hör därför hemma i EU-budgeten, dels för att säkerställa den finansiella hållbarheten, dels av skäl som har att göra med öppenhet och demokratisk kontroll över finansieringen.
- Kommittén rekommenderar med eftertryck att man främjar inrättandet av regionala centrum för utveckling och användning av GMES och att man stöder europeiska nätverk, exempelvis Nereus, och deras utveckling.

Föredragande	Hermann KUHN (DE-PSE), ledamot av Bremens delstatsparlament
Referensdokument	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: En rymdstrategi för Europeiska unionen i allmänhetens tjänst
	KOM(2011) 152 slutlig

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén välkomnar att kommissionen i meddelandet "En rymdstrategi för Europeiska unionen i allmänhetens tjänst" har tagit ett första betydande steg mot formuleringen av en framtida europeisk rymdpolitik på den nya grundval som Lissabonfördraget erbjuder (artikel 189 i EUF-fördraget).

2. Kommittén är övertygad om att en gemensam europeisk rymdpolitik stärker Europas ekonomiska och politiska självständighet och handlingskraft, och att den i hög grad kan bidra till innovationsförmågan och konkurrenskraften i Europas ekonomier och samhällen. Den kan också lämna stora bidrag rörande många aspekter på områden som miljöskydd, kampen mot klimatförändringarna, offentlig säkerhet och civilskydd, humanitär bistånd och kommunikation samt informationsspridning till allmänheten.

3. Kommittén menar att det är på regional nivå som de europeiska målen för den europeiska rymdpolitiken möter de mycket olika sociala, ekonomiska, miljömässiga och territoriella förhållandena, och att det bara är de lokala och regionala myndigheterna som kommer att kunna genomföra stora delar av den europeiska rymdpolitiken i praktiken.

4. Det är också i regionerna som olika innovativa utvecklare och slutanvändare av rymdtekniken är verksamma. De lokala och regionala myndigheterna skapar i betydande utsträckning kluster och konkurrensområden där producenter (även små och medelstora företag), högskolor och vetenskaplig forskning möts. Dessa spelar på så sätt en avgörande roll i fråga om innovation och tekniköverföring. De lokala och regionala myndigheterna står för installation, utveckling och underhåll av rymdinfrastrukturen, t.ex. startramper, satellitintegration, utrustning och mjukvara samt infrastrukturen på marken.

5. ReK understryker att de lokala och regionala myndigheterna också spelar en avgörande roll som användare. De fungerar t.ex. som instanser för fysisk planering, de har behörighet i fråga om miljö och civilskydd, och de utför olika uppgifter som bygger på insamling och bearbetning av satellitbaserade data. Dessutom är det regionerna och deras medborgare som utgör den egentliga marknaden för användningen av den rymdbaserade tekniken. De lokala och regionala myndigheterna behöver olika rymdbaserade tekniker och tjänster för att förvalta sina territorier, tillhandahålla offentliga tjänster och stödja den regionala utvecklingen.

6. Regionkommittén har därför alltid följt rymdpolitiken med stort intresse och visat på den praktiska betydelsen av det europeiska rymdprogrammet i sina yttranden.

7. Kommittén förväntar sig att också de lokala och regionala myndigheterna på ett långsiktigt och heltäckande sätt kommer att få delta i utformningen och genomförandet av den europeiska rymdpolitiken nu när unionens befogenheter utvidgats.

8. ReK beklagar därför djupt att de lokala och regionala myndigheternas roll i utvecklingen av den europeiska rymdpolitiken helt och hållet förbigås i kommissionens meddelande, trots att denna utveckling i högsta grad är beroende av dessa myndigheters deltagande.

9. Kommittén konstaterar att subsidiaritetsprincipen respekteras i kommissionens meddelande, men att de lokala och regionala myndigheternas betydelse och roll i den fortsatta utvecklingen av den europeiska rymdpolitiken borde beaktas bättre.

II. PRIORITERADE ÅTGÄRDER I EU:s RYMDPOLITIK

10. Kommittén stöder utarbetandet och genomförandet av ett omfattande och ambitiöst europeiskt rymdprogram som bygger på det som uppnåtts hittills och främjar och vidareutvecklar de prioriterade områdena miljöövervakning, klimatförändringar, säkerhet, konkurrenskraft och utforskning av rymden.

11. Kommittén är övertygad om att detta program kommer att skapa viktiga ekonomiska och sociala vinster för regionerna. Vid sidan av att EU skaffar sig en stark position i frågor som rör miljö, kampen mot klimatförändringarna, säkerhet samt grundforskning och tillämpad forskning, kan man räkna med ökad europeisk konkurrenskraft vad gäller ny teknik, främjande av innovativa företag och nya högkvalificerade arbetstillfällen.

12. ReK rekommenderar att man snabbt tar flaggskeppsprogrammen Galileo och GMES i drift för att så snart som möjligt kunna dra nytta av den ekonomiska, sociala och miljörelaterade potentialen.

13. Kommittén föreslår att man också skriver in oberoende europeisk tillgång till rymden och till rymdforskning som en prioritering i ett europeiskt rymdprogram.

De europeiska programmen för satellitbaserad radionavigering (Egnos och Galileo)

14. Regionkommittén understöder alla strävanden efter att på ett tillförlitligt sätt bygga upp Galileoprogrammets kapacitet, helst före 2014, för att kunna dra nytta av de ekonomiska, sociala och miljömässiga fördelar som detta program kan erbjuda framför allt de lokala och regionala myndigheterna.

15. Kommittén ser med oro att det hittills inte har lagts fram några förslag om ytterligare medel till Egnos- och Galileo-programmen genom en anpassning av den nuvarande fleråriga finansieringsramen. Detta krävs dock om man vill undvika ytterligare förseningar och extrakostnader.

16. Enligt ReK måste EU även för perioden efter 2014 finansiera den operativa fasen av Galileo (bland annat underhåll och ersättning av satelliter, säkerställande av systemets integritet, markbunden verksamhet och tillgång till data). Endast på det sättet kan man förvänta sig en hållbar ekonomisk effekt.

17. Samtidigt måste kommissionen stärka de stödjande och främjande insatserna när det gäller utveckling och utformning av operativa "platsbaserade tjänster" och därmed sammanhängande produkter, och framför allt demonstrationsprojekt.

18. ReK betonar att den långsiktiga lednings- och förvaltningsstrukturen för det globala satellitnavigationsystemet bör präglas av demokrati, total öppenhet, finansiell stabilitet och socialt ansvar. Att säkerställa detta är kommissionens uppgift, i nära samförstånd med de centrala aktörerna, inbegripet aktörer på lokal och regional nivå.

Det europeiska jordobservationsprogrammet (GMES)

19. ReK anser att GMES-programmet är ett oundgängligt EU-instrument för att ta fram de uppgifter som är absolut nödvändiga, framför allt för miljöövervakning och civil säkerhet. Därmed är det även av särskild betydelse för lokala och regionala myndigheter.

20. ReK välkomnar åtgärderna för att stärka klimatenheten av GMES, och betonar dess betydelse för de europeiska regionerna i kampen mot klimatförändringarna och när det handlar om att mildra deras följder (t.ex. i fråga om global livsmedelstrygghet).

21. ReK anser därför att man snabbt bör skapa erforderlig infrastruktur före 2014, stärka utveckling och utformning av operativa tjänster – som också inbegriper Galileo och nya telekommunikationssystem som den planerade europeiska datarelä-satelliten EDRS – och se till att de planerade tjänsterna blir långsiktigt hållbara. I detta sammanhang bör man också beakta utbudet hos befintliga nationella tjänster och den europeiska satellitbaserade vädertjänsten Eumetsat.

22. Kommittén uppmanar kommissionen att lägga förslag om hur en hållbar finansiering av den operativa driften av GMES-infrastrukturen i framtiden ska kunna säkerställas inom ramen för EU-budgeten. Vi avvisar kommissionens förslag om

att medlen ska hämtas utanför EU-budgeten. GMES och Galileo är europeiska projekt och hör därför hemma i EU-budgeten, dels för att säkerställa den finansiella hållbarheten, dels av skäl som har att göra med öppenhet och demokratisk kontroll över finansieringen.

23. ReK betonar i detta sammanhang på nytt de europeiska regionernas avgörande betydelse för utvecklingen av miljötjänster och den offentliga säkerheten, för spridningen på lokal nivå av tillämpningar baserade på rymdteknik och för utbytet av erfarenheter och goda metoder.

24. Kommittén rekommenderar därför med eftertryck att man främjar inrättandet av regionala centrum för utveckling och användning av GMES och att man stöder europeiska nätverk, exempelvis Nereus, och deras utveckling.

25. Regionkommittén ställer sig kritisk till att de tjänster som GMES- och Galileo-programmen redan erbjuder inte alltid utan problem kan anpassas till de lokala och regionala myndigheternas behov.

26. ReK påminner om att fri och gratis tillgång till satellitdata förutsätts i förordningen om det europeiska jordobservationsprogrammet (GMES) och dess inledande driftsfas (2011–2013), och begär att fri och gratis tillgång ska säkerställas även i den operativa fasen efter 2014. I det sammanhanget måste frågor om uppgiftsskydd och skydd vad avser tillämpningar klargöras.

Säkerhet och försvar

27. Regionkommittén understryker att GMES är ett civilt projekt och att tyngdpunkten i GMES-användningen ligger på det civila området.

28. Kommittén konstaterar att säkerhetsaspekterna och möjliga kopplingar till försvarsområdet är av stor politisk betydelse. Kommissionens meddelande är dock vagt på denna centrala punkt. ReK anser därför att det är absolut nödvändigt med preciseringar.

29. ReK rekommenderar att man tar hänsyn till säkerhetsaspekter inom GMES-programmet, men anser att det behövs en klarare definition av detta område och en avgränsning från militär användning.

30. Kommittén anser också att det tydligt måste klargöras om och på vilket sätt den nationella civila och militära observationskapaciteten ska delta i arbetet med att stärka säkerhetsverksamheten inom GMES-programmet, detta för att förbättra resultatet och undvika att dubbla strukturer byggs upp i onödan.

31. ReK anser att det krävs en grundläggande utredning av frågan om på vilken rättslig grund och inom vilka politiska ramar GMES-infrastrukturens uppgifter och tjänster ska kunna användas till stöd för en europeisk försvarspolitik.

Utforskning av rymden

32. ReK stöder rymdrådets resolution från 2008 där man framhöll "behovet för Europa att utveckla en gemensam vision och en långsiktig strategisk planering när det gäller utforskning av rymden och att säkerställa nyckelpositioner för Europa, på de områden där Europa har särskild kompetens". Den vetenskapliga utforskningen av rymden har gjort Europa till en tillförlitlig partner inom den globala rymdsektorn. Programmen för utforskningen av rymden ger nya kunskaper, stimulerar innovation och teknik, bidrar i hög grad till den europeiska rymdindustrins konkurrenskraft och väcker ungdomars pionjäranda.

33. Kommittén anser därför att en sådan strategi och motsvarande åtgärder bör utvecklas och genomföras inom kort, med målet att verka för en utforskning av rymden som en fredlig utmaning för mänskligheten och en separat beståndsdel av den europeiska rymdpolitiken i ett globalt sammanhang.

34. Därför uppmanar ReK EU och ESA att tillsammans med medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna ta fram en gemensam färdplan med de grundläggande dragen i framtidens europeiska utforskning av rymden (t.ex. månen, Mars).

35. ReK betraktar underhåll och finansiering av den internationella rymdstationen ISS fram till 2020 som en fast beståndsdel i en europeisk rymdstrategi. Vid sidan av förberedande system som specialiserade kliniker, sondraketer, falltorn och parabelflyg bör användningen av ISS för både grundforskning och tillämpad forskning (bl.a. nya material, biologi och medicin) utgöra en viktig del i en europeisk rymdstrategi.

36. Kommittén efterlyser därför en klar definition av vilken roll EU ska spela när det gäller att utreda forskningsbehovet, med beaktande av medlemsstaternas forskningsverksamhet, så att även de lokala och regionala myndigheterna kan föra fram sina behov och förväntningar och redogöra för de bidrag de kan lämna.

Tillgång till rymden

37. Regionkommittén anser att det är mycket viktigt att Europa har oberoende tillgång till rymden eftersom detta bidrar till, eller rent av skapar en avsevärd kommersiell potential för den europeiska ekonomin.

38. I detta sammanhang efterlyser kommittén en långsiktig finansiering av den europeiska rymdhamnen Kourou, och en långsiktig europeisk raketstrategi ("Ariane-familjen") i det europeiska rymdprogrammet.

III. KONKURRENSKRAFT OCH EUROPA 2020-STRATEGIN

39. Kommittén delar uppfattningen att europeiska initiativ till stöd för rymdteknik kan och bör vara en nyckelfaktor för att EU ska kunna genomföra sina forskningsmål och innovationspolitiska mål. GMES-programmet och dess tillämpningar gynnar på så vis i första hand miljö- och säkerhetspolitiken,

men lämnar dessutom ett viktigt bidrag till tillväxt, innovationsförmåga och konkurrenskraft i Europa som helhet. Även andra områden drar nytta av rymdrelaterade innovationer, t.ex. utbildning, kultur, kommunikation och energisektorn. Rymdtekniken och dess användning har blivit en allt viktigare beståndsdel i människors vardag.

40. Regionkommittén understryker att den långsiktiga hållbarheten i den europeiska rymdpolitiken är en väsentlig beståndsdel i den övergripande Europa 2020-strategin eftersom den är förknippad med ny teknik, innovativa företag och högkvalificerad sysselsättning. I detta sammanhang är det särskilt viktigt att det byggs upp en grundläggande infrastruktur i de europeiska regionerna eftersom det skapar hållbar tillväxt och sysselsättning.

41. Kommittén stöder kommissionens planer på att utarbeta en sektorsspecifik rymdindustripolitik, som bl.a. skulle behandla aspekter som Europas självständighet, främjandet av små och medelstora företag samt samordningen av europeiska, nationella och regionala program.

Stimulans av forskning och innovation

42. Regionkommittén ser positivt på att kommissionen i förslaget om en gemensam strategisk ram för finansiering av forskning och utveckling förklarar att rymdsektorn kan spela en nyckelroll för ny teknik. I det sammanhanget är särskilt utvecklingen av avancerade material och nanoteknik samt automatisering (robotar och intelligenta system) väsentliga områden för att kunna bibehålla den europeiska konkurrenskraften.

43. Kommittén förväntar sig att effektiva stödjande finansieringsinstrument kommer att ställas till förfogande, bl.a. för att främja användning och spridning av innovativa tillämpningar i regionerna.

Satellitbaserad telekommunikation

44. Regionkommittén anser att satellitbaserad telekommunikation utgör en central del av den europeiska rymdindustrin.

45. Kommittén betonar betydelsen av de ekonomiska effekter som är en följd av satellitbaserad telekommunikation, i synnerhet för de europeiska regionerna. De utgör ett omistligt bidrag till den territoriella sammanhållningen genom att de ger allmänheten, myndigheterna och företagen tillgång till den digitala världen.

46. ReK ser därför vidareutvecklingen av satellitbaserad telekommunikation som en åtgärd inom den europeiska rymdpolitiken. Mot den bakgrunden krävs inte bara lämplig tillgång till radiospektrum, utan också att man långsiktigt säkerställer nya innovativa kommunikationsbaserade tjänster, också i samverkan med Galileo och GMES, och eventuellt skapar nya system (till exempel ett satellitbaserat automatiskt identifieringssystem, AIS, för global övervakning av sjöfarten).

IV. EU:s RYMDPOLITIK I VÄRLDEN

47. ReK stöder kommissionens ståndpunkt att det internationella samarbetet är en väsentlig och omistlig del av EU:s rymdpolitik.

48. Kommittén förutsätter också att det europeiska rymdprogrammet möjliggör ett internationellt samarbete på jämställd fot och att det ökar möjligheterna för europeiska produkter, system och tjänster i den internationella konkurrensen.

49. Kommittén rekommenderar att man tillhandahåller fackkunskaper och infrastruktur i synnerhet i Afrika för att bidra till att förbättra de lokala levnadsvillkoren där (till exempel i fråga om markanvändning, livsmedel, vattenförvaltning osv.).

V. EN ÄNDAMÅLSENLIG STYRNING

50. Kommittén förväntar sig att EU:s nya befogenheter inom rymdpolitiken efter Lissabonfördraget också kommer att innebära ändringar i styrningen. Unionen har nu i uppgift att strategiskt utarbeta och driva på genomförandet av hela Europas rymdpolitik. I det sammanhanget är det särskilt viktigt att samarbetet mellan EU och medlemsstaterna stärks.

51. ReK betonar att unionens politiska och ekonomiska stöd, inom ramen för rättvisa och effektiva bestämmelser och en effektiv beslutsstruktur som grundar sig på att alla nivåers behörigheter erkänns, är av avgörande betydelse för att EU:s rymdpolitik ska lyckas.

52. ReK betonar betydelsen av Europeiska rymdorganisationen (ESA), men menar att också de nationella rymdorganisationerna är viktiga, eftersom de hittills har genomfört de nationella och europeiska rymdstrategierna på ett framgångsrikt sätt. Det är också deras regelverk som har gjort det möjligt att utveckla en stark och konkurrenskraftig industri och forskning. ESA:s strukturer och kompetens måste ägnas vederbörlig uppmärksamhet, särskilt i samband med den kommande utformningen av förvaltningen och dess regelverk.

53. ReK anser att EU inom ramen för en kommande europeisk rymdpolitisk ledningsstruktur bör ansvara för att utforma den europeiska rymdpolitiken och strategiska visioner samt att planera nödvändiga åtgärder. ESA skulle kunna få i uppdrag att fungera som "exekutiv" organ och ansvara för genomförandet på europeisk nivå.

54. ReK vill än en gång med eftertryck framhålla att de lokala och regionala myndigheterna spelar en nyckelroll i utvecklingen och tillämpningen av samt informationen om EU:s rymdpolitik. Det är därför viktigt att dessa myndigheter får delta i utformningen av EU:s framtida rymdpolitik.

55. Regionkommittén rekommenderar därför att de lokala och regionala myndigheterna ges lämpligt tillfälle att delta i den ledningsstruktur som ska inrättas för EU:s rymdprogram

och att företrädare för dessa myndigheter får en plats i programplaneringsorganen vid sidan av EU-institutionerna och medlemsstaterna. De lokala och regionala myndigheterna måste få en position som gör att de kan dra nytta av utvecklingen inom rymdtekniken och bidra till denna utveckling.

Finansiering

56. Regionkommittén erinrar om att regionerna redan har gjort betydande investeringar för att bygga upp den europeiska rymdkompetensen, och att de kommer att fortsätta att investera även i framtiden. Samtidigt är det helt nödvändigt med en tillförlitlig finansiering av rymdprogrammen från EU:s sida. Bara på detta sätt kan man säkerställa en utformning av verksamheten som är konkurrenskraftig och omfattar flera länder.

57. Kommittén anser att det krävs en större, mer målinriktad och långsiktigt mer hållbar finansiering av rymdforskningen och efterlyser därför en effektivare samordning för att kunna säkerställa samverkans effekter mellan rymdforskningen och andra innovativa forsknings- och utvecklingsområden.

58. Kommittén anser att EU:s rymdpolitik också borde samordnas med politiken på andra områden och dess finansieringsinstrument (forskning, innovation, sammanhållning, regionalt samarbete osv.) för att underlätta regionernas deltagande i utveckling och användning.

59. ReK uppmanar kommissionen att i samband med den ekonomiska planeringen på medellång sikt efter 2014 lägga fram ett förslag på hur man kan få en helhetssyn på EU:s, ESA:s och de enskilda medlemsstaternas bidrag (nationella program och regionala investeringar) för att nå största möjliga samverkans effekter och undvika dubbelarbete.

VI. SLUTSATSER

60. Regionkommittén uppmanar kommissionen att snarast möjligt och på grundval av en europeisk rymdstrategi lägga fram ett heltäckande förslag till europeiskt rymdprogram som lyfter fram såväl den användarorienterade tillämpningspotentialen som forsknings- och innovationspotentialen i rymdfarten, och som – inte minst vad avser Galileo- och GMES-programmen – är helt förankrat i den ekonomiska planeringen på medellång sikt från och med 2014.

61. Kommittén erinrar om de lokala och regionala myndigheternas stora roll i utvecklingen, genomförandet och användningen av rymdteknik.

62. Kommittén uppmanar därför kommissionen att inom kort anordna ett samråd med berörda institutionella aktörer och de viktigaste intressegrupperna i syfte att utarbeta EU:s rymdstrategi och den erforderliga genomförandeplanen. ReK menar att de lokala och regionala myndigheterna bör få delta i utarbetandet och genomförandet av EU:s rymdstrategi på ett sätt som motsvarar deras betydelse och ansvarsområden.

63. Regionkommittén anser också att kommissionen i det sammanhanget bör stödja de lokala och regionala myndigheterna och upplysa allmänheten, företagen och myndigheterna om de möjligheter som det europeiska rymdprogrammet erbjuder regionerna.

Bryssel den 15 december 2011

Regionkommitténs
ordförande
Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om "EU:s lokala och regionala myndigheters bidrag till FN:s konferens om hållbar utveckling 2012 (Rio+20)"

(2012/C 54/07)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- ReK anser att man vid Rio+20-toppmötet uttryckligen måste erkänna att urbaniseringen är en av de viktigaste framväxande utmaningarna som världen måste ta itu med och att det krävs ökat stöd till erfarenhetsutbyte och överföring av kunskap om en hållbar stadsutveckling mellan subnationella och lokala myndigheter på global nivå.
- Kommittén anser att man vid Rio+20-mötet bör anta en färdplan för en grön ekonomi, som bör innehålla ett särskilt kapitel om grön ekonomi på lokal nivå som erkänner den huvudroll som de lokala och subnationella myndigheterna spelar. Detta kapitel bör särskilt främja ett internationellt borgmästar- och regionavtal och stödja decentraliserat utvecklingssamarbete. Man bör också inrätta ett system för kapacitetsuppbyggnad som kräver att länderna i denna process upprättar ett nära samarbete med sina subnationella myndighetsnivåer.
- ReK anser att subnationella och lokala myndigheter måste ha en plats i den institutionella ramen för hållbar utveckling, vid sidan av de nationella regeringarna och FN:s organ, som relevanta och fullt erkända myndighetsaktörer. Rio+20-toppmötet bör anpassa de befintliga strukturerna vad gäller så kallade "större grupper", exempelvis genom att skapa en ny omfattande kategori för "myndighetsaktörer", och ge UNEP (eller den framtida världsmiljöorganisationen) eller rådet för hållbar utveckling i uppdrag att upprätta en ständig kommitté för subnationella och lokala myndigheter.
- Rio+20-mötet bör fastställa de framtida förvaltningsstrukturerna som krävs för att vidareutveckla Lokal Agenda 21 och stödja utvecklingen av en global miljödemokrati, till exempel genom att stödja införandet av andra regionala konventioner som ECE:s Århuskonvention eller att inleda förhandlingar om en global konvention om princip 10 i Riodeklarationen.

Föredragande	Ilmar REEPALU (SE-PSE), kommunfullmäktigeledamot i Malmö
Referensdokument	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Rio+20: mot en grön ekonomi och bättre styrning KOM(2011) 363 slutlig

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

A. Allmänna synpunkter

1. Regionkommittén välkomnar beslutet i FN:s generalförsamling att arrangera en FN-konferens om hållbar utveckling på högsta tänkbara nivå i Rio de Janeiro i juni 2012 (UNCSD-toppmötet eller Rio+20-toppmötet), med målet att garantera nya politiska åtaganden på området hållbar utveckling, utvärdera de framsteg som har gjorts så här långt och vad som återstår att göra när det gäller genomförandet av resultaten från de viktigaste föregående toppmötena om hållbar utveckling, samt ta itu med nya och framväxande utmaningar. Detta kommer att ske under två särskilda teman: "grön ekonomi inom ramen för hållbar utveckling och fattigdomsutrotning" samt "den institutionella ramen för hållbar utveckling".

2. Kommittén uppmanar alla dem som deltar i Rio+20-konferensen och dess uppföljning att säkerställa att konferensen blir framgångsrik och se till att det **görs verkliga framsteg** i riktning mot hållbar utveckling.

3. Regionkommittén har vid flera tillfällen betonat vikten av åtgärder och förändringar för att **stödja och vidareutveckla arbetet mot en hållbar utveckling**. ReK anser att alla aktörer – på global nivå och EU-nivå samt inom nationella, regionala och lokala myndigheter – har ett **gemensamt ansvar** för att skapa ett hållbart samhälle där man tar hänsyn till de befintliga naturresurserna. ReK:s ledamöter har liksom kommuner och subnationella myndigheter en viktig roll att spela, och det är till stor del de som driver på arbetet för att uppnå en hållbar utveckling, inte minst på grund av deras närhet till **EU-medborgarna**.

4. ReK anser därför att man **uttryckligen bör nämna de subnationella och lokala myndigheterna⁽¹⁾ och bemyndiga dem att delta i alla Rio+20-överläggningar**. Subnationella och lokala myndigheter måste få delta aktivt, inte bara under själva toppmötet utan även i förberedelserna, uppföljningen och genomförandet av detta. Medlemsstaterna uppmanas att upprätta forum där de subnationella och lokala myndigheterna kan delta i förberedelserna av Rio+20.

5. Kommittén uppmanar Europeiska rådet och Europeiska kommissionen att utarbeta en klar och enhetlig EU-ståndpunkt

⁽¹⁾ I yttrandet används termen "subnationella och lokala myndigheter", eftersom detta är den term som används inom FN (där man med regioner snarare menar regioner i världen). Inom EU betyder detta "lokala och regionala myndigheter".

inför FN-konferensen och säkerställa att de politiska överenskommelser som sluts i Rio de Janeiro åtföljs av konkreta åtgärder. Vi betonar i sammanhanget att en grundläggande förutsättning för ett hållbart samhälle är att **medborgarna är engagerade och att det finns kompetens och behörighet på subnationell och lokal nivå**. För att stödja detta måste **subsidiaritetens- och proportionalitetsprinciperna** beaktas och utvecklas mellan alla styresnivåer, från den globala nivån via EU:s planering och beslutsfattande till nationell, regional och lokal nivå. Subnationella och lokala myndigheter måste erkännas som fullt likställda partner och som den lämpligaste styresnivån i arbetet mot en hållbar utveckling, både i förberedelserna inför FN-konferensen och i arbetet med att omsätta resultaten i praktiken.

6. ReK anser att man vid Rio+20-toppmötet uttryckligen måste erkänna att **urbaniseringen är en av de viktigaste framväxande utmaningarna**, och att världen måste ta itu med denna. Urbaniseringen är en särskilt viktig fråga för de subnationella och lokala myndigheterna, eftersom de befinner sig i främsta ledet när det gäller att hantera de utmaningar och möjligheter som denna process ger upphov till. Sedan början av detta århundrade bor majoriteten av världens 7 miljarder människor i städer. Världens befolkning kan komma att öka från 7 till 9 miljarder fram till 2050, och vissa scenarier tyder på att 60 % av denna befolkning år 2030 kommer att bo i städer. Denna tendens är särskilt tydlig i utvecklingsländer och i och länder som befinner sig i en snabb övergångsfas. En **hållbar stadsutveckling** kräver ett helhetsperspektiv och en samordnad strategi för att hantera de ekonomiska, miljömässiga och socio-kulturella aspekterna av utvecklingen inom en geografisk och fysisk ram. ReK efterlyser kraftigare insatser för att utveckla och stödja en hållbar stadsutveckling.

7. ReK vill påpeka att "hållbar utveckling" bygger på samstämmighet mellan de sociala, ekologiska och ekonomiska faktorerna och att **kampen mot fattigdomen och den sociala utestängningen** därför måste vara centrala frågor vid Rio+-konferensen, vid sidan av resurshushållning, kampen mot klimatförändringarna och andra miljöpolitiska mål.

8. Större satsningar bör göras på att ta fram, utvärdera, presentera och sprida positiva exempel på hållbar stadsutveckling. Det finns en stor efterfrågan på **erfarenhetsutbyte och kunskapsöverföring** som rör både institutionella faktorer och en övergripande och samordnad systematisk metod för planering och beslutsfattande. Bra stadsförvaltning, fysisk planering, markförvaltningssystem, lagstiftning och politik, finansiering, offentligt och privat samarbete, deltagande från allmänheten, utbildning och information är alla områden där det finns ett stort behov av erfarenhetsutbyte och kunskapsöverföring mellan subnationella och lokala myndigheter på global nivå.

9. Kommittén vill betona hur viktigt det är att fokusera på och vidareutveckla olika former av partnerskap och samspelet mellan **städer och deras omgivande områden**. Städernas växande befolkningar ställer höga krav på produktion och leverans av varor, till exempel livsmedel, liksom på hanteringen av avfallsprodukter och sopor. Ett konkret exempel på behovet av större samarbete mellan städer och de omgivande områdena är hanteringen av komposterbart avfall, där det krävs fungerande system för att återföra växtnäringssämnen till jordbruksmarken för att det biologiska kretsloppet ska fungera väl som ett slutet system.

10. ReK anser att **utbildning, fortbildning och spridning av information** är oerhört viktigt för att öka allmänhetens medvetenhet. Utformningen av utbildningsprogram är särskilt viktig för den övergång som krävs, och detta omfattar inte bara teknisk kunskap om särskilda frågor utan också en övergripande och samordnad systematisk metod.

11. Många av de utmaningar och konkreta åtgärder som det internationella samfundet står inför när det gäller att skapa en hållbar utveckling kan inte lösas enbart genom ny teknik eller ökade finansiella investeringar. Det krävs också åtgärder för att bygga upp kunskap i syfte att anpassa och **ändra människors beteenden**, konsumtionsmönster etc.

12. Både traditionella och **sociala medier** är särskilt viktiga i detta avseende. Åtgärder bör vidtas för att stödja utvecklingen av dessa medier som verktyg för att utbyta information, mobilisera människor, sammankoppla initiativ eller skapa ett kritiskt förhållningssätt bland allmänheten, och därmed främja ett hållbart samhälle.

13. Ett av de verktyg som används i arbetet med att uppnå ett hållbart samhälle är **vänortssamverkan**. Många vänortsprojekt pågår redan eller håller på att upprättas på bilateral eller multilateral tematisk grund på lokal och subnationell nivå. En rad aktörer deltar i denna process, både på nationell, subnationell och lokal nivå, inom EU och internationellt. Vänortssamarbete är ett särskilt effektivt verktyg när det har ett fokuserat tematiskt innehåll och är varaktigt och inte bara omfattar nationella regeringar och lokala myndigheter utan också civilsamhällets organisationer, vilket är än viktigare för att resultaten ska bli positiva.

14. Internationella, regionala eller nationella **sammanslutningar av subnationella myndigheter** har också en viktig roll att spela när det gäller att främja utbyten och framföra subnationella och lokala myndigheters synpunkter i ett globalt sammanhang. ReK är i detta avseende själv en viktig institutionell aktör inom EU och anser att det behövs ytterligare insatser för att samordna befintliga strukturer och nätverk och för att förbättra utvärderingen av innovativa projekt och spridningen av bästa metoder.

B. Att möjliggöra en övergång till en grön ekonomi

15. Hållbar utveckling, med de **tre dimensionerna** ekonomi, ekologi och sociala frågor utgör grunden för tillväxt, fler

arbetstillfällen, en grön ekonomi, större välfärd och en renare och sundare miljö.

16. Det nuvarande ekonomiska systemet innebär att vi överstiger gränsen för vår planets kapacitet när det gäller ett hållbart utnyttjande av resurserna. Europeiska unionen importerar allt större kvantiteter fossil energi och råvaror, däribland några av strategisk betydelse för EU både nu och i framtiden, kan bli en bristvara under de kommande årtiondena. Detta innebär att det inom det **ekonomiska systemet måste ske en övergång** till en mer hållbar utveckling som i högre grad respekterar naturresurserna.

17. Kommittén vill uttryckligen framhålla att övergången till ett mer hållbart utvecklingsmönster inte bara utgör ett problem, utan tvärtom erbjuder en rad **möjligheter**, särskilt när en förbättring av miljön och skapandet av ett ekonomiskt och socialt mervärde betraktas som en positiv kombination. Möjligheterna måste utnyttjas genom lämpliga åtgärder på områden som ekonomisk politik, utbildning och samhällsförändringar.

18. Även under de rådande ekonomiska förhållandena i EU och resten av världen bör man eftersträva en hållbar ekonomi och hållbar sysselsättning.

19. Regionkommittén vill framhålla betydelsen av **grön sysselsättning** och att det är viktigt att främja den som värdig sysselsättning inom alla de ekonomiska sektorer som inbegriper hållbarhet (såväl de framväxande som de traditionella) mot bakgrund av de möjligheter som detta innebär när det gäller att skapa social sammanhållning. Utbildning och kapacitetsuppbyggnad på samtliga nivåer på området för hållbarhet bör betraktas som nyckelfaktorer för att underlätta en fullständig utveckling av dessa grundläggande sektorer.

20. ReK rekommenderar att deltagarna i Rio+20-toppmötet tar fram en ny alternativ modell för att mäta tillväxt och välfärd **bortom BNP**. Detta är nödvändigt för att ge de politiska diskussionerna en ny inriktning och för att på ett genomgripande sätt förändra vår syn på begreppet "framsteg". Det krävs indikatorer som tar hänsyn till klimatförändringar, biologisk mångfald, resurseffektivitet och social delaktighet.

21. Kommittén är övertygad om att EU kan spela en mycket viktig roll vid FN-konferensen om unionen själv föregår med gott exempel. Dess förhandlingsposition skulle stärkas om unionen själv ställer upp ambitiösa mål för att uppnå en grön ekonomi, t.ex. inom de områden som ingår i **Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ om ett resurseffektivt Europa**.

22. Regionkommittén ställer sig bakom Europeiska kommissionens förslag om att man vid Rio+20-mötet bör anta en **färdplan för en grön ekonomi** som innehåller mål och lämpliga indikatorer och där både direkta internationella åtgärder och en tydligare ram för globala, regionala (däribland europeiska), nationella och subnationella initiativ fastställs. Färdplanen ska också innehålla tidsramar för genomförandet.

23. ReK ställer sig även bakom EU:s begäran om att man vid Rio+20-toppmötet ska inrätta ett system för **kapacitetsuppbyggnad** i syfte att ge alla intresserade länder riktad, landsspecifik rådgivning om övergången till en grön ekonomi och om tillgänglig finansiering. ReK betonar att det i ett sådant system bör finnas krav på att länderna i denna process upprättar ett nära samarbete med sina subnationella myndighetsnivåer.

24. Kommittén anser att färdplanen bör innehålla ett särskilt **avsnitt om grön lokal ekonomi**, där den avgörande roll som subnationella och lokala myndigheter spelar i övergången till en grön ekonomi uppmärksammas. Detta avsnitt bör särskilt ta upp de stora utmaningar som urbanisering och grön stadsekonomi innebär, främja en internationell borgmästar- och regionförsamling samt stödja subnationella och lokala myndigheters decentraliserade utvecklingssamarbete.

25. ReK anser att de många exemplen på hur subnationella och lokala myndigheter på ett framgångsrikt sätt har främjat en grön ekonomi bör tas med i den **"verktygslåda" för en grön ekonomi** som kommissionen föreslår inför Rio+20.

26. ReK vill påminna om de **lokala och subnationella myndigheternas viktiga roll och stora verksamhet i fråga om utvecklingshjälp** och decentraliserat samarbete, ett arbete som sker i nära samarbetet mellan ReK, dess ledamöter och kommissionen, t.ex. ReK:s "Atlas", internetportalen och konferenserna om decentraliserat samarbete.

27. ReK efterlyser åtgärder på global nivå för att stödja framväxten av en **miljöstyrd företagssektor**, vilket skulle kunna ske genom att man

- stöder utvecklingen av grön teknik och gröna lösningar, t.ex. genom ökade investeringar i forskning och utveckling, bland annat vad gäller investeringar som inspirerats av de så kallade ekosystemtjänsterna, i syfte att bidra till skyddet av den biologiska mångfalden och till återställande av ekosystemen, samtidigt som det skapas nya ekonomiska möjligheter,
- vidtar åtgärder för att underlätta export och import av miljövänliga produkter och tjänster på global nivå samt främjar en smart organisering av arbetet,
- ställer miljökrav, klimatkrav och etiska krav i samband med offentliga upphandlingar och andra typer av upphandlingar,
- främjar utvecklingen av industriell ekologi och kretsloppsökonomi ("cradle to cradle" – "vagga till vagga"), med målsättningen att sluta kretsloppet mellan produktion och konsumtion, så att de material som är nödvändiga för dessa processer ska ingå i ett slutet kretslopp; avsikten är att i så hög grad som möjligt minska utvinningen av icke förnybara naturresurser,
- utformar och tillämpar metoder för funktionsupphandlingar,

— samordnar och utvecklar modeller för miljöcertifiering av de varor och tjänster som produceras av företagen, bland annat genom jämförande analyser av varors och tjänsters livscykel,

— samordnar och utvecklar modeller för miljöledningssystem för företag och organisationer, bland annat genom miljöräkenskaper,

— tar fram nya modeller för finansiering av miljövänliga lösningar och företag.

28. Regionkommittén konstaterar att det är nödvändigt att fortsätta utvecklingen mot **nya mekanismer och instrument för samarbete mellan den offentliga och den privata sektorn** (sociala och ekonomiska aktörer) för att utveckla och genomföra en politik för en grön ekonomi, med fokus på att främja och konsolidera partnerskap med flera aktörer.

29. ReK upprepar att en av de viktigaste utmaningarna i dag är att radikalt minska vår klimatpåverkan, på både global och lokal nivå, samtidigt som man garanterar energiförsörjningen och säkerställer välfärden. Kommuner och subnationella myndigheter har en mycket viktig roll i denna utveckling. I EU ansvarar de för en lång rad olika initiativ som syftar till att minska klimatpåverkan, trygga energiförsörjningen och anpassa samhället till klimatförändringar. I Cancúnavtalet, som antogs i december 2010, erkänns lokala myndigheter som aktörer inom den offentliga sektorn, vilket ger dem tillgång till internationella finansieringsmekanismer för städer. Subnationella och lokala myndigheter bör aktivt bidra till nationella klimathandlingsplaner och kunna förvänta sig tillgång till finansiellt stöd.

30. Det krävs åtgärder för att skydda, trygga och vidareutveckla viktiga resurser, material och naturtillgångar. ReK skulle i synnerhet vilja att Rio+20-toppmötet ägnar särskild uppmärksamhet åt vatten. Vattentillgången är ett snabbt växande problem och en stor utmaning, särskilt för större städer. Kommittén är därför positiv till upprättandet av ett internationellt partnerskap om vattenfrågor så att man kan ta itu med detta problem. Vi vill i detta sammanhang hänvisa till kommitténs rekommendationer i fråga om de lokala och subnationella myndigheternas roll i främjandet av hållbar vattenförvaltning (ytt- rande CdR 5/2011 fin).

31. ReK betonar att man måste förbättra **förvaltningen och skyddet av den marina miljön och haven**, och anser att detta bör utgöra en av hörnstenarna i Rio-konventionen, vid sidan om klimatfrågorna och skyddet av den biologiska mångfalden.

32. Regionkommittén understryker kommissionens skrivning att **"en hållbar användning av mark och jordbruk"** kommer att bli en hörnsten i den gröna ekonomin". Därför är det kommitténs uppfattning att en hållbar stadsutveckling och samhällsplanering innebär att produktiv jordbruksmark i minsta möjliga omfattning tas i anspråk för bebyggelse på ett sådant sätt att framtida odling blir omöjlig.

33. För att vi ska kunna övergå till en global grön ekonomi krävs det att **stora finansiella resurser** avsätts. Beskattning och prissättning bör i större utsträckning spegla de miljörelaterade kostnaderna och fördelarna. ReK vill än en gång framhålla att man i all verksamhet bör integrera principen att förorenaren betalar och utökat producentansvar liksom möjligheter till täckning av kostnaderna för förvaltning av naturresurser. Nya offentliga och privata finansieringsinitiativ och partnerskap bör inledas inom ramen för färdplanen för en grön ekonomi.

34. Regionkommittén föreslår att färdplanen dessutom ska innehålla en rad konkreta och tidsmässigt begränsade åtgärder i syfte att **avveckla alla miljöskadliga subventioner fram till 2020**. Detta skulle frigöra ytterligare ekonomiska resurser för andra aktiviteter. Dessutom borde man på internationell nivå använda besparingsmål och effektivitetsnormer av den typ som utvecklats inom EU för en rad produkter och processer.

C. Den institutionella ramen – mot en bättre styrning

35. ReK rekommenderar att FN:s miljöprogram (UNEP) omvandlas till en **världsmiljöorganisation**. Omvandlingen av UNEP till ett FN-fackorgan skulle innebära att en global multilateral miljöorganisation skapas, vilket är den mest lovande strategin för att förbättra den internationella miljöstyrningen. Organisationens mandat bör ses över och förstärkas, och verksamheten bedrivs på samma villkor som FN:s övriga fackorgan. När det gäller tillämpningen bör den dessutom ha en decentraliserad förgrening på regional eller nationell nivå som har till syfte att ge länder och subnationella och lokala myndigheter mer direkt stöd till effektiv tillämpning av multilaterala miljöavtal om t.ex. klimatförändringen eller den biologiska mångfalden.

36. ReK rekommenderar också att ett **råd för hållbar utveckling** inrättas i stället för den befintliga Kommissionen för hållbar utveckling (CSD). Syftet med detta förslag är att skapa bättre styrning, en gemensam syn och samordning av arbetet mot en hållbar utveckling på alla nivåer.

37. Kommittén stöder utarbetandet av **mål för hållbar utveckling**, framför allt på lång sikt, med millennieutvecklingsmålen som förebild. Ett brett politiskt åtagande som baseras på gemensamma mål bör sedan delas upp i en rad specifika och konkreta mål och indikatorer för att mäta dem.

38. Rio+20-mötet måste slå fast att styrningen ska omfatta alla styresnivåer, från den lokala och subnationella via den nationella och regionala till den globala. Rio+20 bör ställa sig bakom en konsekvent **strategi för flernivåstyre**, som baseras på interaktion, samverkan och komplementaritet mellan alla myndighetsnivåer.

39. Regionkommittén vill uppmärksamma att man nyligen, inom ramen för Riokonventionerna, i **högre grad har erkänt**

de subnationella och lokala myndigheternas särskilda status som offentliga organ. Bland annat har deras roll som offentliga parter erkänts i Cancúnavtalet och i beslut X/22 från COP 10 ("handlingsplan för subnationella myndigheter, städer och andra lokala myndigheter"). ReK har aktivt stött denna utveckling.

40. Regionkommittén anser att subnationella och lokala myndigheter måste ha en **plats i den institutionella ramen för hållbar utveckling**, vid sidan av de nationella regeringarna och FN:s organ, som relevanta och fullt erkända myndighetsaktörer. Deltagarna bör vid Rio+20-toppmötet ta tillfället i akt att anpassa de befintliga strukturerna vad gäller så kallade "större grupper" för att avspegla utvecklingen sedan 1992, särskilt vad gäller de lokala och subnationella myndigheternas roll, exempelvis genom att skapa en ny omfattande kategori för "myndighetsaktörer". ReK beklagar att de subnationella myndighetsnivåerna trots sin särskilda och allt viktigare förvaltningsroll i den nuvarande internationella styrningsstrukturen är representerade i FN-organ på samma nivå som civilsamhället, näringslivet och andra grupperingar, som definieras utifrån socioekonomiska kriterier snarare än sin förvaltningsroll.

41. ReK föreslår mot bakgrund av detta att Rio+20-toppmötet ger UNEP (eller den framtida världsmiljöorganisationen) eller rådet för hållbar utveckling i uppdrag att upprätta en **ständig kommitté för subnationella och lokala myndigheter** som en ny struktur som på ett balanserat sätt avspeglar flernivåstyret och erbjuder en permanent mekanism för samråd och samarbete med subnationella och lokala myndigheter runtom i världen. Regionkommittén skulle i detta sammanhang kunna fungera som förebild.

42. De subnationella och lokala myndigheternas ansvarsområden och roller är mycket varierande, både inom EU och globalt, och det **lokala och regionala självstyret** befinner sig i ständig utveckling. Det är därför viktigt att ha dessa skillnader i åtanke när man arbetar för att få lokala och subnationella myndigheter att delta så aktivt som möjligt i utvecklingen av hållbara samhällen.

43. Regionkommittén vill betona vikten av att en **gemensam syn och samordning** utvecklas i arbetet för att skapa en hållbar utveckling på global nivå. Städer och subnationella myndigheter är huvudaktörer i denna process. Viktiga plattformar för samordning och utbyte av erfarenheter är **borgmästaravtalet, Agenda 21 och strategierna för hållbar utveckling**.

44. Europeiska kommissionens fokus på den privata sektorn bör inte rikta uppmärksamheten från att Rio+20-toppmötet, EU och medlemsstaterna måste främja styrning för en hållbar utveckling bland de offentliga myndigheterna på subnationell och lokal nivå, bland annat genom att lyfta fram medborgarnas medansvar.

45. Regionkommittén vill betona vikten av att **sätta medborgarna i centrum** i arbetet för att skapa ett hållbart samhälle. Därför behöver målen och åtgärderna anpassas till olika lokala förhållanden. Dialogen om både fysiska och finansiella åtgärder liksom förändringar av konsumtionsmönster och beteenden måste utgå från de befintliga förhållandena på subnationella och lokala nivåer. Åtgärder krävs för att stödja medborgarnas direkta deltagande i arbetet för en hållbar utveckling, t.ex. genom att

- utveckla samrådsprocesser och skapa naturliga mötesplatser för dialog och erfarenhetsutbyte,
- stödja subnationella och lokala utvecklingsprojekt, både nationellt och internationellt,
- öka kunskapsnivån och förståelsen för att det krävs gemensamma insatser för att skapa ett hållbart samhälle.

46. Regionkommittén skulle önska att Rio+20-toppmötet stöder **främjandet av miljödemokrati globalt**. Detta skulle kunna uppnås genom att parterna som undertecknat Århuskonventionen vid Rio+20-mötet upprepar att de är beredda att låta aktörer från hela världen underteckna konventionen, men även på andra sätt, t.ex. genom att stödja införandet av andra regionala konventioner som Århuskonventionen eller att inleda förhandlingar om en global konvention om princip 10 i Riodeklarationen ⁽²⁾.

47. Kommittén skulle gärna vilja se att **arbetet med Agenda 21** återupptas och utvecklas. Rio+20-mötet bör fastställa de framtida förvaltningsstrukturerna som krävs för att vidareutveckla Lokal Agenda 21 i detta avseende. Lokal Agenda 21, som lanserades efter toppmötet i Rio 1992, är ett bra exempel på ett gräsrotsprojekt som har gett goda och bestående resultat i form av både konkreta åtgärder samt en större förståelse och ett ökat engagemang för hållbarhetsfrågor bland aktörerna i samhället. Medborgarnas insikt och deltagande utgör grunden för Lokal Agenda 21, som i många fall har lett till nya gröna arbetstillfällen.

48. Regionkommittén skulle framför allt vilja se ett bättre **kunskapsstöd** till den subnationella och lokala nivån. För att arbetet mot ett hållbart samhälle ska kunna bedrivas effektivt behöver alla aktörer ha tillgång till ett planerings- och beslutsunderlag. Detta är också viktigt i samband med uppföljningen, utvärderingen och återkopplingen av de resultat och erfarenheter som arbetet för ett hållbart samhälle har lett fram till.

49. Kommittén förväntar sig att kommissionen i de fortsatta förberedelserna inför Rio+20-mötet **kommer att utveckla och fördjupa dialogen** med ReK och dess ledamöter. ReK hoppas att EU:s delegation vid Rio+20-mötet kommer att omfatta ett lämpligt antal deltagare från ReK.

Bryssel den 15 december 2011

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

⁽²⁾ Princip 10 i Riodeklarationen om miljö och utveckling, Förenta nationernas konferens om miljö och utveckling 1992 – se <http://www.un.org/documents/ga/conf/151/aconf15126-1annex1.htm>.

III

(Förberedande akter)

REGIONKOMMITTÉN

93:A PLENARSESSIONEN DEN 14 OCH 15 DECEMBER 2011

Yttrande från Regionkommittén om "Ny flerårig budgetram efter 2013"

(2012/C 54/08)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén anser att den föreslagna finansieringsnivån därför bör ses som ett absolut minimum för vad som krävs för att nå de ambitiösa mål för EU som medlemsstaterna har enats om i fördraget och i Europa 2020-strategin.
- Kommittén påpekar på nytt sitt starka motstånd mot varje form av makroekonomisk villkorlighet.
- Vi stöder införandet av enbart sådana förhandsvillkor i hanteringen av EU-programmen som fungerar som ett instrument för att förbättra programmens effektivitet och anser att ett formellt partnerskapsavtal mellan varje medlemsstat och dess lokala och regionala myndigheter bör utgöra ett särskilt förhandsvillkor.
- ReK framhåller på nytt sitt motstånd mot den föreslagna resultatreserven och betonar att efterhandsvillkor och indragning av stödet endast får tillämpas på tydliga villkor, som måste fastställas, och endast om resultaten ligger långt under de förväntade.
- Vi stöder MFF-förslaget om inrättande av en ny "övergångskategori" för regioner.
- ReK betonar att det föreslagna absorptionsgränsvärdet inte får leda till åtagandenivåer som understiger den faktiska utgiftsnivån i någon medlemsstat under perioden 2007–2013.
- Kommittén efterlyser ett omfattande engagemang från de lokala och regionala myndigheternas sida för att säkerställa övervakning och förvaltning av projekt inom ramen för fonden för ett sammankopplat Europa.
- ReK välkomnar därför det betydande stöd till forskning och innovation som föreslås i MFF.
- Kommittén välkomnar åtagandet att göra GJP miljövänligare och förslagen som rör konvergens i betalningarna och begränsning av de direkta betalningarna.
- ReK beklagar att budgeten för landsbygdsutveckling även fortsättningsvis är oproportionerligt liten i jämförelse med de medel som anslås för direktbetalningar.
- Regionkommittén anser inte att större områden för EU-finansiering, t.ex. EUF eller GMES-programmet bör finansieras utanför MFF.
- Regionkommittén hävdar bestämt att införande av egna EU-medel bör ersätta nationella bidrag och stöder därför kommissionens förslag om en mervärdesskatt och en skatt på finansiella transaktioner.

Föredragande	Flo CLUCAS (UK–ALDE), ledamot i Liverpool City Council
Referensdokument	Europeiska kommissionen (2011): "En budget för Europa 2020", meddelande från kommissionen, KOM(2011) 500 slutlig. Europeiska kommissionen (2011): "Förslag till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2014–2020", KOM(2011) 398 slutlig – 2011/0177 (APP). Europeiska kommissionen (2011): "Förslag till rådets beslut om systemet för Europeiska unionens egna medel", KOM(2011) 510 slutlig – 2011/0183 (CNS). Europeiska kommissionen (2011): "Förslag till rådets förordning om genomförandebestämmelser till systemet för Europeiska unionens egna medel", KOM(2011) 511 slutlig – 2011/0184 (APP). Europeiska kommissionen (2011): "Förslag till rådets förordning om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov", KOM(2011) 512 slutlig – 2011/0185 (CNS).

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

håller att EU:s budget, Europa 2020-strategin och EU:s ekonomiska styrning bör samverka på ett samordnat sätt för att främja stabilitet och hållbar ekonomisk tillväxt, miljöskydd, socialt välbefinnande och territoriell sammanhållning samt för att återställa förtroendet för den europeiska integrationen.

Övergripande budgetmetod

1. Regionkommittén välkomnar kommissionens förslag som offentliggjordes den 29 juni 2011 om den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 (Multiannual Financial Framework – MFF), om rådets förslag till förordning om genomförandet av MFF, om det interinstitutionella avtalet om budgetfrågor (IIA) och om paketet om EU:s egna medel. ReK anser att dessa förslag tillsammans erbjuder en vederhäftig ram för finansiering av EU:s framtida prioriteringar och en solid grundval för kommande diskussioner.

2. Kommittén anser att EU:s budget, trots dess begränsade omfattning, har avgörande betydelse för hanteringen av EU:s utmaningar. I förhållande till de nationella budgeterna är det specifika med EU-budgeten dess europeiska mervärde, den hävsångseffekt budgeten ger och det faktum att upp till 94,5 % av EU-budgetens utgifter går till investeringar och endast 5,5 % till administration. ReK anser därför att man måste förändra synsättet, särskilt inom de nationella finansdepartementen, så att EU:s kärnverksamhet uppfattas som en investering och inte en kostnad. Man bör sträva efter att MFF inte bara ska utgöra en modell för finansiell effektivitet och verkningsfullhet utan också en modell för demokratisk styrning och öppenhet.

3. Vi noterar särskilt att medlemsstaterna i nuläget står inför mycket allvarliga ekonomiska och sociala svårigheter och fram-

4. Vi stöder de huvudprinciper som underbygger MFF 2014–2020, inbegripet en fokusering på resultat, en mobilisering av investeringar från andra källor och – framför allt – en förenkling av genomförandet, inklusive samordning av ett antal finansieringsprogram. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt grupper som har svårigheter att få tillgång till EU-finansiering. ReK efterlyser därför utökade informations- och PR-insatser när det gäller EU-anslag samt rådgivning på EU-nivå.

5. Vi påpekar att utformningen och genomförandet av MFF har mycket att vinna på de regionala och lokala myndigheternas medverkan. Ansvar för de offentliga investeringarna ligger lika mycket på de lokala och regionala myndigheterna som på centralregeringarna. De spelar därför en särskilt värdefull roll, inte bara i förvaltningen av EU-finansierade projekt, utan också när det gäller att främja tillträde till fonder och säkerställa en samordning av anslagen från olika fonder.

6. Vi anser därför att det finns stora möjligheter att främja flernivåstyre i samband med utformningen och genomförandet av MFF. I detta syfte uppmanar kommittén kommissionen att överväga nya former för samarbete och partnerskap med lokala och regionala myndigheter som en grundläggande del av alla nya former av styrning och finansiering i anslutning till MFF.

7. ReK beklagar att jämställdhet och jämlikhet inte har någon framträdande roll i kommissionens förslag och uppmanar medlemsländerna och Europaparlamentet att verka för en jämställdhetsintegrerad EU-budget.

— *Budgetnivå, struktur, varaktighet*

8. Regionkommittén upprepar att EU måste förfoga över en trovärdig budget på åtminstone 1 % av EU:s BNI⁽¹⁾, för att kunna uppnå de viktiga EU-målsättningarna i enlighet med Europa 2020-strategins mål och med de lokala och regionala nivåernas behov. ReK anser att det liggande förslaget på 1 025 miljarder euro, eller 1,05 % av EU:s BNI, nätt och jämt når upp till det målet.

9. Vi anser att den föreslagna finansieringsnivån därför bör ses som ett absolut minimum för vad som krävs för att nå de ambitiösa mål för EU som medlemsstaterna har enats om i fördraget och i Europa 2020-strategin. Mot bakgrund av detta blygsamma förslag till MFF, som är oförändrat i reala termer i förhållande till den gällande budgetramen, måste nu Europeiska kommissionen och Europaparlamentet, med starkt stöd av Regionkommittén, göra sitt yttersta för att försvara den föreslagna nivån mot nedskärningar under förhandlingarna.

10. Vi välkomnar att budgetrubrikerna har ändrats för att tydligare återspegla prioriteringarna i Europa 2020-strategin, men beklagar att man inte har utnyttjat möjligheten att lägga samtliga EU-medel för territoriell utveckling under en och samma rubrik.

11. Vi noterar också att kommissionen inte tagit tillfället i akt att successivt övergå till en tioårig budgetperiod, men välkomnar möjligheten att införa en sådan budgetcykel från och med 2020, i syfte att säkra stabil, långsiktig finansiering och förbättrad demokratisk kontroll.

— *Budgetflexibilitet, halvtidsöversyn, villkor*

12. Regionkommittén beklagar avsaknaden av flexibilitet i den nuvarande budgeten och framhåller behovet av större flexibilitet när det gäller att flytta anslag inom budgetrubriker i framtiden.

13. Kommittén beklagar att det inte finns någon möjlighet att överföra outnyttjade budgetanslag eller marginaler till en europeisk flexibilitetsreserv, i stället för att återföra medlen till medlemsstaterna.

14. Vi noterar förslaget att 2016 lägga fram en "bedömning" av genomförandet av MFF, men understryker att denna borde ersättas av en fullständig halvtidsöversyn 2017 (som inbegriper den föreslagna bedömningen), med möjlighet att inom vissa gränser justera anslagen på basis av nya prioriteringar.

⁽¹⁾ Alla budgetsiffror avser åtaganden, inte utbetalningar.

15. Vi upprepar kommitténs starka motstånd mot varje form av makroekonomisk villkorlighet som skulle innebära att anslag till lokala och regionala myndigheter fryses på grund av ekonomiska beslut som nationella myndigheter fattar.

16. Vi stöder dock enbart införandet av sådana förhandsvillkor i hanteringen av EU-programmen som fungerar som ett instrument för att förbättra programmens effektivitet och för att utvärdera den faktiska tekniska och administrativa kapaciteten snarare än genomförandet av EU-lagstiftningen. Kravet på att utarbeta strategier, planer eller åtgärder som förhandsvillkor får inte leda till att medlen endast kan utbetalas under förutsättning att alla dessa förhandsvillkor uppfylls (inklusive genomförande av planer som inte medfinansieras med EU-medel), eftersom detta skulle bryta mot proportionalitetsprincipen och subsidiaritetsprincipen.

17. Kommittén anser att ett formellt partnerskapsavtal mellan varje medlemsstat och dess lokala och regionala myndigheter bör utgöra ett särskilt förhandsvillkor som ska kontrolleras av kommissionen.

18. Vi betonar att efterhandsvillkor och indragning av stödet endast får tillämpas på tydliga villkor, som måste fastställas, och endast om resultaten ligger långt under de förväntade. Kommittén anser också att man måste ta hänsyn till de villkor för återkrav av beviljade medel som finns i medlemsstaten. På samma sätt bör man bedriva ett nära samarbete med de nationella och regionala myndigheterna när man fastställer dessa efterhandsvillkor, så att man undviker risken att stöd dras in på grundval av kriterier som inte är strikt objektiva och mätbara.

19. Vi understryker att resultaten och målen måste beslutas i samverkan med lokala och regionala myndigheter och att alla nya administrativa bördor bör minimeras. Övergången till att mäta resultat bör följaktligen innebära att det nuvarande systemet att mäta detaljerad input och output avskaffas. Det krävs klarare och bättre förklaringar till aktörerna när det gäller hur villkorssystemet kommer att fungera i praktiken.

20. Kommittén betonar att EU:s nya fleråriga budgetram bör vara helt förenlig med en hållbar användning av resurser. Vi vill se en förbättrad analys av det koldioxidavtryck som orsakas av investeringar som görs med stöd från EU-budgeten.

Budgetrubrik 1 – smart tillväxt för alla

— *Förslag som rör sammanhållningspolitiken*

21. Regionkommittén stöder den föreslagna sammanhållningspolitikens alleuropeiska karaktär. Politiken omfattar samtliga regioner, och en majoritet av anslagen går till de fattigare regionerna, men även mer välmående regioner får möjlighet att fortsätta att arbeta med sina problem. ReK välkomnar att man uttryckligen nämner den ekonomiska, sociala och territoriella

sammanhållningen som ett särskilt utgiftstak under budgettribrik 1. Vi beklagar dock att man inte infört en marginal. Detta skulle ha möjliggjort en ökning av anslagen under detta särskilda utgiftstak, om det fanns outnyttjade anslag på annat håll.

22. Vi noterar också att det belopp som föreslagits för strukturfonderna (336 miljarder euro till Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden, med undantag av "fonden för ett sammankopplat Europa") är 3 % lägre än i den nuvarande budgetramen, som medger 347 miljarder euro. Målet borde vara att tillhandahålla en finansiering till strukturfondsprogrammen som är minst oförändrad i reala termer i relation till den nuvarande ramen.

23. Vi tillbakavisar förslaget att rikare regioner "i första rummet" måste "rikta hela sitt budgetanslag" från strukturfonderna – med undantag för ESF – på energifrågor, utveckling av små och medelstora företag och innovation. Det krävs visserligen viss inriktning inom varje operativt program, men sådana begränsningar på EU-nivå säkerställer inte ett mervärde, med tanke på olikheterna mellan Europa regioner och de mångskiftande utmaningar de står inför. Man bör möjliggöra ett friare val ur en mer omfattande meny av Europa 2020-strategins tematiska mål.

24. Vi upprepar ReK:s motstånd mot den föreslagna resultatreserven på 5 % av medlen för sammanhållningspolitiken. Risken är att det slutar med att alla parter förlorar med tanke på att reserven tilldelas på grundval av på förhand fastställda nationella anslag. Om resultatkriterierna inte uppfylls (vilket kan bero på objektiva och yttre faktorer) går de belopp som öronmärkts för resultatreserven helt enkelt förlorade. Ett framgångsrikt programgenomförande är i sig en tillräcklig belöning, och utgifterna bör hellre anslås till förebyggande åtgärder, t.ex. teknisk assistans för uppbyggnad av institutionell kapacitet.

25. Vi stöder MFF-förslaget om inrättande av en ny "övergångskategori" för regioner med en BNP per capita mellan 75 % och 90 % av EU-genomsnittet och välkomnar i detta sammanhang förslaget om ett säkerhetsnät för de regioner som förlorar konvergensstödet. Vi vill dock betona att sammanhållningspolitikens trovärdighet påverkas av användningen av BNP-data som har flera års eftersläpning i förhållande till de rådande ekonomiska villkoren.

26. Europeiska kommissionen måste ta hänsyn till de många regioner vars BNP har minskat sedan referensperioden 2006–2008 genom att utnyttja flexibiliteten inom den föreslagna budgetramen och den föreslagna anpassningsprocessen i enlighet med artikel 5 i rådets förslag till förordning om den fleråriga budgetramen samt genom halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2017. I programdokumenten måste hänsyn tas till de skiftande regionala effekterna av lågkonjunkturen.

27. Kommittén bekräftar att Europeiska socialfonden (ESF) måste förbli en fast beståndsdel av EU:s sammanhållningspolitik. ESF genomförs faktiskt bäst på territoriell nivå genom integrerade, lokalt baserade program snarare än via separata tematiska eller sektorsinriktade program på nationell nivå.

28. Vi framhåller vikten av att främja jämställdhet och jämlikhet i EU och i tredjeländer genom att anslå tillräckliga resurser till ESF, Europeiska utvecklingsfonden och andra sociala program.

29. Vi välkomnar förslaget att anslagen till Sammanhållningsfonden ska ligga kvar på en tredjedel av de totala sammanhållningsanslagen på nationell nivå i stödberättigade medlemsstater (de som har en BNI på mindre än 90 % av EU:s BNI).

30. Vi stöder ökningen av anslagen till europeiskt territoriellt samarbete från 9 miljarder euro till 13 miljarder euro, och noterar det betydande mervärde som EU får från Interreg och andra program som uppmuntrar Europas regioner att samarbeta för att hantera gemensamma utmaningar.

31. Vi ger starkt stöd till förslaget att inrätta en gemensam strategisk ram som innebär en sammanhållen uppsättning strategiska riktlinjer för de viktigaste EU-fonderna med en territoriell dimension. Den gemensamma strategiska ramen måste dock omfatta mer än bara en anpassning av fonderna på strategisk nivå för att säkerställa gemensamma metoder och förfaranden mellan fonderna i samband med genomförandet.

32. Vi ställer oss bakom en sänkning av den nuvarande övre gränsen till en nivå som återspeglar den nuvarande genomförandegraden och den faktiska absorptionskapaciteten i de enskilda medlemsstaterna, men betonar att det nya gränsvärdet måste fastställas till en nivå som gör det möjligt att genomföra en effektiv sammanhållningspolitik i *alla* medlemsstater. I synnerhet är det viktigt att det föreslagna absorptionsgränsvärdet inte leder till åtagandenivåer som understiger den faktiska (inflationsanpassade) utgiftsnivån i någon medlemsstat under perioden 2007–2013.

33. Vi hävdar bestämt att principen om partnerskap måste förverkligas, aktivt främjas och noggrant upprätthållas. Regionkommittén välkomnar partnerskapsavtalen som ett verktyg för strategisk programplanering, men betonar att den konkreta utformningen av dessa partnerskapsavtal måste respektera subsidiaritetsprincipen och befogenhetsfördelningen i medlemsstaterna. Tillämpningsområdet måste därför inskränkas till åtgärder inom sammanhållningspolitiken och till andra GSR-fonder. De berörda lokala och regionala myndigheterna och de nationella myndigheterna måste behandlas som jämställda parter i samband med att strukturfondsprogrammen och därmed knutna

partnerskapsavtal utarbetas, genomförs, övervakas och utvärderas. Territoriella pakter mellan nationella, regionala och lokala myndigheter bör också utgöra ett alternativ för att formalisera partnerskapsarrangemangen tillsammans med de nationella regeringarna.

34. Vi upprepar vårt krav på införande och främjande av "medborgarobligationer" i syfte att främja lokal utveckling. Genom medborgarobligationer skulle EU-stödda projekt kunna dra fördel av kompletterande finansiering från enskilda medborgare eller andra offentliga fonder som skulle genomföra investeringar i utbyte mot en garanterad och skälig avkastning.

35. ReK vill också betona behovet av att utveckla lokala energilösningar via initiativet "smarta städer" som främjar ren och effektiv energiförsörjning. Vi efterlyser ökat stöd till lokala och regionala myndigheter för att säkerställa i synnerhet den tekniska sakkunskap som behövs för att utarbeta lokala eller regionala handlingsplaner för att motverka klimatförändringarna samt för att uppmuntra till ett fruktbart utbyte av idéer. Kommittén vill i detta sammanhang lyfta fram den viktiga roll som spelas av borgmästarförsamlingen, vars budget bör stärkas för att utöka insatsområdet så att den kan bistå de lokala och regionala myndigheterna med den tekniska sakkunskap som behövs för att utarbeta klimatpolitiska handlingsplaner och ta sig an mer specifika energi- och resursrelaterade utmaningar, såsom vattenpolitik.

— Fonden för ett sammankopplat Europa

36. Regionkommittén noterar förslaget om en ny "fond för ett sammankopplat Europa" på 40 miljarder euro som ska ge stöd åt investeringar i transport-, energi- och IKT-infrastruktur av vikt för Europa, och vi anser att det skulle ge ett betydande mervärde till samhället om man fick bort flaskhalsarna i dessa nät. Det behövs dock ett omfattande engagemang från de lokala och regionala myndigheternas sida för att säkerställa övervakning och förvaltning av projekt inom ramen för denna fond. Detta beaktas inte i de centraliserade förvaltningsstrukturer som för närvarande föreslås.

37. Vi erinrar om ReK:s stöd till införandet av EU-projektobligationer för finansiering av infrastruktur och påminner om att sådana obligationer kan få en mycket positiv hävstångseffekt på EU-budgeten. Dessa instrument bör dock betraktas som ett värdefullt komplement till anslag från strukturfonderna och inte som en ersättning för sådana anslag.

— Forskning och innovation: "Horisont 2020"

38. Regionkommittén anser att EU:s nuvarande forskningsbudget är otillräcklig och välkomnar därför det betydande stöd till forskning och innovation som föreslås i MFF (en ökning från 53 miljarder euro till 80 miljarder euro). Detta för EU närmare Europa 2020-strategins mål att investera 3 % av EU:s BNP i forskning och innovation, i linje med inrättandet av "Innovationsunionen". ReK efterlyser en förstärkning av programmet "kunskapsregioner", men anser att det är av avgörande betydelse

att snabbare få ut tillämpningar av forskningsresultaten på marknaden. Regionkommittén stöder idén om ökat stöd till klusterinitiativ och andra lokala partnerskap, som bidrar till att öka innovationspotentialen.

39. Vi stöder inrättandet av en gemensam strategisk ram, "Horisont 2020", för forskning och innovation, eftersom den har potentialen att leda till förenkling och konsolidering av olika finansieringsprogram på detta område, t.ex. sjunde ramprogram för forskning och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation. ReK påpekar dock att den gemensamma strategiska ramen för forskning och innovation bör samordnas väl och ligga i linje med den gemensamma strategiska ram som föreslagits för de territoriella fonderna.

— Utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor

40. Regionkommittén välkomnar den föreslagna ökningen av anslagen till EU:s specifika utbildnings-, yrkesutbildnings- och ungdomsprogram (inbegripet idrott), med en budgetökning till 15 miljarder euro. Sådana program bör kompletteras med anslag från ESF. ReK välkomnar särskilt att man sätter fokus på rationalisering och förenkling av de nuvarande ungdoms-, utbildnings- och yrkesutbildningsprogrammen inom ett enda, integrerat program, och att processerna förenklats. Programmet "Utbildning Europa" bör emellertid inte enbart vara inriktat på studenter vid högre utbildningsinstanser, utan även på problematiken kring ungdomar som lämnar skolan i förtid, vilket är ett område där de lokala och regionala myndigheterna fyller en viktig funktion. ReK understryker dessutom den kulturella och kreativa sektorns växande ekonomiska och sociala betydelse och behovet av adekvat stöd till dessa sektorer inom ramen för ERUF och ESF.

41. Kommittén anser att det är av största vikt att man vid omläggningen av stödprogrammen fortsättningsvis tillhandahåller stödprogram som är skraddarsydda efter ungdomars specifika behov. Det nya integrerade programmet bör vara baserat på den positiva grund som det nuvarande programmet "Aktiv ungdom" utgör. I linje med EU:s ungdomsstrategi bör programmet främja såväl utvecklingen av utbyte av ungdomar och kvalificerade arbetstagare som ett ökat engagemang från ungdomarnas sida i det demokratiska livet i Europa.

Budgetrubrik 2 – hållbar tillväxt: naturresurser

42. Regionkommittén noterar – liksom när det gäller strukturfonderna – förslaget att minska anslagen till den gemensamma jordbrukspolitiken från 396 miljarder euro till 372 miljarder euro. Vi konstaterar dock att den gemensamma jordbrukspolitiken, som omfattar både pelare I och pelare II, fortfarande tar en större del av budgetmedlen i anspråk än de 336 miljarder euro som föreslås för strukturfonderna.

43. Mot bakgrund av det tunga kravet på den gemensamma jordbrukspolitiken att inte bara fylla livsmedelsbehoven utan också att uppnå EU:s centrala mål, anser vi att denna politik bör ligga mer i linje med Europa 2020-strategin, så att jordbrukarna på rättvisa grunder får möjlighet att erhålla stöd för att

tillhandahålla kollektiva nyttigheter, t.ex. förbättrade insatser för livsmedelssäkerhet, hållbar förvaltning av naturresurser, skydd av den biologiska mångfalden, kamp mot klimatförändringarna och revitalisering av landsbygden som helhet.

44. Vi välkomnar särskilt att kommissionen inte har valt att fragmentera EU:s finansieringslandskap ytterligare med en separat sektorsfond för klimatförändring utan i stället har valt det mer integrerade tillvägagångssättet att göra 30 % av utgifterna under pelare I mer miljövänliga. Kommittén betonar dock att miljöanpassning inte får leda till en urholkning av medlemsstaternas miljöprogram inom jordbruket.

45. Kommittén välkomnar åtagandet att göra GJP miljövänligare och anser att en miljövänligare gemensam jordbrukspolitik bör innehålla tydliga, bindande och explicita kriterier för stödmottagarna i fråga om markskydd och effektiv användning av grundvatten samt åtgärder för att avskaffa alla miljöskadliga bidrag.

46. Vi välkomnar förslagen som rör konvergens i betalningarna och begränsning av de direkta betalningarna. Detta skulle leda till ett rättvisare system för fördelning av resurser mellan de olika medlemsstaterna. ReK ger också sitt fulla stöd till förslaget att tillåta större flexibilitet mellan den gemensamma jordbrukspolitikens båda pelare: direktbetalningar och landsbygdsutveckling.

47. Vi är oroliga över det faktum att den föreslagna reserven på 3,5 miljarder euro "för kriser i jordbrukssektorn" och det utvidgade tillämpningsområdet för fonden för justering för globaliseringseffekter visar att kommissionen föredrar reaktiva insatser framför förebyggande åtgärder, och vi anser att större budgetflexibilitet bör användas för att angripa kriser snarare än att skapa en allt större uppsättning av olika reserver, fonder och nödinstrument utanför MFF. Kommittén anser i det sammanhanget att den gemensamma jordbrukspolitikens bärkraftighet är nära kopplad till bevarandet av marknadsreglerande mekanismer för att motverka prisvolatilitet och garantera stabila priser för både producenter och konsumenter.

48. Vi beklagar att budgeten för landsbygdsutveckling (90 miljarder euro) även fortsättningsvis är oproportionerligt liten i jämförelse med de medel som anslås för direktbetalningar, men välkomnar att EJFLU kommer att vara närmare kopplad till övriga territoriella fonder inom den gemensamma strategiska ramen. Den gemensamma jordbrukspolitikens och sammanhållningspolitikens får inte betraktas i isolering från varandra och måste samordnas mer än vad fallet är i dag. När det gäller avskaffandet av systemet med prioriterade insatsområden betonar ReK att andra icke-jordbruksrelaterade projekt, såsom främjande av social integration, fattigdomsbekämpning och ekonomisk utveckling i landsbygdsområden (ny prioritering 6) inte får ges mindre uppmärksamhet i framtiden.

49. Regionkommittén anser att programmet för livsmedelsbistånd till de sämst ställda bör ligga kvar på åtminstone samma nivå som under innevarande programplaneringsperiod. Ifall

budgeten för programmet överförs från den gemensamma jordbrukspolitik till Europeiska socialfonden, bör de anslagna medlen även följa med inom budgetstrukturen på motsvarande sätt.

50. Vi befarar att en minskning av de medel som anslås till fisket kan bli följden av att fiskeripolitiken inbegrips i en integrerad fiskeripolitik underordnad den europeiska havs- och fiskerifonden (EMFF). En sådan minskning är olämplig med tanke på de utmaningar som yrkesfiskarna står inför.

51. Vi understryker värdet av LIFE+-programmet och välkomnar höjningen av anslagen till 3,2 miljarder euro.

Budgetrubrik 3 – säkerhet och medborgarskap

52. Regionkommittén välkomnar budgetförslagen under denna rubrik och framhåller vikten av en fullt finansierad budget för immigrations-, asyl- och säkerhetsfrågor. ReK understryker särskilt behovet av en samordnad metod när det gäller skötsel av EU:s yttre gränser och välkomnar åtgärder för att utveckla ett gemensamt europeiskt asylsystem: ett område där samarbete på EU-nivå helt klart är den enda lösningen. Man måste dock göra en noggrann avvägning mellan å ena sidan säkerhets- och gränsrelaterade utgifter (även med avseende på intern säkerhet) och å andra sidan utgifter på sådana områden som integration av invandrare och mottagningsförhållanden för asylsökande, där lokala och regionala myndigheters åtgärder kan skapa ett tydligt mervärde.

53. Regionkommittén framhåller vikten av att man tillhandahåller tillräckliga resurser för att främja grundläggande rättigheter, demokrati och medborgarnas deltagande i ansträngningarna för att bygga upp ett europeiskt medborgarskap och anser därför att det är av största vikt att man som i programmet Ett Europa för medborgarna lägger tonvikten vid partnerskap till stöd för det civila samhället på EU-nivå.

54. Vi anser att EU:s säkerhet är nära kopplad till främjandet av demokrati, goda styrelseformer och rättsstatssystem både inom EU och i tredjeländer och att det åligger EU att främja dessa värden globalt.

55. Vi understryker vikten av förslaget att anslå 396 miljoner euro till EU:s folkhälsoprogram och betonar att tillräckliga medel måste anslås till sociala, biologiska och tekniska innovationer på folkhälsoområdet. ReK noterar att hälsovård och social omsorg har mycket stor betydelse som drivkraft bakom samsättning i framtiden och vi betonar därför att arbetet med att minska ojämlikheten i hälsa måste utgöra ett prioriterat inslag i budgeten.

56. Regionkommittén betonar vikten av det föreslagna stödet på 1,6 miljarder euro till programmet Kreativa Europa, och framhåller betydelsen av att tillräckliga anslag ställs till förfogande för alla aktörer inom de kulturella och kreativa sektorerna som utgör ett värdefullt bidrag till målsättningarna i Europa 2020-strategin.

Budgetrubrik 4 – Europa i världen

57. Regionkommittén konstaterar att EU har stor vikt på internationell nivå, större än summan av de enskilda medlemsstaterna, och att de utmaningar som EU står inför kräver ett globalt svar. ReK välkomnar därför ökningen av de medel som anslås till grannskapspolitiken och utvecklingssamarbetet (36 miljarder euro).

58. Kommittén stöder kommissionens förslag om att rationalisera de instrument som hänger samman med utvidgningen genom att man skapar ett enda integrerat föranslutningsinstrument.

59. Regionkommittén återupprepar sin begäran om att man ska göra det möjligt för lokala och regionala myndigheter i de länder som ingår i den europeiska grannskapspolitiken att få finansiellt stöd för sin medverkan i relevanta organ.

60. Vi understryker vårt engagemang i arbetet med att minska fattigdomen och framför allt för millennieutvecklingsmålen, som ska vara uppnådda senast 2015, och vi stöder målet att 0,7 % av medlemsstaternas BNP ska gå till utveckling i andra delar av världen. Vi understryker särskilt den viktiga roll som EU spelar när det gäller att säkerställa en samordnad strategi för humanitärt bistånd och uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att se till att de uppfyller sina utvecklingsåtaganden.

Budgetrubrik 5 – Administration

61. Regionkommittén framhåller behovet av att fortlöpande eftersträva och genomföra effektivitetsbesparingar på administrativ nivå i samtliga EU-institutioner och rådgivande organ, samtidigt som den avgörande roll de spelar i strävan att uppnå EU:s mål inte undergrävs.

62. Vi understryker att betydande besparingar kan uppnås genom omstruktureringar och mellaninstitutionellt samarbete samt bättre organisering av den institutionella verksamheten genom den integrerade tillämpningen av elektroniska lösningar.

Fonder utanför MFF och korrektionsmekanismer

63. Regionkommittén anser principiellt inte att större områden för EU-finansiering, t.ex. Europeiska utvecklingsfonden (EUF), Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, programmet global övervakning för miljö och säkerhet (GMES), som tillsammans med andra instrument står för 58 miljarder euro av EU:s utgifter, bör finansieras utanför MFF. Det begränsar den parlamentariska demokratins roll och minskar öppenheten. I princip borde alla inslag i EU:s utgifter, även de som planeras på längre sikt, eller kanske inte utnyttjas, vara föremål för debatt på samma villkor som inslagen i MFF.

64. Vi stöder den aviserade förenklingen av det mycket komplicerade systemet med rabatter och justeringar och välkomnar att nya korrigeringar i form av engångsbelopp begränsas i tiden, och välkomnar kommissionens förslag om att ersätta det nuvarande rabattsystemet med en generell korrektionsmekanism. En sådan korrektionsmekanism måste i alla fall säkerställa att positionerna inte höjs principiellt och att resultatet blir en rättvis utjämning av förhållandet mellan medlemsländerna. Ett antal korrektionsmekanismer kommer automatiskt att upphöra i slutet av 2013, men den korrigering som beviljats Storbritannien, och de därmed sammanhängande rabatterna baserade på denna som beviljats Tyskland, Nederländerna, Österrike och Sverige, har ännu inte något slutdatum. ReK anser dock att en översyn av korrektionsmekanismerna endast kan göras om också de underliggande och legitima skälen till dessa korrektionsmekanismer behandlas.

EU:s egna medel

65. Regionkommittén hävdar bestämt att införande av egna EU-medel bör ersätta nationella bidrag och erinrar om att samtliga medlemsstater och nationella parlament har undertecknat artikel 311 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där det anges att EU:s budget ska finansieras helt av egna medel. ReK stöder därför sådana initiativ som innebär en minskning av medlemsstaternas direkta bidrag till EU:s budget parallellt med en ökning av EU:s egna medel, vilka ska användas för att hantera framtida utmaningar.

66. Vi stöder därför kommissionens förslag att inrätta nya mervärdesskattebaserade egna medel. Dessa förslag är ambitiösa men också mycket nödvändiga.

67. ReK välkomnar förslaget om att införa en samordnad alleuropeisk skatt på finansiella transaktioner. Beskattning av finanssektorn vore ett viktigt bidrag till ökad rättvisa och en begränsning av antalet finansiella aktiviteter, särskilt spekulation.

68. Vi anser att ett nytt system för att finansiera EU:s budget bör garantera principerna om rättvisa, ekonomisk stabilitet, solidaritet, öppenhet och enkelhet och gälla för *samtliga* medlemsstater. En grundlig konsekvens- och genomförbarhetsbedömning måste därför göras *innan* en överenskommelse om nya egna medel kan nås. Än viktigare är att det inleds en debatt i medlemsstaterna, i vilken de lokala och regionala myndigheterna medverkar fullt ut.

Processer och tidsgränser

69. Regionkommittén välkomnar att MFF innehåller specifika bestämmelser i händelse av att budgetramen inte skulle antas i slutet av 2012, även om vi konstaterar att detta också kan göra det svårare att nå en uppgörelse i tid. ReK uppmanar därför EU-institutionerna att försöka nå enighet om förslagen inom de angivna tidsgränserna.

70. Vi beklagar att Europaparlamentet även fortsättningsvis endast har samtyckesbefogenheter vid beslut om MFF och ännu inte är medbeslutande, vilket innebär att parlamentet inte formellt kan ändra förslagen, och vi uppmanar därför rådet och kommissionen att säkerställa största möjliga medverkan från Regionkommittén och Europaparlamentet genom införandet av förstärkta samarbetsmekanismer.

71. Regionkommittén kan komma att revidera detta yttrande i anslutning till 2012 års förhandlingar om MFF.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsförslag 1

Skäl 2

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
Med hänsyn till behovet av förutsebarhet för att förbereda och genomföra investeringar på medellång sikt bör budgetramen löpa i sju år med början den 1 januari 2014 och en utvärdering av genomförandet göras efter halva tiden. Man bör under de sista tre åren av budgetramens löptid beakta resultaten av halvtidsutvärderingen.	Med hänsyn till behovet av förutsebarhet för att förbereda och genomföra investeringar på medellång sikt bör budgetramen löpa i sju år med början den 1 januari 2014 och en översyn utvärdering av genomförandet göras efter halva tiden. Man bör under de sista tre åren av budgetramens löptid beakta resultaten av halvtids översyn utvärderingen .

Motivering:

Se punkt 13 i utkastet till yttrande.

Regionkommittén mottog den 24 oktober 2011 en remiss från rådets sekretariat rörande förslaget till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (KOM(2011) 398 slutlig). Vårt utkast till yttrande är tänkt att tjäna som svar på denna remiss.

Ändringsförslag 2

Skäl 8

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
De nationella anslagen för sammanhållningspolitiken för tillväxt och sysselsättning inrättas med hjälp av prognoser för bruttonationalinkomsten (BNI) som gjordes våren 2011. Eftersom prognosen är behäftad med osäkerhet och på grund av påverkan på taket för medlemsstaterna bör en halvtidsutvärdering göras för att jämföra prognosen med faktisk BNI och dess påverkan på anslagen. Om BNI för perioden 2014–2016 avviker mer än +/- 5 % från den prognos som användes 2011 bör de berörda medlemsstaternas anslag justeras för perioden 2018–2020. Bestämmelser om en sådan justering bör antas.	De nationella anslagen för sammanhållningspolitiken för tillväxt och sysselsättning inrättas med hjälp av prognoser för bruttonationalinkomsten (BNI) som gjordes våren 2011. Eftersom prognosen är behäftad med osäkerhet och på grund av påverkan på taket för medlemsstaterna bör en halvtids översyn utvärdering göras för att jämföra prognosen med faktisk BNI och dess påverkan på anslagen. Om BNI för perioden 2014–2016 avviker mer än +/- 5 % från den prognos som användes 2011 bör de berörda medlemsstaternas anslag justeras för perioden 2018–2020 och extraresurser bör tilldelas de regioner vars BNP har sjunkit mest. Bestämmelser om en sådan justering bör antas.

Motivering:

Se punkt 20 i utkastet till yttrande.

Regionkommittén mottog den 24 oktober 2011 en remiss från rådets sekretariat rörande förslaget till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (KOM(2011) 398 slutlig). Vårt utkast till yttrande är tänkt att tjäna som svar på denna remiss.

Ändringsförslag 3

Artikel 5

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
Om det konstateras att en medlemsstats samlade bruttonationalprodukt (BNP) för åren 2014–2016 avviker med mer än ± 5 % från den samlade BNP som beräknades 2011 i samband med att rambeloppen för sammanhållningspolitiken under perioden 2014–2020 fastställdes, kommer kommissionen i samband med den tekniska justeringen för 2018 att justera de sammanhållningsmedel som avdelats för medlemsstaten och perioden i fråga.	Om det konstateras att en medlemsstats samlade bruttonationalprodukt (BNP) för åren 2014–2016 avviker med mer än ± 5 % från den samlade BNP som beräknades 2011 i samband med att rambeloppen för sammanhållningspolitiken under perioden 2014–2020 fastställdes, kommer kommissionen i samband med den tekniska justeringen för 2018 att justera de sammanhållningsmedel som avdelats för medlemsstaten medlemsstaterna och perioden i fråga. <u>Dessa resurser bör tilldelas de regioner vars BNP har sjunkit mest.</u>

Motivering:

Se punkt 20 i utkastet till yttrande.

Regionkommittén mottog den 24 oktober 2011 en remiss från rådets sekretariat rörande förslaget till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (KOM(2011) 398 slutlig). Vårt utkast till yttrande är tänkt att tjäna som svar på denna remiss.

Ändringsförslag 4

Artikel 15

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
Under 2016 ska kommissionen göra en utvärdering av hur budgetramen genomförts, eventuellt tillsammans med lämpliga förslag.	Under 2016 2017 ska kommissionen göra en <u>halvtidsöversyn (som inbegriper den föreslagna bedömningen)</u> utvärdering av hur budgetramen genomförts, eventuellt tillsammans med lämpliga förslag.

Motivering:

Klargör att en bedömning ska ingå som en del av den föreslagna halvtidsöversynen och att det alltså inte rör sig om två skilda utvärderingar.

Bryssel den 14 december 2011

Regionkommitténs
ordförande
Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om "Energieffektivitet"

(2012/C 54/09)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Kommittén påminner om hur viktigt det är att respektera befogenheterna på de olika styresnivåerna och subsidiaritetsprincipen när energieffektivitetsåtgärder ska sättas i verket.
- Kommittén välkomnar förslaget till direktiv och de energieffektivitetsåtgärder som kommissionen föreslår för att målet om besparingar av primärenergi på 20 % ska nås till 2020.
- Kommittén anser att förslaget till direktiv om energieffektivitet innehåller vissa luckor och brister, nämligen:
 - De beslutade åtgärderna ska genomföras endast i vissa sektorer.
 - De regionala och lokala aktörernas roll förringas.
 - Det saknas åtgärder för information till allmänheten, utöver vad som gjorts för att konsumenten ska få realtidsinformation om sin energiförbrukning.
- Vi avvisar direktivets förslag om att den offentliga sektorn ska renovera byggnader i en årlig takt på 3 % samt köpa produkter, tjänster och fastigheter med höga energiprestanda.

Föredragande	Jean Louis JOSEPH (FR-PSE), borgmästare i Bastidonne
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om energieffektivitet och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG KOM(2011) 370 slutlig

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

A. Allmänna kommentarer

1. Kommittén vill understryka det mervärde som EU:s insatser för energieffektivitet ger. Dessa åtgärder är nödvändiga för att man vid genomförandet av sparmålen ska kunna säkerställa enhetlighet och effektivitet i de enskilda åtgärderna och förhindra konkurrenssnedvridning mellan medlemsstaterna. ReK vill emellertid samtidigt betona att dessa åtgärder naturligtvis bör genomföras på nationell, regional och lokal nivå. Följaktligen påminner kommittén om hur viktigt det är att respektera befogenheterna på de olika styresnivåerna och subsidiaritetsprincipen när energieffektivitetsåtgärder ska sättas i verket.

2. Regionkommittén anser att de utmaningar som rör energieffektivitet är mycket viktiga i kampen mot klimatförändringarna och kontrollen av energiförbrukningen. Energifrågorna hänger samman med en hållbar, ansvarsfull och inkluderande ekonomisk tillväxt, som syftar till att minska utsläppen av växthusgaser och trygga energiförsörjningen.

3. Kommittén konstaterar att EU:s nuvarande energisituation präglas av ett allt större importberoende och prisökningar. Tillgången till säkra och hållbara energikällor blir allt viktigare och kommer att vara avgörande för den framtida ekonomiska tillväxten och den fortsatta utvecklingen av "energirättvisa".

4. Vi vill påminna om att Regionkommittén flera gånger framhållit att övergången till en resurseffektiv ekonomi – framför allt när det gäller energiresurser – skapar oändliga möjligheter för ekonomisk tillväxt, nya arbetstillfällen som inte utlokaliseras och en teknisk utveckling som tryggar unionens konkurrenskraft.

5. Kommittén vill betona vikten av modellen *trias energetica* med "3x20-målet", som handlar om att minska utsläppen av växthusgaser, öka energieffektiviteten och utveckla förnybara energikällor till 2020. Energieffektivitet är hörnstenen i EU:s politik för att dämpa klimatförändringarna och samtidigt säkerställa en tryggad försörjning, produktion och förbrukning av energi.

6. Kommittén välkomnar förslaget till direktiv och de energieffektivitetsåtgärder som kommissionen föreslår för att målet om besparingar av primärenergi på 20 % ska nås till 2020.

7. Vi vill ändå framhålla – såsom också gjorts i handlingsplanen för energieffektivitet 2011 ⁽¹⁾ – att EU bara kommer att fullgöra högst hälften av sina åtaganden om energieffektivitet till 2020, enligt kommissionens senaste undersökningar. Mot den bakgrunden är förslaget till direktiv särskilt viktigt.

8. Kommittén beklagar att det i förslaget till direktiv saknas en planering för tiden efter 2020, framför allt när det gäller det centrala 2050-målet (en minskning av utsläppen av växthusgaser med 80–95 % till 2050 jämfört med 1990) som gör det möjligt att begränsa klimatförändringarnas effekter.

9. Kommittén anser att förslaget till direktiv om energieffektivitet innehåller vissa luckor och brister:

— Det saknas bindande nationella mål som bör fastställas före 2014.

— De beslutade åtgärderna ska genomföras endast i vissa sektorer.

— De regionala och lokala aktörernas roll förringas.

— Medlemsstaterna har möjlighet att avstå från att införa bindande åtgärder, närmare bestämt åtgärder rörande kvotpliktsystemet för energieffektivitet och utvecklingsplaner för högeffektiv kraftvärme.

— Det saknas åtgärder för information till allmänheten, utöver vad som gjorts för att konsumenten ska få realtidsinformation om sin energiförbrukning.

— Det saknas insatser för att utveckla och stödja fortbildning av aktörerna på marknaden, bland annat experter och hantverkare inom olika yrken som har samband med energieffektivitet.

⁽¹⁾ Handlingsplanen för energieffektivitet 2011, KOM(2011) 109 slutlig.

B. Omorientering av förslaget till direktiv om energieffektivitet

10. Enligt direktivet ska medlemsstaterna ange ett vägledande **nationellt energieffektivitetsmål** uttryckt som en absolut nivå av primärenergiförbrukningen 2020. Kommissionen ska senast den 30 juni 2014 bedöma om EU kommer att uppnå målet på primärenergibesparingar på 20 % till 2020, med hänsyn tagen till summan av de nationella målen. I det sammanhanget har kommittén följande synpunkter:

- a. Regionkommittén beklagar att direktivet inte innehåller bindande nationella mål, men även att det uppstår en ovisshet då beslutet skjuts upp till 2014. Kommittén föreslår att nationella energieffektivitetsmål för varje medlemsstat i enlighet med deras förutsättningar ska ingå i direktivet. De bör fungera som riktvärde vid utarbetandet av de nationella energieffektivitetsplanerna och bli bindande 2014.
- b. Kommittén vill att kommissionen föreslår en enhetlig metod för utformningen av de bindande nationella målen. Metoden bör ta hänsyn till varje medlemsstats specifika situation, bland annat när det gäller ekonomiska prestanda och tidigare vidtagna energieffektivitetsåtgärder.
- c. Den tvåstegsprocess som beskrivs i skäl 13⁽²⁾, och som innebär att åtgärderna enbart är frivilliga och att målen i ett första steg är vägledande, anser kommittén vara otillräcklig. Detta förfarande gör att det blir osäkert om målen för 2020 kan nås. Kommittén befärar att förfarandet riskerar effektiviteten av de åtgärder som planeras i det här förslaget till direktiv.

11. Regionkommittén avvisar de **kvantifierade mål som slagits fast för den offentliga sektorn och sektorn för distribution eller försäljning av energi**, men beklagar att det saknas sådana mål för passagerar- och frakttransporter samt de sektorer i näringslivet och industrin som inte ingår i EU:s utsläppshandelssystem. Kommittén vill särskilt framhålla följande:

- a. Vi avvisar direktivets förslag om att den offentliga sektorn ska renovera byggnader i en årlig takt på 3 % samt köpa produkter, tjänster och fastigheter med höga energiprestanda. Kommittén vill

⁽²⁾ I skäl 13 beskrivs införandet av nationella åtgärder för att nå energieffektivitetsmålet på 20 %. Om en förstärkning av den politiska ramen visar sig vara nödvändig inleds tvåstegsprocessen, genom vilken ett system med bindande mål införs. Detta sker genom att 1) medlemsstaterna fastställer indikativa eller bindande nationella mål, planer och program för energieffektivitet, varefter 2) kommissionen utvärderar sannolikheten för att det övergripande målet nås med stöd av de på förhand fastställda målen. Om resultatet av utvärderingen är negativt bör kommissionen föreslå nationella mål för 2020, med hänsyn till medlemsstaternas individuella utgångspunkter, deras ekonomiska prestanda och tidiga åtgärder som de vidtagit.

— insistera på att hänsyn tas till subsidiaritetsprincipen,

— därför efterlysa en möjlighet att tillämpa alternativa metoder för att uppnå målen för minskad energiförbrukning, under förutsättning att en likvärdig minskning av energiförbrukningen uppnås,

— framhålla att man bör införa stimulansåtgärder som syftar till att undvika hyreshöjningar i sociala bostäder i samband med arbeten för att förbättra energieffektiviteten,

— understryka att större energieffektivitet bara kan nås med stöd av finansiella resurser på europeisk, nationell, regional och lokal nivå, och med verktyg som energiprestandakontrakt och offentlig-privata partnerskap. Vi vill framhålla hur viktigt det är att införa åtgärder som uppmuntar medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna att använda sig av de strukturfondsmedel som ställts till förfogande i syfte att uppmuntra investeringar på området energieffektivitet, och vi vill uttryckligen betona vårt stöd för de riktlinjer som finns i kommissionens förslag om den fleråriga budgetramen i detta avseende,

— ReK erinrar om att man måste ta fram balanserade bestämmelser i medlemsstaterna för att kostnaderna för och nyttan av energisparande åtgärder ska kunna fördelas på ett sätt som präglas av öppenhet mellan husägare och hyresgäster. Så länge det inte finns några sådana bestämmelser kommer det att bli svårt att få fram de nödvändiga investeringarna.

- b. Vi uppmanar offentliga myndigheter att överväga införandet av kompletterande mål, bland annat för sektorerna offentlig belysning och kollektivtransporter, under förutsättning att tillräckliga ekonomiska resurser anslås.

- c. Vi rekommenderar att det sätts upp bindande mål för transportsektorn samt för tjänstesektorn, näringslivet och industrin, och att större uppmärksamhet fästs vid anläggningar som inte omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter.

12. Regionkommittén välkomnar att det införs ett kvotpliktsystem för energieffektivitet, framför allt att energidistributörer måste nå årliga energibesparingar motsvarande 1,5 % av energiförsäljningen⁽³⁾. Kommittén vill påminna om hur viktigt det är att hänsyn tas till subsidiaritetsprincipen när kvotpliktsystemet för energieffektivitet ska införas.

⁽³⁾ Kvotpliktsystemet för energieffektivitet, enligt definitionen i artikel 6.1 i förslaget till direktiv, omfattar samtliga åtgärder som innebär att antingen alla energidistributörer eller alla företag som säljer energi i detaljledet och som bedriver verksamhet i medlemsstaternas territorium uppnår årliga energibesparingar på motsvarande 1,5 % av energiförsäljningen, i volym, under föregående kalenderår i den medlemsstaten, exklusive transportbränslen.

Vi beklagar följande:

- a. Att medlemsstaterna har möjlighet att föreslå alternativa åtgärder, vilket skulle kunna resultera i att den privata sektorns skyldigheter överförs till den offentliga och att det således krävs mer skattemedel, vilket skattebetalarna får stå för.
- b. Att kommissionen i direktivet inte tar upp det centrala problemet med hur man skapar incitament för energidistributörer och energileverantörer i detaljistledet att minska sin energiförsäljning med 1,5 % från år till år. Dessutom utgör bestämmelsen i artikel 6.5 a om att "inkludera krav med ett socialt mål i de besparingsskyldigheter som införs" inte en tillräcklig garanti för att skydda våra minst bemedlade medborgare mot ytterligare höjningar av energipriserna.
- c. Att det föreslås alternativa åtgärder till kvotpliktsystemet som ska anmälas senast den 1 januari 2013, dvs. sådana åtgärder som gör det möjligt att uppnå energibesparingar hos slutförbrukarna. Vi befarar att definitionen av dessa åtgärder gör det möjligt att kringgå det föreslagna målet för kvotpliktsystemet.

13. Regionkommittén understryker **de regionala och lokala aktörernas centrala roll** i förberedelserna och införandet av energieffektivitetsprogrammen. Som ansvariga för den lokala bostads-, sysselsättnings-, transport- och utbildningspolitiken står de lokala och regionala myndigheterna i kontakt med medborgarna och samtliga lokala aktörer för att utforma strategier utifrån medborgarnas intressen och de energieffektivitetsproblem som regionen står inför. De lokala och regionala myndigheterna är också i bäst position att få till stånd en beteendeförändring när det gäller medborgarnas sätt att använda energi i en ny era med mikrogenerering, smarta nät och rörlig prissättning. Kommittén föreslår därför att de regionala och lokala aktörernas delaktighet stärks med hjälp av incitament som sporrar

- a. medlemsstaterna att införa samrådsprocesser som involverar regionala och lokala aktörer i utarbetandet av de nationella planerna (ett nedifrån och upp-perspektiv), så att de nationella planerna utformas i enlighet med nationella, regionala och lokala mål och medel,
- b. de regionala och lokala myndigheterna att införa energieffektivitetsplaner på regional och lokal nivå som exempelvis uppmuntrar till decentraliserad energiproduktion, renoveringsprogram för offentliga byggnader eller planer för närtransporter och hållbara transporter; vi vill också påminna om vikten av det europeiska initiativet borgmästaravtalet och pakten mellan öar, och föreslår att det i direktivet inkluderas åtgärder genom vilka medlemsstaterna kan stödja och främja dessa initiativ,
- c. de regionala myndigheterna att hjälpa de lokala aktörerna att få kunskaper om och analysera de möjligheter och hinder som finns för införandet av energieffektivitetsåtgärder samt

hjälpa dem att informera allmänheten, stödja genomförandet av lokala program och projekt samt fortbildning av aktörer,

- d. de regionala och lokala myndigheterna att införa – om sådana inte redan finns – mekanismer för uppföljning och redovisning av energi och växthusgaser, för att se till att politiska beslut ger större effekt,
- e. de regionala myndigheterna att stödja eller stärka mellanregionala samarbetsprogram som främjar överföring av kunskaper om energieffektivitet mellan regionerna.

14. Regionkommittén påminner om hur viktigt det är att **upplysa och informera medborgarna**. Enskilda personers insatser är viktiga för att miljön ska respekteras och för att de energieffektivitetsåtgärder som berör allmänheten ska genomföras på ett bra sätt. Det är alltså nödvändigt med upplysning och information. I det sammanhanget vill kommittén framhålla följande:

- a. Vi stöder de åtgärder som vidtagits för att främja realtidsinformation till konsumenterna om deras förbrukning av och kostnader för energi (elektricitet, gas, värme).
- b. Vi vill betona att det är viktigt att skydda uppgifter om personlig förbrukning, särskilt gentemot leverantörer, och att det för slutförbrukaren bör vara gratis och enkelt att få tillgång till dessa uppgifter. Vi insisterar på att det för slutförbrukaren ska vara lätt att förstå och använda dessa uppgifter.
- c. Vi rekommenderar att det införs mätare som ger slutförbrukaren möjlighet att hantera sina kostnader och minska sin förbrukning på basis av de prisalternativ som energidistributören erbjuder.
- d. Vi beklagar att direktivet inte innehåller kompletterande insatser för att informera medborgarna om hur de kan minska sin energiförbrukning.

15. Regionkommittén välkomnar förslaget att främja energibesiktningar för företag och energibesiktningssystem till ett rimligt pris för slutförbrukare och små och medelstora företag. För att besiktningarna ska hålla så hög kvalitet som möjligt rekommenderar vi följande:

- a. Att det ordnas expertutbildning som leder till ackreditering och ett officiellt kompetenserikännande.

- b. Att det görs en uttrycklig hänvisning till den europeiska tekniska standarden (EN 16001) för energiförvaltnings-system, vilket därmed främjar certifiering enligt denna standard.
- c. Att den offentliga sektorn bör omfattas av den här åtgärden.
- d. Att de åtgärder som föreslås i besiktningarna ska genomföras.
16. Kommittén välkomnar de åtgärder som föreslås för utveckling av **energitjänster**. Vi vill trots detta framföra följande synpunkter:
- a. Vi rekommenderar att åtgärderna inte begränsas till avtalen om energiprestanda utan att alla energitjänster främjas, såsom en regelbunden obligatorisk översyn av fjärrvärme- och fjärrkylsystem och införande av ett värmeregleringssystem.
- b. Vi beklagar att det saknas specifika åtgärder som ska minska de administrativa och juridiska hindren för att införa avtal om energiprestanda, motsvarande åtgärderna beträffande energieffektivitet.
17. Kommittén vill påminna om **utbildningens** betydelse. Det är viktigt att medlemsstaterna och de regionala och lokala aktörerna erbjuder utbildning för experter och yrkesverksamma inom sektorn, som svar på direktivets utmaningar.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsförslag 1

Artikel 1.1

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Detta direktiv fastställer en gemensam ram för främjande av energieffektivitet inom unionen för att säkerställa att EU:s mål på 20 % i primärenergibesparingar år 2020 uppnås och för att bana väg för ytterligare energieffektivitetsförbättringar därefter.	Detta direktiv fastställer en gemensam ram för främjande av energieffektivitet inom unionen för att säkerställa att EU:s mål på 20 % i primärenergibesparingar år 2020 uppnås och för att bana väg för ytterligare energieffektivitetsförbättringar därefter, <u>som ett led i strävan att nå EU:s mål om att minska växthusgasutsläppen med 80–95 % till 2050 i förhållande till 1990 års nivåer.</u>

Motivering

Den 8 mars 2011 antog kommissionen en "Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050" ⁽⁴⁾, där man framhöll att det krävs större satsningar på energieffektivitet. De energieffektivitetsåtgärder som beskrivs i förslaget till direktiv lägger inte grunden för fortsatta satsningar efter 2020 eller för kommissionens egen planering för 2050.

Ändringsförslag 2

Artikel 2.7

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
energidistributör: fysisk eller juridisk person, däribland en systemansvarig för distributionssystem, som svarar för transport av energi för leverans till slutförbrukare eller till distributionsstationer som säljer energi till slutförbrukare.	energidistributör: fysisk eller juridisk person, däribland en systemansvarig för distributionssystem, som <u>har som huvudsaklig uppgift att svara för</u> transportera av energi för leverans till slutförbrukare eller till distributionsstationer som säljer energi till slutförbrukare.

Motivering

Detta ändringsförslag och ett liknande till artikel 2.9 bidrar till en bättre definition av "energidistributör" och "företag som säljer energi i detaljstledet" för att undvika eventuella oönskade effekter.

Hyresgäster kan exempelvis få energin fakturerad på olika sätt. På många ställen faktureras hyresgästen direkt av energiförsörjningsbolaget, medan det på andra ställen är hyresvärden som fakturerar, antingen bara för energin eller som del i en allmän serviceavgift som omfattar många faktorer som kan delas upp och specificeras.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 112 slutlig.

Syftet med ändringsförslaget är att skapa större rättssäkerhet så att de som fakturerar hyresgäster för energi som levereras till byggnaden inte blir fångna i förpliktelser enligt direktivet som inte är avsedda för dem. Undantaget (i artikel 6.8) för små energidistributörer och små företag som säljer energi i detaljistledet är inte en tillräcklig skyddsmekanism.

Ändringsförslag 3

Artikel 2.9

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
företag som säljer energi i detaljistledet: fysisk eller juridisk person som säljer energi till slutförbrukare.	företag som säljer energi i detaljistledet: fysisk eller juridisk person som <u>har som huvudsaklig uppgift att sälja</u> säljer energi till slutförbrukare.

Motivering

Detta ändringsförslag och ett liknande till artikel 2.7 bidrar till en bättre definition av "energidistributör" och "företag som säljer energi i detaljistledet" för att undvika eventuella oönskade effekter.

Hyresgäster kan exempelvis få energin fakturerad på olika sätt. På många ställen faktureras hyresgästen direkt av energiförsörjningsbolaget, medan det på andra ställen är hyresvärden som fakturerar, antingen bara för energin eller som del i en allmän serviceavgift som omfattar många faktorer som kan delas upp och specificeras.

Syftet med ändringsförslaget är att skapa större rättssäkerhet så att de som fakturerar hyresgäster för energi som levereras till byggnaden inte blir fångna i förpliktelser enligt direktivet som inte är avsedda för dem. Undantaget (i artikel 6.8) för små energidistributörer och små företag som säljer energi i detaljistledet är inte en tillräcklig skyddsmekanism.

Ändringsförslag 4

Artikel 3.1

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna ska ange nationella energieffektivitetsmål uttryckta som en absolut nivå av primärenergiförbrukningen 2020.	Medlemsstaterna ska ange nationella energieffektivitetsmål uttryckta som en absolut nivå av primärenergiförbrukningen 2020. När medlemsstaterna fastställer målen ska de ta hänsyn till EU:s mål på 20 % i energibesparingar, de åtgärder som anges i det här direktivet, de åtgärder som antagits för att nå de nationella energisparmålen som antagits enligt artikel 4.1 i direktiv 2006/32/EG, och andra åtgärder för att främja energieffektiviteten inom medlemsstaterna och på EU-nivå.
När medlemsstaterna fastställer målen ska de ta hänsyn till EU:s mål på 20 % i energibesparingar, de åtgärder som anges i det här direktivet, de åtgärder som antagits för att nå de nationella energisparmålen som antagits enligt artikel 4.1 i direktiv 2006/32/EG, och andra åtgärder för att främja energieffektiviteten inom medlemsstaterna och på EU-nivå.	<u>Kommissionen ska föreslå nationella mål som gör det möjligt att nå energieffektivitetsmålen för 2020, uttryckta som en absolut nivå av primärenergiförbrukningen. När kommissionen fastställer de nationella målen ska den använda en metod som tar hänsyn till varje medlemsstats utgångsläge, ekonomiska prestanda och tidigare vidtagna åtgärder. Målen blir bindande den 30 juni 2014.</u>
	<u>Medlemsstaterna ska, i samråd med regionala och lokala myndigheter, tillämpa målen på alla de sektorer som fastställs i direktivet samt sektorn för passagerar- och frakttansporter, tjänstesektorn, näringslivet och industrin, och i synnerhet anläggningar som inte ingår i EU:s utsläppshandelssystem.</u>
	<u>Målen ska också tillämpas på andra energiförbrukande sektorer, däribland primärsektorn.</u>

Motivering

Såsom läget ser ut just nu kommer EU bara att ha fullgjort hälften av sina åtaganden på energieffektivitetsområdet till 2020. Kommittén föreslår att direktivet ska innehålla nationella mål som blir bindande redan 2014. Kommittén önskar dessutom att sektorn för passagerar- och frakttransporter liksom de sektorer i näringslivet och industrin som inte ingår i EU:s utsläppshandelssystem ska ingå i medlemsstaternas planer och omfattas av de nationella målen på samma sätt som andra sektorer.

Det är i princip riktigt att stödja Europeiska kommissionens målsättning om energibesparing på 20 % från dagsläget fram till 2020, en period som är relativt kort, varför åtgärder på kort och medellång sikt måste vidtas så fort som möjligt. Vi föreslår dessutom en utvärderingsmetod för att mäta framstegen i varje medlemsstat när det gäller energieffektivitet. Europeiska kommissionen har i direktiv 2009/28 om förnybar energi fastställt ett övergripande mål på 20 %, fördelat på medlemsstaterna utgående från deras möjligheter att uppnå målet. Vi föreslår därför samma angreppssätt avseende energieffektiviteten, dock med hänsyn till framstegen i varje enskilt land.

Dessutom är det viktigt att understryka att energianvändningen i primärsektorn (jordbruk, uppfödning, fiske) utgörs av fossila bränslen som till större delen importeras. De ekonomiska och miljömässiga återverkningarna av detta är en tillräcklig orsak till att uttryckligen nämna primärsektorn i den aktuella artikeln.

Ändringsförslag 5

Artikel 4

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
1. Utan att det påverkar artikel 7 i direktiv 2010/31/EU ska medlemsstaterna säkerställa att 3 % av den totala golvytan som ägs av offentliga organ från den 1 januari 2014 renoveras varje år för att uppfylla minst de minimikrav på energiprestanda som anges av de berörda medlemsstaterna vid tillämpning av artikel 4 i direktiv 2010/31/EU. Takten på 3 % ska beräknas på hela golvytan i offentligägda byggnader med en total användbar golvyta på minst 250 m² i berörda medlemsstater som den 1 januari varje år inte uppfyller de nationella minimikraven på energiprestanda som angetts vid tillämpning av artikel 4 i direktiv 2010/31/EU. 2. Medlemsstaterna får tillåta att de offentliga organen medräknar i sin årliga renoveringstakt för ett visst år ett överskott av renoverad golvyta som renoverats något av de två föregående eller efterföljande åren. 3. För att uppfylla punkt 1 ska medlemsstaterna senast den 1 januari 2014 upprätta och publicera en förteckning över offentligägda byggnader med information om a) golvytan i m²,	1. Utan att det påverkar artikel 7 i direktiv 2010/31/EU ska medlemsstaterna säkerställa att <u>de byggnader 3 % av den totala golvytan</u> som ägs av offentliga organ från den 1 januari 2014 renoveras varje år för att uppfylla minst de minimikrav på energiprestanda som anges av de berörda medlemsstaterna vid tillämpning av artikel 4 i direktiv 2010/31/EU. Takten på 3 % ska beräknas på hela golvytan i Detta avser offentligägda byggnader med en total användbar golvyta på minst 250 m² i berörda medlemsstater som den 1 januari varje år inte uppfyller de nationella minimikraven på energiprestanda som angetts vid tillämpning av artikel 4 i direktiv 2010/31/EU. <u>De tjänster och produkter som köps måste uppfylla kraven på kostnadseffektivitet.</u> 2. <u>Med stöd av artikel 4.2 i direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda får medlemsstaterna besluta att inte fastställa eller tillämpa de krav som avses i punkt 1 när det gäller byggnader med officiellt skydd som del av en utvald miljö, eller på grund av deras särskilda arkitektoniska eller historiska värde, i den mån överensstämmelse med vissa minimikrav avseende energiprestanda skulle medföra oacceptabla förändringar av deras särdrag eller utseende.</u> 2. Medlemsstaterna får tillåta att de offentliga organen medräknar i sin årliga renoveringstakt för ett visst år ett överskott av renoverad golvyta som renoverats något av de två föregående eller efterföljande åren. 3. För att uppfylla punkt 1 ska medlemsstaterna <u>och de regionala och lokala myndigheterna</u> senast den 1 januari 2014 upprätta och publicera en förteckning över offentligägda byggnader med information om a) golvytan i m²,

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
b) respektive byggnads energiprestanda.	b) respektive byggnads energiprestanda.
4. Medlemsstaterna ska uppmuntra offentliga organ att	4. Medlemsstaterna ska uppmuntra <u>begära att</u> offentliga organ att
a) anta en energieffektivitetsplan, fristående eller som en del av en bredare klimat- eller miljöplan, som innehåller specifika energisparmål, i syfte att kontinuerligt förbättra organets energieffektivitet,	a) antar en energieffektivitetsplan, fristående eller som en del av en bredare klimat- eller miljöplan, som innehåller specifika energisparmål, i syfte att kontinuerligt förbättra organets energieffektivitet,
b) införa ett energiförvaltningssystem som en del av planens genomförande.	b) införa ett energiförvaltningssystem som en del av planens genomförande,
	c) <u>inför ett energiredovisningssystem i den offentliga sektorn, företrädesvis baserat på den internationella standarden ISO 50001.</u>
	d) <u>inför ett fortlöpande system för att testa att avtal om energiprestanda tillämpas på ett korrekt sätt som en energitjänstmodell för att främja en minskning av energiförbrukningen i offentliga byggnader och i kommunala anläggningar, däribland gatubelysning och vatten- och reningsverk.</u>
	e) <u>tillhandahåller hjälp av ekonomisk och annan art till offentliga organ på lokal, regional och nationell nivå som ska uppfylla de nationella energieffektivitetsmål som fastställs i artikel 3.</u>
	f) <u>gör de boende i byggnaderna medvetna om vikten av energisnåla vanor och gör förvaltarna medvetna om behovet av god förvaltning och underhåll av fastighetstillgångarna.</u>

Motivering

I nuläget ser EU ut att uppnå endast hälften av sina energieffektivitetsmål. Unionen bör utöka sina åtgärder, bl.a. genom att fastställa bindande mål. Om det inte finns bindande nationella mål är det viktigt att man främjar sektorsmål, t.ex. inom byggsektorn, som erbjuder de största möjligheterna till ökad energieffektivitet.

Följande punkter gör att vi stödjer direktivet:

1. Unionen har inrättat finansieringsmekanismer (Elena, Jessica m.fl.) och energieffektivitetsfonder (EEE-F osv.), budgetramen 2014–2020, som föreskriver att en ökad andel av strukturfonderna används för energieffektivitet. Det finns också andra finansieringsverktyg, t.ex. energiprestandakontrakt, offentlig-privata partnerskap och nationella eller regionala energieffektivitetsfonder som främjar energieffektivitetsarbete under en period då offentlig finansiering är sällsynt.
2. Det finns mindre kostsamma lösningar med snabbare avkastning på investeringarna, t.ex. en översyn av värme- och kylsystem, värmeregleringssystemen i byggnader, som gör det möjligt att investera successivt.
3. Direktivet om energieffektivitet i byggnader beaktar de olika byggnadstyper som finns och undantar vissa typer (historiska byggnader, tillfälliga byggnader, byggnader som hangarer osv.). Det beaktar också klimatskillnaderna mellan länder i nord respektive syd.
4. Energieffektivitet i byggnader skapar lokal sysselsättning som inte kan utlokaliseras. En energirenovering av fyra bostäder motsvarar skapandet av ett arbetstillfälle.
5. Medlemsstaterna har just godkänt en färdplan för utbildning av hantverkare för genomförandet av direktivet om byggnaders energiprestanda.

Förslaget till direktiv kan dock förbättras genom beaktande av följande punkter:

1. Det tycks vara av vikt att påminna om direktivet om byggnaders energiprestanda 2010/31, som ger medlemsstaterna möjlighet att låta renovera byggnader med officiellt skydd som del av en utvald miljö.
2. Man bör stödja sig på EU-normer när det gäller förvaltnings- och bokföringsmetoder i fråga om energi.
3. Man bör underlätta och förbättra tillgången till energiprestandakontrakt.
4. Medlemsstaterna bör stödja regionerna och de lokala myndigheterna genom att föreslå ekonomiskt stöd eller stöd av annan art.
5. Slutligen tycks det klokt att uppmuntra de offentliga myndigheterna att inrätta verktyg för utbildning och medvetandegörande i syfte att understryka behovet av god förvaltning och underhåll av fastighetstillgångarna samt sparsamma energivanor bland användarna.

Dessa beståndsdelar är viktiga för att uppnå energieffektivitetsmålet i Europa 2020-strategin.

Ändringsförslag 6

Artikel 5

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Inköp av offentliga organ	Inköp av offentliga organ
Medlemsstaterna ska se till att offentliga organ endast köper produkter, tjänster och byggnader med höga energieffektivitetsprestanda, i enlighet med de standarder som anges i bilaga III.	<u>Utan att tillämningen av direktiv 2004/18/EG påverkas ska</u> Medlemsstaterna ska se till att uppmuntra <u>se till att uppmuntra</u> till att offentliga organ att endast köpa <u>köpa</u> köper <u>köper</u> produkter, tjänster och byggnader med högsta <u>högsta</u> energieffektivitetsprestanda, i enlighet med de standarder som anges i bilaga III. <u>Medlemsstaterna ska uppmuntra utveckling och användning av sådana energitjänster som definieras i artikel 2. I det avseendet ska de offentliga organen bedöma möjligheten att sluta långsiktiga avtal om energiprestanda i linje med artikel 14 b när så är lämpligt.</u>

Motivering

Genom att införa krav på att offentliga myndigheter endast ska köpa produkter, tjänster och byggnader med höga energieffektivitetsprestanda kan man tro att EU försöker uppnå strategiska politiska mål med hjälp av offentlig upphandling. Valet och beslutet att inkludera energieffektivitetskriterier i den offentliga upphandlingen bör överlämnas åt den berörda lokala eller regionala myndigheten och alla EU-relaterade krav måste förbli helt frivilliga.

Av skäl som har att göra med rättssäkerhet och den inre marknadens integritet är det av stor betydelse att detta direktiv överensstämmer med bestämmelserna i EU:s gällande lagstiftningen för offentlig upphandling. I detta sammanhang finns det anledning att understryka medlemsstaternas direkta ansvar för att styra den offentliga upphandlingen mot energieffektivitetsmål, vilket inte kan uppnås annars. Det verkar också lämpligt att inte bara begära höga, utan högsta, energieffektivitetsprestanda på samma sätt som Europaparlamentet gör i sitt utkast till betänkande.

När det gäller frågan om energieffektiva tjänster i samband med offentlig upphandling hänvisas i direktivet i dess nuvarande lydelse endast till tjänster som innebär användning av energieffektiva produkter. Man bör syfta på tjänster i vidare bemärkelse, inbegripet energieffektivitetstjänster så som de definieras i artikel 2.

Ändringsförslag 7

Artikel 6.9

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Som ett alternativ till punkt 1 får medlemsstaterna välja att vidta andra åtgärder för att uppnå energibesparingar hos slutförbrukarna. De årliga energibesparingar som uppnås genom sådana åtgärder ska vara likvärdiga med de energibesparingar som krävs enligt punkt 1. Medlemsstater som väljer detta alternativ ska senast den 1 januari 2013 anmäla till kommissionen vilka alternativa åtgärder de planerar att anta, inklusive bestämmelser om påföljder enligt artikel 9, och visa hur de kommer att uppnå de erforderliga energibesparingarna. Kommissionen får neka till sådana åtgärder eller föreslå förändringar under tre månader efter anmälan. I sådana fall ska medlemsstaten i fråga inte tillämpa de alternativa åtgärderna förrän kommissionen uttryckligen godkänner det återanmälda eller ändrade förslaget till åtgärder.	Som alternativ till punkt 1 <u>kan medlemsstaterna tillåta att de förpliktade parterna endast delvis uppfyller sina skyldigheter, genom att överföra kompletterande belopp till finansieringsinstrument som är avsedda att bidra till offentliga investeringar med koppling till energieffektivitet. Som exempel rekommenderas att medlemsstaterna ska göra det möjligt för förpliktade parter att uppfylla 25–50 % av sina förpliktelser årligen genom att göra inbetalningar till olika finansieringsfaciliteter. Detta ska ske genom att de bidrar med ett belopp till finansieringsfaciliteten som motsvarar de investeringskostnader som man uppskattar behövs för att en andel som motsvarar deras förpliktelse ska uppnås. Rent allmänt bör medlemsstaterna se till att dessa instrument används för att finansiera offentliga investeringar, och i första hand investeringar i energieffektivitet.</u> får medlemsstaterna välja att vidta andra åtgärder för att uppnå energibesparingar hos slutförbrukarna. De årliga energibesparingar som uppnås genom sådana åtgärder ska vara likvärdiga med de energibesparingar som krävs enligt punkt 1. Medlemsstater som väljer detta alternativ ska senast den 1 januari 2013 anmäla till kommissionen vilka alternativa åtgärder de planerar att anta, inklusive bestämmelser om påföljder enligt artikel 9, och visa hur de kommer att uppnå de erforderliga energibesparingarna. Kommissionen får neka till sådana åtgärder eller föreslå förändringar under tre månader efter anmälan. I sådana fall ska medlemsstaten i fråga inte tillämpa de alternativa åtgärderna förrän kommissionen uttryckligen godkänner det återanmälda eller ändrade förslaget till åtgärder.

Motivering

Det föreslås att medlemsstaterna ska vidta andra åtgärder för att åstadkomma energibesparingar. Om medlemsstaterna inte lyckas engagera den privata sektorn finns det risk för att dessa åtgärder endast kan vidtas med hjälp av offentliga medel, vilket innebär att de blir en börda för medborgarna. För att undanröja all tvetydighet rekommenderar kommittén bestämt att punkten stryks.

Man kan dessutom överväga en alternativ åtgärd, som den som föreslås i förslaget till Europaparlamentets direktiv om energieffektivitet och som gör det möjligt att förse finansiella instrument som syftar till energieffektivitetsåtgärder med resurser.

Ändringsförslag 8

Artikel 6.10

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Kommissionen ska, om så är tillämpligt, genom en delegerad akt i enlighet med artikel 18 inrätta ett system med ömsesidigt erkännande av energibesparingar som uppnåtts under nationella kvotpliktsystem för energieffektivitet. Ett sådant system ska möjliggöra för de förpliktade parterna att medräkna uppnådda och certifierade energibesparingar i en viss medlemsstat i sina skyldigheter i en annan medlemsstat.	Kommissionen ska, om så är tillämpligt, genom en delegerad akt i enlighet med artikel 18 inrätta ett system med ömsesidigt erkännande av energibesparingar som uppnåtts under nationella kvotpliktsystem för energieffektivitet. Ett sådant system ska möjliggöra för de förpliktade parterna att medräkna uppnådda och certifierade energibesparingar i en viss medlemsstat i sina skyldigheter i en annan medlemsstat.

Motivering

Systemet med ömsesidigt erkännande av energibesparingar, som gör att de förpliktade parterna kan räkna in de energibesparingar som de uppnått i en stat för att fullgöra sina skyldigheter i en annan stat, kan få den allvarliga effekten att den lokala sysselsättningen i de berörda medlemsstaterna missgynnas. För att undvika konsekvenser av det slaget rekommenderar ReK bestämt att punkten stryks.

Ändringsförslag 9

Artikel 8.1

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna ska se till att slutförbrukare av el, naturgas, fjärrvärme eller fjärrkyla och fjärrvarmvatten förses med individuella mätare som mäter den faktiska energiförbrukningen korrekt samt ger information om både den faktiska förbrukningen och den faktiska tidpunkten, i enlighet med bilaga VI.	Medlemsstaterna ska se till att slutförbrukare av el, <u>bränslen</u> naturgas , fjärrvärme eller fjärrkyla och fjärrvarmvatten <u>i de fall där detta är tekniskt möjligt och kostnadseffektivt</u> förses med individuella mätare som mäter den faktiska energiförbrukningen korrekt samt ger information om både den faktiska förbrukningen och den faktiska tidpunkten, i enlighet med bilaga VI.
När medlemsstaterna börjar installationen av smarta mätare enligt direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG rörande el- och gasmarknaderna ska de se till att hänsyn tas till energieffektivitetsmålen och fördelarna för slutförbrukarna när mätarnas minimifunktioner och marknadsaktörens skyldigheter fastställs.	När medlemsstaterna börjar installationen av smarta mätare enligt direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG rörande el- och gasmarknaderna ska de se till att hänsyn tas till energieffektivitetsmålen och fördelarna för slutförbrukarna när mätarnas minimifunktioner och marknadsaktörens skyldigheter fastställs. <u>Medlemsstaterna ska säkerställa att det inrättas system för mätning som ger slutanvändaren möjlighet att förvalta sina kostnader och minska sin förbrukning och samtidigt säkerställa att installationen av sådana system inte bekostas av slutanvändaren.</u>
När det gäller el, och om slutförbrukaren så begär, ska mätaroperatörerna se till att mätaren kan redovisa den el som produceras i slutförbrukarens lokaler och exporteras till nätet. Medlemsstaterna ska se till att, om en slutförbrukare så begär, mätuppgifter avseende deras produktion eller förbrukning i realtid görs tillgänglig för en tredje part som agerar åt slutförbrukaren.	När det gäller el, och om slutförbrukaren så begär, ska mätaroperatörerna se till att mätaren kan redovisa den el som produceras i slutförbrukarens lokaler och exporteras till nätet. Medlemsstaterna ska se till att, om en slutförbrukare så begär, mätuppgifter avseende deras produktion eller förbrukning i realtid görs tillgänglig för en tredje part som agerar åt slutförbrukaren.
När det gäller värme och kyla ska, om en byggnad försörjs från ett fjärrvärmenät, en mätare installeras i entrén till byggnaden. I flerfamiljshus ska individuella värmeförbrukningsmätare också installeras för att mäta förbrukningen av värme eller kyla för respektive lägenhet. Om användning av individuella värmeförbrukningsmätare inte är tekniskt genomförbart ska individuella värmefördelningsmätare, i enlighet med specifikationerna i punkt 1.2 i bilaga VI, användas för att mäta värmeförbrukningen i respektive radiator.	När det gäller värme och kyla ska, om en byggnad försörjs från ett fjärrvärmenät, en mätare installeras i entrén till byggnaden. I flerfamiljshus ska individuella värmeförbrukningsmätare också installeras för att mäta förbrukningen av värme eller kyla för respektive lägenhet. Om användning av individuella värmeförbrukningsmätare inte är tekniskt genomförbart ska individuella värmefördelningsmätare, i enlighet med specifikationerna i punkt 1.2 i bilaga VI, användas för att mäta värmeförbrukningen i respektive radiator.
Medlemsstaterna ska införa regler för kostnadsfördelning av värmeförbrukningen i flerfamiljshus som försörjs med centralvärme eller centralkyla. Sådana regler ska inkludera riktlinjer för korregeringsfaktorer som speglar byggnadens egenskaper, till exempel överföring mellan lägenheter.	Medlemsstaterna ska införa regler för kostnadsfördelning av värmeförbrukningen i flerfamiljshus som försörjs med centralvärme eller centralkyla. Sådana regler ska inkludera riktlinjer för korregeringsfaktorer som speglar byggnadens egenskaper, till exempel överföring mellan lägenheter.

Motivering

Med tanke på att föredraganden i utkastet till yttrande framhåller subsidiaritetsprincipen, måste medlemsstaterna behålla viss flexibilitet att genomföra förslaget eftersom skillnader i byggnaders konstruktion kan påverka slutförbrukarnas värmeanvändning.

På samma sätt måste man ta hänsyn till förslagets sammanlagda ekonomiska kostnader och miljökostnader för att det ska bli effektivt rent generellt. Detta skulle innefatta kostnader för underhåll, förvaltning och ersättning.

Å ena sidan föreslås intelligenta mätare för alla bränslen. Å andra sidan, och i linje med de allmänna kommentarerna, tycks det klokt att här nämna att slutanvändarna måste kunna förvalta sin kostnad och minska sin energiförbrukning. Det är viktigt att fastställa att installationen av systemen inte bör bekostas av slutanvändarna.

Ändringsförslag 10

Artikel 8.3

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Mätinformation och fakturering av individuell förbrukning av energi, samt den övriga informationen i punkterna 1, 2, 3 och bilaga VI, ska tillhandahållas slutförbrukare utan kostnad.	Mätinformation och fakturering av individuell förbrukning av energi, samt den övriga informationen i punkterna 1, 2, 3 och bilaga VI, ska tillhandahållas slutförbrukare utan kostnad, <u>eller tredje part som företräder dem. Medlemsstaterna ska garantera skyddet av uppgifter om personlig förbrukning i förhållande till energitjänstleverantörerna.</u>

Motivering

För att undvika missförstånd är det klokt att här klargöra att endast den som företräder slutkunden ska få tillgång till denna personliga information. Mät- och faktureringsmetoderna har utvecklats till smarta mätare, vilket genererar digitala uppgifter om personlig förbrukning. Dessa uppgifter bör skyddas av hänsyn till sekretess och skydd av slutkundens förbrukningsuppgifter.

Ändringsförslag 11

Artikel 8.4 – Ny punkt

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
	<u>Medlemsstaterna ska i nära samarbete med regionala och lokala myndigheter och aktörer se till att det finns planer för rådgivning och information till allmänheten. Dessa planer ska syfta till att utveckla en ny "energikultur" som gör det möjligt för medborgarna att spela en aktiv roll i beslut om energiförbrukning.</u>

Motivering

I direktivet värderas inte de vinster som den enskilde medborgarens insatser kan ge. Individnivån bör inte försummas när det gäller att genomföra energieffektivitetsåtgärder. Information till allmänheten är en värdefull insats som inte bör glömmas bort om målet för 2020 ska nås.

Ändringsförslag 12

Artikel 10.1

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Senast den 1 januari 2014 ska medlemsstaterna inrätta och anmäla till kommissionen en nationell värme- och kylplan för att utveckla potentialen för tillämpning av högeffektiv kraftvärme samt effektiv fjärrvärme och fjärrkyla, som innehåller upplysningarna i bilaga VII. Planerna ska uppdateras och anmälas till kommissionen vart femte år. Medlemsstaterna ska genom sina rättsliga ramar se till att nationella värme- och kylplaner tas med i beräkningen i lokala och regionala utvecklingsplaner, däribland fysiska planer för städer och landsbygd, samt uppfyller utformningskriterierna i bilaga VII.	Senast den 1 januari 2014 ska medlemsstaterna inrätta och anmäla till kommissionen en nationell värme- och kylplan, <u>som fastställs i samråd med regionala och lokala myndigheter</u> , för att utveckla potentialen för tillämpning av högeffektiv kraftvärme samt effektiv fjärrvärme och fjärrkyla, som innehåller upplysningarna i bilaga VII. Planerna ska uppdateras och anmälas till kommissionen vart femte år. Medlemsstaterna ska genom sina rättsliga ramar se till att nationella värme- och kylplaner tas med i beräkningen i lokala och regionala utvecklingsplaner, däribland fysiska planer för städer och landsbygd, samt uppfyller utformningskriterierna i bilaga VII.

Motivering

Det är viktigt att de lokala och regionala myndigheterna hörs i utarbetandet och genomförandet av planer för fjärrvärme och fjärrkyla.

Ändringsförslag 13

Artikel 10.4

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna får införa villkor för undantag från bestämmelserna i punkt 3 om	Medlemsstaterna får införa villkor för undantag från bestämmelserna i punkt 3 om
a) tröskelvillkoren i förhållande till tillgången på värmelast i punkt 1 i bilaga VIII inte är uppfyllda,	a) tröskelvillkoren i förhållande till tillgången på värmelast i punkt 1 i bilaga VIII inte är uppfyllda,
b) kraven i punkt 3 b rörande placeringen av anläggningen inte kan uppfyllas på grund av att anläggningen måste placeras nära en geologisk lagringsplats i enlighet med direktiv 2009/31/EG, eller	b) kraven i punkt 3 b rörande placeringen av anläggningen inte kan uppfyllas på grund av att anläggningen måste placeras nära en geologisk lagringsplats i enlighet med direktiv 2009/31/EG, eller
c) en kostnads–nyttoanalys visar att kostnaderna överstiger nyttan jämfört med de totala livscykelkostnaderna, däribland infrastrukturinvesteringen, för att tillhandahålla samma mängd el och värme med separat värme eller kyla.	c) en kostnads–nyttoanalys visar att kostnaderna överstiger nyttan jämfört med de totala livscykelkostnaderna, däribland infrastrukturinvesteringen, för att tillhandahålla samma mängd el och värme med separat värme eller kyla,
Medlemsstaterna ska anmäla undantagsvillkoren till kommissionen senast den 1 januari 2014. Kommissionen kan avslå villkoren eller ge förslag till ändringar under sex månader från anmälan. I sådana fall ska den berörda medlemsstaten inte tillämpa undantagsvillkoren förrän kommissionen uttryckligen godkänner villkoren, eller de ändrade villkoren, igen.	Medlemsstaterna ska anmäla undantagsvillkoren till kommissionen senast den 1 januari 2014. Kommissionen kan avslå villkoren eller ge förslag till ändringar under sex månader från anmälan. I sådana fall ska den berörda medlemsstaten inte tillämpa undantagsvillkoren förrän kommissionen uttryckligen godkänner villkoren, eller de ändrade villkoren, igen.
	d) <u>då man av samhällsekonomiska skäl och för att trygga nätens stabilitet måste godkänna att högeffektiva nya gas- eller kolkraftverk åtnjuter ett undantag i en medlemsstat.</u>

Motivering

Vid sidan av högeffektiv kraftvärme borde medlemsstaterna också av samhällsekonomiska skäl och för att trygga nätens stabilitet i samma utsträckning kunna använda sig av högeffektiva nya gas- eller kolkraftverk. Direktivförslagets undantagsbestämmelse, som ger kommissionen granskningsförbehåll, räcker inte till för detta. Bedömningen av ett kraftverks samhällsekonomiska nytta och dess bidrag till att trygga nätens stabilitet måste även i fortsättningen vara en fråga för medlemsstaterna.

Ändringsförslag 14

Artikel 19.4

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Kommissionen ska utvärdera årsrapporterna och tillägsrapporterna och bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna gjort framsteg när det gäller att uppnå de nationella energieffektivitetsmålen som krävs enligt artikel 3.1 och för genomförandet av detta direktiv. Kommissionen ska lämna sin bedömning till Europaparlamentet och rådet. På grundval av bedömningen av rapporterna kan kommissionen utfärda rekommendationer till medlemsstaterna.	Kommissionen ska utvärdera årsrapporterna och tillägsrapporterna och bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna gjort framsteg när det gäller att uppnå de nationella energieffektivitetsmålen som krävs enligt artikel 3.1 och för genomförandet av detta direktiv. Kommissionen ska lämna sin bedömning till Europaparlamentet och rådet. På grundval av bedömningen av rapporterna kan kommissionen utfärda rekommendationer till medlemsstaterna.
	<u>Beträffande årsrapporterna och tillägsrapporterna ska medlemsstaterna införa mekanismer som underlättar de lokala och regionala myndigheternas tillgång till den information som krävs för att utarbeta rapporterna.</u>

Motivering

I yttrandets punkt 13 under Regionkommitténs politiska rekommendationer understryks de regionala och lokala aktörernas centrala roll i förberedelserna och införandet av energieffektivitetsprogrammen. Vi föreslår att denna deltagandegrad ökas genom en rad åtgärder, däribland de som nämns i punkt 13 d i detta yttrande, där det anges att de regionala och lokala myndigheterna bör införa mekanismer för uppföljning och redovisning av energi och växthusgaser, för att se till att de politiska besluten ger bättre resultat. För att införa dessa mekanismer, som senare ska bilda underlag för utarbetandet av årsrapporter och tillägsrapporter i samarbete med medlemsstaterna och som slutligen ska utvärderas av kommissionen, är det nödvändigt att anslå budgetmedel som gör det möjligt att ta fram ett större informationsunderlag än det som energioperatorerna tillhandahåller.

Ändringsförslag 15

Artikel 19.8–19.9

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
8. Senast den 30 juni 2018 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av artikel 6. Rapporten ska, om så är tillämpligt, åtföljas av ett lagförslag med ett eller flera av följande syften:	8. Senast den 30 juni 2018 2016 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av artikel 6. Rapporten ska, om så är tillämpligt, åtföljas av ett lagförslag med ett eller flera av följande syften:
a) Att ändra den besparingstakt som avses i artikel 6.1.	a) Att ändra den besparingstakt som avses i artikel 6.1.
b) Att fastställa ytterligare gemensamma krav, i synnerhet när det gäller de frågor som avses i artikel 6.5.	b) Att fastställa ytterligare gemensamma krav, i synnerhet när det gäller de frågor som avses i artikel 6.5.
9. Senast den 30 juni ska kommissionen bedöma medlemsstaternas framsteg när det gäller att avlägsna de lagstiftningshinder och andra hinder som avses i artikel 15.1. Bedömningen ska, om så är tillämpligt, åtföljas av ett lagförslag.	9. Senast den 30 juni 2018 2014 ska kommissionen bedöma medlemsstaternas framsteg när det gäller att avlägsna de lagstiftningshinder och andra hinder som avses i artikel 15.1. Bedömningen ska, om så är tillämpligt, åtföljas av ett lagförslag.

Motivering

De mellanliggande datumen framstår som olämpliga. Tidsfristen 2018 ligger alltför nära 2020 för att viktiga insatser ska kunna genomföras. Kommittén rekommenderar också att tidsfristerna tidigareläggs så att rapporten om genomförandet av kvotpliktsystem på energieffektivitetsområdet ska lämnas in 2016 och så att bedömningen av medlemsstaternas framsteg när det gäller att avlägsna lagstiftningshinder och andra hinder ska göras senast 2014.

Ändringsförslag 16

Ny artikel – Artikel 15

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
	<u>1. Medlemsstaterna ska, i samarbete med regionala och lokala myndigheter och aktörer, vidta de åtgärder som krävs för att garantera utbildning av yrkesverksamma inom energieffektivitetssektorn. De ska i det sammanhanget se till att det finns ett lämpligt utbud av vidareutbildningar som är tillgängliga för alla redan aktiva inom sektorn, och att kursplanerna för blivande yrkesverksamma ses över och regelbundet anpassas. Medlemsstaterna ska också i samarbete med lokala och regionala myndigheter och aktörer se till att det finns ett utbud av utbildningar för alla och att kapaciteten räcker för att utbilda ett lämpligt antal certifierade experter som kan utfärda energiprestandacertifikat och inspektera tekniska system.</u>

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
	<u>2. Medlemsstaterna ska i samarbete med regionala och lokala myndigheter och aktörer rapportera om initiativ som tagits och resultat som nåtts inom utbildningsområdet samt om nya åtgärder som de planerar att vidta vid behov. Medlemsstaterna ska i samarbete med regionala och lokala myndigheter och aktörer genomföra en undersökning av utbildningsbehoven.</u>

Motivering

För att energieffektivitetsåtgärderna verkligen ska genomföras, hålla hög kvalitet och ge resultat är det nödvändigt att utbilda experter och yrkesverksamma inom sektorer med koppling till energieffektivitet. Det krävs att regionala och lokala myndigheter medverkar vid utvecklingen och genomförandet av sådana utbildningar.

Ändringsförslag 17

Bilaga III

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Krav på energieffektivitet för offentliga organs inköp av produkter, tjänster och byggnader	Krav på energieffektivitet för offentliga organs inköp av produkter, tjänster och byggnader
Offentliga organ som köper produkter, tjänster eller byggnader ska	Offentliga organ som köper produkter, tjänster eller byggnader ska
a) om en produkt omfattas av en delegerad akt som antagits enligt direktiv 2010/30/EU eller ett kommissionsdirektiv som genomför direktiv 92/75/EEG, endast köpa de produkter som uppfyller kriterierna för den högsta energieffektivitetsklassen varvid hänsyn ska tas till kostnadseffektivitet, ekonomisk genomförbarhet och teknisk lämplighet samt tillräcklig konkurrens, b) om en produkt som inte omfattas av punkt a omfattas av en genomförandeåtgärd enligt direktiv 2009/125/EG som antagits efter det att det här direktivet träder i kraft, endast köpa produkter som uppfyller riktvärden för energieffektivitet som anges i den genomförandeåtgärden, c) köpa kontorsutrustningsprodukter som omfattas av rådets beslut [2006/1005/EG] som uppfyller energieffektivitetskrav som inte är mindre krävande än de som räknas upp i bilaga C till avtalet som är kopplat till det beslutet, d) endast köpa däck som uppfyller kriterierna för den högsta klassificeringen för drivmedelseffektivitet, enligt definitionen i förordning (EG) nr 1222/2009; det här kravet ska inte förhindra offentliga organ från att köpa däck med högsta klassificering för väggrepp på vått underlag eller klassificering för externt däck- och vägbanebuller av säkerhetsskäl eller för allmänhälsan, e) kräva i sina anbud om tjänsteavtal att tjänsteleverantörer, i syfte att tillhandahålla tjänsterna i fråga, endast använder produkter som uppfyller kraven i punkterna a-d vid leverans av tjänsterna i fråga, f) endast köpa eller hyra byggnader som uppfyller lägst de minimikrav på energiprestanda som anges i artikel 4.1. Efterlevnad av kraven ska verifieras genom energiprestandacertifikat i enlighet med artikel 11 i direktiv 2010/31/EU.	a) om en produkt omfattas av en delegerad akt som antagits enligt direktiv 2010/30/EU eller ett kommissionsdirektiv som genomför direktiv 92/75/EEG, endast köpa de produkter som uppfyller kriterierna för den högsta energieffektivitetsklassen varvid hänsyn ska tas till kostnadseffektivitet, ekonomisk genomförbarhet och teknisk lämplighet samt tillräcklig konkurrens, b) om en produkt som inte omfattas av punkt a omfattas av en genomförandeåtgärd enligt direktiv 2009/125/EG som antagits efter det att det här direktivet träder i kraft, endast köpa produkter som uppfyller riktvärden för energieffektivitet som anges i den genomförandeåtgärden, c) köpa kontorsutrustningsprodukter som omfattas av rådets beslut [2006/1005/EG] som uppfyller energieffektivitetskrav som inte är mindre krävande än de som räknas upp i bilaga C till avtalet som är kopplat till det beslutet, d) endast köpa däck som uppfyller kriterierna för den högsta klassificeringen för drivmedelseffektivitet, enligt definitionen i förordning (EG) nr 1222/2009; det här kravet ska inte förhindra offentliga organ från att köpa däck med högsta klassificering för väggrepp på vått underlag eller klassificering för externt däck- och vägbanebuller av säkerhetsskäl eller för allmänhälsan, e) kräva i sina anbud om tjänsteavtal att tjänsteleverantörer, i syfte att tillhandahålla tjänsterna i fråga, endast använder produkter som uppfyller kraven i punkterna a-d vid leverans av tjänsterna i fråga, f) endast köpa eller hyra byggnader som uppfyller lägst de minimikrav på energiprestanda som anges i artikel 4.1. Efterlevnad av kraven ska verifieras genom energiprestandacertifikat i enlighet med artikel 11 i direktiv 2010/31/EU.

Motivering

Syftet med punkten är att få offentliga organ att utvidga direktivets räckvidd till tjänsteleverantörerna och därigenom skapa en multiplikatoreffekt, men denna bestämmelse innebär en avsevärd administrativ och ekonomisk börda genom den granskning som krävs av underleverantörernas efterlevnad, något som går utöver tillsynskontrollen av att en tjänst har tillhandahållits i enlighet med villkoren i anbudsinfordran.

Bryssel den 14 december 2011

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om "En gemensam konsoliderad bolagsskattebas"

(2012/C 54/10)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Alltsedan inrättandet av Europeiska unionen har företagsbeskattningen tilldragit sig särskild uppmärksamhet som en viktig faktor för upprättandet av den inre marknaden, vilket Regionkommittén ser positivt på.
- Kommittén anser att det faktum att företagen bara skulle ha att göra med en enda skattemyndighet när det gäller beräkningen av skattebasen, en myndighet som dessutom skulle vara behörig i alla frågor eller tvister i samband med denna skattebas, skulle utgöra en förenkling och en besparing i fråga om administrativa kostnader för företagen, som skulle ha endast en samtalspartner i arbetet med att fastställa skattebasen, och inte 27.
- Regionkommittén vill att kommissionen ser över konsekvenserna av att skatteförluster kan överföras i ny räkning på obestämd tid, och även hur eventuella åtgärder kan sättas in för att motverka missbruk.
- Utan att direkt vilja avfärda själva principen bakom direktivet anser kommittén dock att förslaget borde ses över mot bakgrund av behovet av (a) tillräckliga kvantitativa och kvalitativa indikatorer för att genomföra en fullständig utvärdering av konsekvenserna för subsidiaritetsprincipen av denna typ av förslag med gränsöverskridande följder, (b) ytterligare information om samtliga effekter av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, samt (c) en analys av förslagets konsekvenser för de lokala och regionala myndigheterna.

Föredragande	Gusty GRAAS (LU–ALDE), ledamot av kommunfullmäktige i Bettembourg
Referensdokument	Förslag till rådets direktiv om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas KOM(2011) 121 slutlig

I. INLEDNING

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

1. Alltsedan inrättandet av Europeiska unionen har företagsbeskattningen tilldragit sig särskild uppmärksamhet som en viktig faktor för upprättandet av den inre marknaden, vilket Regionkommittén ser positivt på.

2. Kommittén anser att utvecklingen av den gränsöverskridande affärsverksamheten ofta hämmas av det stora antalet olika bestämmelser, särskilt i skattehänseende, något som i första hand utgör ett handikapp för små och medelstora företag och ett hinder för utvecklingen av inre marknaden.

3. Kommittén vill också hänvisa till kommissionens meddelande om företagsbeskattning från 1990 (SEK(90) 601), som låg till grund för flera viktiga åtgärder i fråga om direkt beskattning, t.ex. fusionsdirektivet 90/434/EEG, moder/dotterbolagsdirektivet 90/435/EEG och skiljemannakonventionen 90/436/EEG. Ett årtionde senare kompletterades förteckningen över europeiska skatteåtgärder med direktivet om räntor och royalties, 2003/49/EG.

4. Regionkommittén konstaterar med tillfredsställelse att kommissionen sedan 2000-talet åter har börjat föra en mer ambitiös skattepolitik, och strävat efter att täcka samtliga företagsverksamheter på EU-nivå genom en gemensam konsoliderad bolagsskattebas. Kommissionens "nya" ambition på detta område har bekräftats i meddelanden från 2003 (KOM(2003) 726) och 2005 (KOM(2005) 702).

5. ReK noterar att kommissionens uttalanden fick en mer konkret utformning i november 2004 genom inrättandet av en arbetsgrupp med uppdrag att studera införandet av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas.

6. Kommittén har tagit del av arbetsgruppens verksamhet, i synnerhet arbetsdokumentet om den tekniska ramen för en gemensam konsoliderad bolagsskattebas (CCCTB/WP/57). Det fungerar i stor utsträckning som teknisk grundval för förslaget till rådets direktiv om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas av den 16 mars 2011 (KOM(2011) 121 slutlig), som behandlas i detta yttrande.

II. BEDÖMNING AV FÖRSLAGET

7. Kommittén anser att det faktum att företagen bara skulle ha att göra med en enda skattemyndighet när det gäller beräkningen av skattebasen, en myndighet som dessutom skulle vara

behörig i alla frågor eller tvister i samband med denna skattebas, skulle utgöra en förenkling och en besparing i fråga om administrativa kostnader för företagen, som skulle ha endast en samtalspartner i arbetet med att fastställa skattebasen, och inte 27.

8. Kommittén vill påpeka att idén om en enda kontaktpunkt (huvudskattemyndigheten) inte får leda till att koncernerna fritt kan välja sin skattemässiga hemvist såsom faktiskt är fallet för åtminstone koncerner med moderbolag i länder utanför EU.

9. Regionkommittén noterar att kommissionen anser att en konsolidering av de skattepliktiga resultaten skulle lösa problemet med internprissättning och därmed innebära avsevärda besparingar i fråga om administrativa kostnader för företagen, eftersom inomeuropeiska överföringar inte längre skulle behöva behandlas i rapporter om internprissättning. Konsolideringen skulle också lösa frågan om gränsöverskridande förlustutjämning.

10. ReK konstaterar att kommissionen uttryckligen anger att förslaget inte avser att "påverka skatteinkomsterna", och att "en analys av effekterna på fördelningen av skattebaserna mellan EU:s medlemsstater har gjorts". Den naturliga och logiska följderna av en gemensam konsoliderad skattebas är emellertid en anpassning av bolagsskattesatserna.

11. Kommittén påminner om att förslagets syfte är att upprätta gemensamma regler för att fastställa skattebasen för de företag som tillämpar systemet. När företagen ingår i en koncern skulle den gemensamma skattebasen dessutom fastställas på konsoliderad grund.

12. Kommittén understryker att föreliggande förslag inte omfattar harmonisering av skattesatser och att medlemsstaterna kommer att tillämpa sina egna skattesatser på sin andel av skattebetalarnas skattebas. Man borde dock överväga att införa en minimiskattesats, som dock borde vara så måttlig att det fortfarande finns tillräckligt med utrymme för sund skattekonnurrens mellan medlemsstaterna.

13. Direktivet ska tillämpas på företag som etablerats enligt en medlemsstats lagstiftning och som i) föreligger i en av de former som anges i förteckningen i bilaga I till direktivet och ii) omfattas av en av de bolagsskatter som förtecknas i bilaga II eller av en liknande skatt som införts i ett senare skede (företag med hemvist i EU). Direktivet ska dessutom tillämpas på företag

som etablerats enligt ett tredjelands lagstiftning och som i) har en form som liknar en av de former som förtecknas i bilaga I ⁽¹⁾ till direktivet och ii) omfattas av en av de bolagsskatter som förtecknas i bilaga II (företag utan hemvist i EU).

14. ReK undrar om inte handelsbolag också borde omfattas av systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas.

15. Kommittén konstaterar att företag med respektive utan hemvist i EU endast omfattas av bestämmelserna i förslaget om de väljer att tillämpa dem.

16. När ett företag utövar sin verksamhet enligt det system som föreskrivs i föreliggande direktiv ska det upphöra att omfattas av nationella bolagsskatte regler när det gäller samtliga områden som regleras av detta direktiv.

17. ReK konstaterar med tillfredsställelse att de avdragsgilla kostnaderna också omfattar kostnader för forskning och utveckling och för anskaffning av eget kapital eller upptagande av lån "för rörelsens ändamål". Kommittén motsätter sig ett omedelbart avdrag för kostnader med anknytning till hållbara ekonomiska tillgångar.

18. ReK föreslår att återkommande kostnader för miljöskydd och insatser för minskade växthusgasutsläpp också bör vara avdragsgilla.

19. Regionkommittén vill att kommissionen ser över konsekvenserna av att skatteförluster kan överföras i ny räkning på obestämd tid, och även hur eventuella åtgärder kan sättas in för att motverka missbruk.

20. Kommittén vill påpeka att systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas endast inför särskilda regler för beräkningen av företagets skattebas, inte några redovisningsregler. Förslaget påverkar inte nationella regler för affärsredovisning.

21. ReK anser att skapandet av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas borde åtföljas av gemensamma redovisningsregler om man vill uppnå målet om administrativ förenkling till fullo.

22. ReK konstaterar att den nuvarande fördelningsformeln skulle leda till minskade skatteinkomster i 11 medlemsstater om systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas vore frivilligt. Dessutom skulle ett frivilligt system leda till minskad BNP och minskad sysselsättning i 21 medlemsstater.

III. OLIKA UPPFATTNINGAR

23. Regionkommittén erinrar om att lagstiftning om direkta skatter omfattas av artikel 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Där fastställs att rådet ska besluta med enhällighet om åtgärder efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén.

⁽¹⁾ Varje år ska kommissionen anta en förteckning över bolagsformer i tredjeländer som ska anses ha en liknande form (artikel 3 i förslaget).

24. Regionkommittén konstaterar att vissa parlamentariska församlingar har överlämnat motiverade yttranden till Europaparlamentets talman och rådets och kommissionens ordförande där man uttrycker farhågor när det gäller förslagets förenlighet med subsidiaritetsprincipen.

IV. KONSEKVENSER FÖR DE LOKALA OCH REGIONALA MYNDIGHETERNA

25. Regionkommittén konstaterar att förslaget inte berör de lokala och regionala skatterna eftersom det bara omfattar "de bolagsskatter som förtecknas i bilaga II", vilket i huvudsak är medlemsstaternas viktigaste direkta nationella skatter.

26. Kommittén bedömer emellertid att förslaget är av stor vikt för de lokala och regionala myndigheterna, som får en stor del av sina inkomster dels från i) lokala eller regionala skatter som tas ut på grundval av den nationellt fastställda skattebasen, dels – och oftare – ii) i form av en andel av den nationella bolagsskatten ⁽²⁾.

27. Även om de lokala och regionala skatterna alltså inte omfattas direkt av förslaget, kommer de i de flesta medlemsstater att påverkas direkt av införandet av ett system med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas. Och även om förslaget inte föreskriver det, förefaller det självklart att de medlemsstater som erbjuder företagen möjlighet att tillämpa systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas också kommer att använda det för att fastställa de lokala och regionala skatterna. Att göra på något annat sätt skulle innebära att man fastställde skattebasen på lokal och regional nivå enligt de gamla nationella reglerna, vilket förstås skulle minska fördelarna med systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas i stor utsträckning.

28. Kommittén tror att det finns skäl att i första hand ägna sig åt denna aspekt av direktivförslaget, i synnerhet som bilagorna II och III kan leda till skilda tolkningar. Detta gäller i synnerhet bilaga III om icke-avdragsgilla skatter, skatter som ibland är av rent lokal eller regional karaktär. Om skattebasen fastställs på nationell nivå skulle det vara rimligt att inkludera lokala och regionala skatter i tillämpningen, för att skattebasen på den nivån ska vara densamma som den som man på EU-nivå beslutar ska gälla på nationell nivå. Om ett företag å andra sidan väljer en gemensam skattedeklaration på europeisk nivå och skatteintäkterna därefter omfördelas, måste de lokala och regionala myndigheterna återfå det de har rätt till.

29. Man bör alltså tydligt fastställa i vilka situationer en gemensam konsoliderad bolagsskattebas påverkar bolagsbeskattningen för de lokala och regionala myndigheterna.

30. Med tanke på att varje förändring av företagsbeskattningen troligtvis kommer att få konsekvenser för regioner och kommuner beklagar Regionkommittén att det saknas detaljerad information om direktivets konsekvenser för de lokala och regionala myndigheterna.

⁽²⁾ Se den studie som utarbetats av Center for Strategy & Evaluation Services, "Local and Regional Corporate Taxes across the EU", informationsdokument, juli 2011.

V. SLUTSATSER

31. Regionkommittén är mån om att försvara de lokala och regionala myndigheternas intressen, och anser därför att en fördjupad analys av konsekvenserna för kommunernas och regionernas budgetar behövs innan man genomför förslaget om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas.

32. Kommittén förespråkar därför att man inrättar en tillfällig arbetsgrupp bestående av medlemmar från ReK, kommissionen och de lokala och regionala skattemyndigheterna med uppdrag att genomföra denna analys.

33. ReK anser att alla medlemsstater bör ägna mer uppmärksamhet åt konsekvenserna av förslaget till direktiv, och snarast möjligt tillställa kommissionen sina kommentarer och reflexioner, grundade på professionellt utförda och oberoende studier.

34. Kommittén tror att en ökad harmonisering av skatterna endast skulle bli verkningsfull om systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas tillämpas i alla medlemsstater.

35. ReK frågar sig om de valmöjligheter som direktivet föreskriver inte kan leda till extra administration för både företag och skattemyndigheter, och undrar därför om inte valmöjligheterna borde finnas endast under en övergångsperiod. ReK undrar dessutom om inte systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, efter en översyn av texten bör göras obligatoriskt när övergångsperioden löper ut, åtminstone för företag av en viss storlek.

36. Regionkommittén föreslår att införandet av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen sker i ett steg. Endast på så sätt kan man i full utsträckning uppnå de förenklings effekter som hänger samman med harmoniseringen.

37. ReK förespråkar en översyn av fördelningsformeln så att den beaktar den ekonomiska situationen i de olika medlemsstaterna på ett bättre sätt.

38. Mot bakgrund av de finansiella problem som Europa nu lider av och de negativa konsekvenserna för skatteinkomster och sysselsättning som understryks i kommissionens konsekvensanalys och andra studier, undrar kommittén om det är en lämplig tidpunkt att ta ett så viktigt steg i riktning mot skatteharmonisering.

39. ReK anser att direktivförslaget bör innehålla tydligare hänvisningar till de nationella jurisdiktionernas bestämmelser i händelse av rättsliga förfaranden.

40. ReK noterar de europeiska företagens vilja att förenkla de skattemässiga förfarandena, kvitta förluster inom koncernen och undanröja den dubbelbeskattning och de överuttag som de nu drabbas av.

41. Kommittén hyser däremot oro för återverkningarna på medlemsstatsnivå, som kan variera mycket men som i de flesta fall skulle vara negativa vad avser såväl skatteintäkter som tillväxt och sysselsättning.

42. Regionkommittén undrar om systemet i sin helhet utgör en förenkling för företagen, eller tvärtom en källa till skatteplanering och därmed medför ytterligare komplexitet. Eftersom tillämpningen av systemet är valfritt måste företagen studera det i detalj, och dessutom granska de befintliga 27 systemen och regelbundet utvärdera sitt beslut att tillämpa systemet eller inte ⁽³⁾.

43. Kommittén undrar om det inte finns några andra, mindre komplexa, alternativ till systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, särskilt för de små och medelstora företagen, för att hantera gränsöverskridande förlustutjämning. Kommittén vill i detta sammanhang hänvisa till kommissionens meddelande KOM(2006) 824.

44. Regionkommittén undrar slutligen om proportionalitetsprincipen respekteras med tanke på antalet europeiska koncerner som skulle utnyttja systemet.

45. ReK anser i alla händelser att förslaget till direktiv är ofullständigt genom att det inte omfattar de lokala och regionala skatterna. Därigenom riskerar man att flytta problemet från nationell nivå till lokal och regional nivå eftersom det fortfarande skulle finnas skilda system, och behovet av att fastställa skattebasen på skilda sätt skulle kvarstå för de lokala och regionala skatterna enligt förslagets nuvarande utformning. Kommittén uttalar sig alltså för en öppningsklausul för lokala och regionala skatter så att medlemsstaterna kan vidta nödvändiga åtgärder.

46. Utan att direkt vilja avfärda själva principen bakom direktivet anser kommittén dock att förslaget borde ses över mot bakgrund av behovet av (a) tillräckliga kvantitativa och kvalitativa indikatorer för att genomföra en fullständig utvärdering av konsekvenserna för subsidiaritetsprincipen av denna typ av förslag med gränsöverskridande följder, (b) ytterligare information om samtliga effekter av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, samt (c) en analys av förslagets konsekvenser för de lokala och regionala myndigheterna.

⁽³⁾ Se: Leon Bettendorf Michael, P. Devereux, S. Loretz och Albert van der Horst, Corporate tax reform in the EU: Weighing the pros and cons, Vox, 20 mars 2011.

VI. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsförslag 1

KOM(2011) 121 slutlig

Artikel 12

Avdragsgilla utgifter

Lägg till text enligt följande:

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
Avdragsgilla utgifter ska innefatta samtliga försäljningskostnader och utgifter netto efter avdrag för avdragsgill mervärdesskatt som skattebetalare haft för att erhålla eller säkerställa inkomster, inbegripet kostnader för forskning och utveckling och för att anskaffa eget kapital eller ta upp lån för rörelsens ändamål.	Avdragsgilla utgifter ska innefatta samtliga försäljningskostnader och utgifter netto efter avdrag för avdragsgill mervärdesskatt som skattebetalare haft för att erhålla eller säkerställa inkomster, inbegripet kostnader för forskning och utveckling och för att anskaffa eget kapital eller ta upp lån för rörelsens ändamål. <u>Som avdragsgilla utgifter ska också betraktas fasta utgifter för miljöskydd och insatser för minskade växthusgasutsläpp.</u>

Motivering:

För att effektivt kunna bekämpa miljöförstöring och klimatförändringar bör företagsbeskattningen omfatta åtgärder som stimulerar de skattskyldiga att investera mer i miljöskydd.

Ändringsförslag 2

KOM(2011) 121 slutlig

Artikel 133

Översyn

Lägg till text enligt följande:

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
Kommissionen ska fem år efter att detta direktiv trätt i kraft se över hur det genomförts och rapportera till rådet om hur det fungerar. Rapporten ska framför allt innehålla en analys av effekterna av den mekanism som inrättas enligt kapitel XVI i detta direktiv om fördelningen av skattebaserna mellan medlemsstaterna.	Kommissionen ska fem år efter att detta direktiv trätt i kraft se över hur det genomförts och rapportera till rådet om hur det fungerar. Rapporten ska framför allt innehålla en analys av effekterna av den mekanism som inrättas enligt kapitel XVI i detta direktiv om fördelningen av skattebaserna mellan medlemsstaterna. <u>Denna rapport ska också innehålla en analys av direktivets konsekvenser för de lokala och regionala myndigheterna.</u>

Motivering:

Eftersom det inte går att utesluta att detta direktiv kommer att få icke-försumbara effekter för lokala och regionala myndigheter, är det av största vikt att kommissionen fem år efter det att direktivet börjat gälla också utvärderar konsekvenserna för de regionala och lokala budgetarna.

Bryssel den 14 december 2011

*Regionkommitténs
ordförande*
Mercedes BRESSO

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV